

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 20.7.2011
COM(2011) 452 окончателен

2011/0202 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и
инвестиционните посредници**

Втора част

(Текст от значение за ЕИП)

{SEC(2011) 949 окончателен}
{SEC(2011) 950 окончателен}

РАЗДЕЛ 3

РАЗМЕР НА ОЧАКВАНИТЕ ЗАГУБИ

Член 154

Третиране по видове експозиции

1. Изчислението на размера на очакваната загуба се основава на същите входящи данни за вероятност от неизпълнение (PD), загуба при неизпълнение (LGD) и стойността на всяка експозиция, които се използват за изчислението на рисково претеглените размери на експозициите в съответствие с член 146. За експозициите в неизпълнение, когато институциите използват собствени оценки на загубите при неизпълнение, очакваните загуби (EL) са най-точната оценка, която институцията може да даде на очакваните загуби (EL_{BE}) за експозиция в неизпълнение, съгласно член 177, параграф 1, буква з).
2. Размерът на очакваната загуба за секюритизирани експозиции се изчислява в съответствие с глава 5.
3. Размерът на очакваната загуба за експозиции, спадащи към класа „други активи, които нямат характер на кредитни вземания“, посочени в член 142, параграф 2, буква ж), е нула.
4. Размерът на очакваната загуба за експозиции към предприятия за колективно инвестиране, посочени в член 147, се изчисляват в съответствие с изложените в този член методи.
5. Размерът на очакваната загуба от експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и експозициите към непрофесионални клиенти се изчислява съгласно следните формули:

$$Expected\ loss\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Expected\ loss\ amount = EL \cdot exposure\ value$$

За експозиции в неизпълнение ($PD = 1$), когато институциите използват собствени оценки за LGD, EL е равна на EL_{BE} , т.е. най-добрата оценка на институцията за очакваната загуба от експозицията в неизпълнение съгласно член 177, параграф 1, буква з).

За експозиции, които подлежат на третирането, изложено в член 148, параграф 3, EL е 0.

6. Стойностите на EL за експозиции по специализирано кредитиране, където институциите използват методите, изложени в член 148, параграф 6, за определяне на рисковите тегла, се определят съгласно таблица 2.

Таблица 2

Остатъчен падеж	Категория 1	Категория 2	Категория 3	Категория 4	Категория 5
До 2,5 години	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Равен на или по-голям от 2,5 години	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват съгласно опростен подход за определяне на рисковите тегла, се изчислява съгласно следната формула:

$$Expected\ loss\ amount = EL \cdot exposure\ value$$

Стойностите на EL са:

Очаквана загуба (EL) = 0,8 % от стойността на експозициите в непублични капиталови инструменти, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли;

Очаквана загуба (EL) = 0,8 % за капиталови експозиции, търгувани на борсата;

Очаквана загуба (EL) = 2,4 % за всички останали капиталови експозиции.

8. Размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват съгласно подхода PD/LGD, се определя чрез следната формула:

$$Expected\ loss\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Expected\ loss\ amount = EL \cdot exposure\ value$$

9. Размерът на очакваната загуба за експозиции в капиталови инструменти е 0 %, когато размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява съгласно подхода на вътрешните модели.

10. Размерът на очакваната загуба за риск от разсейване на изкупени вземания се изчислява съгласно следната формула:

$$Expected\ loss\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Expected\ loss\ amount = EL \cdot exposure\ value$$

11. По отношение на експозициите в извънборсови деривати институцията, която изчислява рисково претегления размер на експозициите в съответствие с настоящата глава, може да намали размера на очакваната за определена нетираща съвкупност загуба с размера на корекцията на кредитната оценка за тази нетираща съвкупност, която вече е била призната от институцията като обезценка. Полученият размер на очакваната загуба не трябва да е по-малък от нула.

Член 155
Третиране на размера на очакваната загуба

Институциите приспадат размера на очакваната загуба, изчислен в съответствие с член 154, параграфи 2, 3 и 7, от осъществените във връзка с тези експозиции специфични корекции за общ и кредитен риск. Отбивите върху балансови експозиции, които в момента на закупуване са в неизпълнение по смисъла на член 162, параграф 1, се третират като корекции за специфичен кредитен риск. Специфичните корекции за кредитен риск по експозиции в неизпълнение не се използват за покриване на очакваната загуба по други експозиции. Размерът на очакваната загуба за секюритизирани експозиции, както и специфичните корекции за общ и кредитен риск, свързани с тези експозиции, не се включват в това изчисление.

РАЗДЕЛ 4
ВЕРОЯТНОСТ ОТ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ, ЗАГУБА ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ И ПАДЕЖ

ПОДРАЗДЕЛ 1
ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ ПРЕДПРИЯТИЯ, ИНСТИТУЦИИ, ЦЕНТРАЛНИ ПРАВИТЕЛСТВА И
ЦЕНТРАЛНИ БАНКИ

Член 156
Вероятност от неизпълнение (PD)

1. Стойността на PD за експозиции към предприятие или институция следва да бъде най-малко 0,03 %.
2. За изкупени вземания от предприятия, по отношение на които институцията не може да определи PD или определената от институцията PD не съответства на изискванията, изложени в раздел 6, PD за тези експозиции се определя съгласно следните методи:
 - (a) за първостепенни вземания по изкупени вземания от предприятия параметърът PD е равен на оценката, направена от институциите, на размера на очакваната загуба, разделен на параметъра LGD за тези вземания;
 - (b) за подчинени вземания по изкупени вземания от предприятия параметърът PD е равен на оценката на институцията на размера на очакваната загуба;
 - (c) институцията, която е получила по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и може да разграничи по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба на съставлящите я параметри PD и LGD за тези вземания, може да използва получената вследствие на това разграничаване оценка на PD.
3. Стойността на параметъра PD за длъжници в неизпълнение е 100 %.

4. В съответствие с глава 4 институциите може да вземат предвид наличието в параметъра PD на кредитна защита с гаранции. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 197, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на изкупените вземания, ако са изпълнени следните условия:
- а) предприятието има присъдена кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество според правилата за рисковото претегляне на експозициите към предприятия съгласно глава 2;
 - б) когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтингов подход и предприятието няма присъдена кредитна оценка от призната АВКО и според вътрешната оценка има PD, равностойна на тази, съответстваща на кредитните оценки от АВКО, определени от ЕБО като съответстващи на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество според правилата за рисковото претегляне на експозициите към предприятия съгласно глава 2.
5. Институциите, използващи собствени оценки на LGD, могат да признаят кредитна защита с гаранции, като коригират PD при спазване на разпоредбите на член 157, параграф 3.
6. За риск от разсейване на изкупени вземания към предприятия стойността на параметъра PD се определя като равна на направената от институцията оценка на EL от риска от разсейване. Институцията, която е получила по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и може да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба от риска от разсейване на съставлящите я параметри PD и LGD за тези вземания, може да използва получената вследствие на това разграничаване оценка на PD. В съответствие с глава 4 институциите може да признаят наличието в параметъра PD на кредитна защита с гаранции. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 197, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на изкупените вземания, при условие че изложените в параграф 4 условия са изпълнени.
7. Чрез дерогация от член 197, параграф 1, буква ж) се допускат и предприятията, които отговарят на изложените в параграф 4 условия.

Институцията, получила по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за риска от разсейване на изкупени вземания от предприятия, може да признае наличието на кредитна защита с гаранции, като коригира параметъра PD при спазване на разпоредбите на член 157, параграф 3.

Член 157

Загуба при неизпълнение(LGD)

1. Институциите използват следните стойности на LGD в съответствие с член 146, параграф 8:

- а) за първостепенни необезпечени с приемливи обезпечения експозиции: 45 %;
 - б) за подчинени необезпечени с приемливи обезпечения експозиции: 75 %;
 - в) институциите могат да отчетат наличието на обезпечена кредитна защита или защита с гаранции в LGD в съответствие с глава 4;
 - г) за облигациите с покритие по смисъла на член 124 може да бъде присъдена стойност на LGD от 11,25 %;
 - д) за изкупени първостепенни експозиции по вземания към предприятия, при които оценките на институцията за параметъра PD не отговарят на изискванията, изложени в част 6: 45%;
 - е) за изкупени подчинени експозиции по вземания към предприятия, при които институцията не може да определи PD или определената от институцията PD не съответства на изискванията, изложени в част 6: 100 %;
 - ж) за риск от разсейване на изкупени вземания от предприятия: 75 %.
2. По отношение на риска от неизпълнение и риска от разсейване, ако е получила по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра LGD за експозиции към предприятия и може да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба от изкупените вземания от предприятия на съставлящите я параметри PD и LGD за тези вземания, институцията може да използва оценката на LGD за изкупените вземания към предприятия.
3. Ако по силата на член 138 институцията е получила разрешение от компетентния орган да използва собствените си оценки на LGD за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки, кредитната защита с гаранции може да бъде призната чрез коригирането на параметрите PD или LGD, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в раздел 6, и след получено разрешение от компетентните органи. Институцията не присъжда такива коригирани стойности за PD и LGD на гарантирани експозиции, при които коригираното рисково тегло би било по-ниско от сравнима пряка експозиция към гаранта.
4. За целите на предприятията, посочени в член 148, параграф 3, стойността на параметъра LGD за сравнима пряка експозиция към доставчик на кредитна защита е равна на стойността на параметъра LGD, присъдена на нехеджирано улеснение към гаранта или на нехеджирано улеснение към длъжника, в зависимост от това дали, в случай на едновременно неизпълнение на гаранта и длъжника по време на периода на хеджираната сделка, наличните доказателства и структурата на гаранцията показват, че размерът на възстановените суми зависи от финансовото състояние на гаранта или съответно на длъжника.

Член 158
Падеж

1. Институциите, които не са получили разрешение да използват собствени оценки за параметъра LGD и конверсионни коефициенти за експозиции към предприятия, институции и централни правителства и централни банки, определят падежа (М) на експозициите, породени от репо сделки или сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, на 0,5 години, а М за всички останали експозиции — на 2,5 години.

По избор, компетентните органи решават като част от посоченото в член 138 разрешение, дали институцията може да използва падежа (М) за всяка една от посочените в параграф 2 експозиции.

2. Институциите, получили по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използват собствени оценки за LGD и собствени конверсионни коефициенти за експозиции към предприятия, институции или централни правителства и централни банки, изчисляват стойността на М за всяка една от тези експозиции, както е изложено в букви а) — д) и при условията на параграфи 3 — 5. Във всички случаи М не трябва да надхвърля 5 години:

- а) за инструменти, свързани с планирани парични потоци, М се изчислява съгласно следната формула:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

където CF_t представлява паричните потоци (главници, лихви, такси), дължими съгласно договора от длъжника през периода t ;

- б) за деривати, обект на рамкови споразумения за нетиране, стойността на М е равна на среднопретегления остатъчен падеж на експозицията, но не по-малко от 1 година, като за претеглянето се използват условните стойности на експозициите;
- в) за експозициите, породени от напълно или почти напълно обезпечени сделки с дериватни инструменти (изброени в приложение II), както и за експозициите по напълно или почти напълно обезпечени маржин заемни сделки, обект на рамкови споразумения за нетиране, М е среднопретегленият остатъчен срок до падежа на експозицията, но не по-малко от 10 дни;
- г) за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, обект на рамкови споразумения за нетиране, стойността на М е равна на среднопретегления остатъчен срок до падежа на сделките, но не по-малко от 5 дни. За претеглянето на остатъчния срок до падежа се използва условната стойност на всяка сделка;

- д) ако институцията е получила по силата на член 138 разрешение от компетентния орган да използва собствени оценки за параметъра PD по отношение на изкупени вземания от предприятия, стойността на параметъра М за усвоените суми се приравнява към среднопретегления падеж на експозицията към всички изкупени вземания от предприятия, където М е най-малко 90 дни. Същата стойност на параметъра М се използва и по отношение на неусвоените части от даден ангажимент за покупка, при условие че този ангажимент съдържа ограничителни клаузи, предпоставки за предсрочна амортизация или други договорени условия, които предпазват институцията, извършваща закупуването, от значително влошаване на качеството на бъдещите вземания, които институцията се е ангажирала да изкупи в рамките на определения срок. При отсъствие на такива ефективни защити параметърът М за неусвоените суми от ангажимента се изчислява като сбор от първоначалния срок на най-отдалеченото във времето потенциално вземане съгласно условията по ангажимента за покупка и остатъчния срок до падежа на този ангажимент, като стойността на М не може да бъде по-малка от 90 дни;
- е) за всички други инструменти, които не са посочени в настоящия параграф, или когато дадена институция не е в състояние да изчисли М в съответствие с изложеното в буква а), падежът (М) е равен на максималния период (в години), в рамките на който длъжникът може да изпълни напълно своите договорни задължения, но не по-малко от 1 година;
- ж) институциите, които за изчисляване на стойностите на експозициите използват изложения в глава 6, раздел 6 метод на вътрешните модели, изчисляват параметъра М за експозициите, за които те прилагат този метод и за които най-дългосрочният падеж по договор в нетиращата съвкупност е по-дълъг от една година, съгласно следната формула:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

където:

s_{t_k} е фиктивна променлива, чиято стойност през бъдещия период t_k е равна на 0, ако $t_k > 1$ година, и на 1, ако $t_k \leq 1$.

EE_{t_k} е очакваната експозиция през бъдещия период t_k ;

$EffectiveEE_{t_k}$ е действителната очаквана експозиция през бъдещия период t_k ;

df_{t_k} е безрисковият дисконтиращ множител, съответстващ на периода t_k ;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$

- з) институция, която използва вътрешен модел за изчисляване на едностранна корекция на кредитната оценка (CVA), може след получаването на разрешение от компетентните органи да използва ефективната кредитна дюрация, изчислена посредством вътрешен модел, като стойност на параметъра М.

При спазване на условията по параграф 2 за нетиращите съвкупности, при които всички договори имат първоначален падеж под една година, се прилага формулата по буква а);

- и) за институциите, които за изчисляване на стойностите на експозициите използват изложения в глава 6, раздел 6 метод на вътрешните модели и са получили разрешение да използват вътрешен модел за специфичен риск, свързан с търгуваните дългови позиции в съответствие с глава 5, дял IV, част 3, стойността на М е равна на 1 в изложената в член 148, параграф 1 формула, при условие че институцията може да удостовери пред компетентните органи, че нейният вътрешен модел за свързания с търгуваните дългови позиции специфичен риск, прилаган съгласно член 373, отчита влиянието на рейтингова миграция.
- й) за целите на член 148, параграф 3 М е ефективният падеж на кредитната защита, но не по-малко от 1 година.

- 3. Когато документацията изисква ежедневно допълване до минималния размер на обезпечението и ежедневна преоценка на експозицията и обхваща разпоредби, които позволяват незабавната реализация или нетиране на обезпечението в случай на неизпълнение или неплащане на дължимите средства за попълване на маржин депозита, стойността на М е най-малко един ден за:

- а) напълно или почти напълно обезпечени кредитни дериватни инструменти, посочени в приложение II;
- б) напълно или почти напълно обезпечени маржин заемни сделки;
- в) репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки.

Освен това за други квалифицирани краткосрочни експозиции, които не са част от текущото финансиране, предоставяно от институцията на длъжника, стойността на М следва да бъде най-малко един ден. Квалифицираните краткосрочни експозиции включват:

- а) експозиции към институции, породени вследствие на сетълмента на валутни задължения;
- б) самоликвидиращи се краткосрочни операции по търговско финансиране, акредитиви при внос и износ, както и сходни трансакции с остатъчен срок до падежа до една година;
- в) експозиции, породени вследствие на сетълмента при покупка и продажба на ценни книжа в рамките на обичайния срок на доставка от два работни дни;

- г) експозиции, породени вследствие на паричен сетълмент при електронни преводи и сетълмент на електронни платежни операции и предплатени разходи, включително овърдрафти, възникнали вследствие на неуспешни трансакции, ненадхвърлящи малък, твърдо договорен брой работни дни.
4. По отношение на експозициите към разположените на територията на Съюза предприятия, чиито консолидирани продажби и консолидирани активи не надхвърлят 500 милиона EUR, институциите могат да не прилагат параграф 2, а да определят последователно М според посоченото в параграф 1. Институциите могат да заменят размера на общите активи от 500 на 1000 милиона EUR за тези предприятия, които преди всичко притежават и отдават под наем неспекулативно жилищни имоти.
5. Несъответствията между падежите се третираят съгласно посоченото в глава 4.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ НЕПРОФЕСИОНАЛНИ КЛИЕНТИ

Член 159

Вероятност от неизпълнение

1. Вероятността от неизпълнение (PD) за дадена експозиция е най-малко 0,03 %.
2. PD на длъжници или, когато се използва подходът на задължение, на експозиции в неизпълнение е 100 %.
3. Стойността на параметъра PD за риск от разсейване по изкупени вземания е равна на оценката на очакваната загуба EL за риск от разсейване. Ако дадена институция е в състояние да раздели по надежден според компетентния орган начин оценката си за очакваната загуба за риска от разсейване от изкупените вземания на съставлящите я параметри PD и LGD, оценката за очакваната загуба може да бъде използвана.
4. При съблюдаване на член 160, параграф 2 може да бъде взета предвид кредитна защита с гаранции чрез коригирането на PD. Освен от доставчиците на защита, посочени в член 197, параграф 1, буква ж), рискът от разсейване може да бъде поет и от продавача на изкупените вземания, ако са изпълнени изложените в член 156, параграф 4 условия.

Член 160

Загуба при неизпълнение

1. Институциите представят собствени оценки на LGD, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в раздел 6, и компетентните органи са дали разрешение в съответствие с член 138. За риск от разсейване при изкупени вземания се използва стойност на параметъра LGD от 75 %. Ако дадена институция е в състояние по надежден начин да раздели своята оценка на очакваната загуба на съставлящите я параметри PD и LGD, тя може да използва собствената си оценка на LGD.

2. При коригирането на оценките за PD и LGD като приемлива може да бъде призната кредитна защита с гаранции по отношение на отделни експозиции или съвкупност от експозиции, при условие че са спазени изискванията, посочени в член 179, параграфи 1, 2 и 3, и е получено разрешение от страна на компетентните органи. Дадена институция не присъжда такива коригирани стойности за PD и LGD на гарантирани експозиции, при които коригираното рисково тегло би било по-ниско от сравнима пряка експозиция към гаранта.
3. За целите на член 149, параграф 2 стойността на параметъра LGD за сравнима пряка експозиция към доставчик на кредитна защита е равна на стойността на параметъра LGD, присъдена на нехеджирано улеснение към гаранта или на нехеджирано улеснение към длъжника, в зависимост от това дали, в случай на едновременно неизпълнение на гаранта и длъжника по време на периода на хеджираната сделка, наличните доказателства и структурата на гаранцията показват, че размерът на възстановените суми зависи от финансовото състояние на гаранта или съответно на длъжника.
4. За всички обезпечени с жилищни имоти експозиции към непрофесионални клиенти, които не се ползват от гаранции на централни правителства, претеглената по експозиции загуба при неизпълнение е не по-ниска от 10 %.

За всички обезпечени с търговска недвижима собственост експозиции към непрофесионални клиенти, които не се ползват от гаранции на централни правителства, средно претеглената загуба при неизпълнение по експозиции е не по-ниска от 15 %.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ПРИЛАГАНЕ НА МЕТОДА PD/LGD ПО ОТНОШЕНИЕ НА КАПИТАЛОВИ ЕКСПОЗИЦИИ

Член 161

Прилагане на метода PD/LGD по отношение на капиталови експозиции

1. PD се определя съгласно методите за експозиции към предприятия.

Прилагат се следните минимални стойности на параметъра PD:

- а) 0,09 % за борсово търгувани капиталови експозиции, при които инвестицията е част от дългосрочно взаимоотношение с клиент;
- б) 0,09 % за извънборсово търгувани капиталови експозиции, където доходността на инвестициите се базира на редовни и периодични парични потоци, които не представляват капиталови печалби;
- в) 0,40 % за борсово търгувани капиталови експозиции, включително други къси позиции, посочени в член 150, параграф 2;
- г) 1,25 % за всички други капиталови експозиции, включително други къси позиции, посочени в член 150, параграф 2.

2. Стойността на параметъра LGD за непублични капиталови експозиции, включени в достатъчно добре диверсифициран портфейл, е 65 %. За всички останали експозиции стойност на параметъра LGD се определя на 90 %.
3. Стойността на М за всички експозиции е 5 години.

РАЗДЕЛ 5

СТОЙНОСТ НА ЕКСПОЗИЦИЯТА

Член 162

Експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и експозиции към непрофесионални клиенти

1. Освен ако не е постановено друго, стойността на балансовите експозиции е счетоводната стойност, определена без да се отчитат извършените корекции за кредитен риск.

Това правило важи и за активите, закупени на цена, различна от дължимата стойност.

За закупените активи разликата между дължимата сума и счетоводната стойност, отчетена в баланса на институциите след прилагането на съответните специфични корекции за кредитен риск, е показана като отбив, ако дължимата сума е по-голяма, и премия, ако тя е по-малка.

2. Когато институциите използват рамкови нетиращи споразумения за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, стойността на експозицията се изчислява в съответствие с глава 4.
3. В случай на балансово нетиране между отпуснати заеми и приети влогове за изчисляването на стойността на експозицията институциите прилагат методите, определени в глава 4.
4. Стойността на експозицията по лизингови договори е равна на дисконтираните минимални лизингови вноски. Минималните лизингови вноски обхващат плащанията през периода на лизинга, които лизингополучателят е длъжен или може да бъде задължен да прави, и всяка изгодна опция за покупка (т.е. опция, чието упражняване е достатъчно сигурно). Ако страна, различна от лизингополучателя, може да бъде задължена да извърши плащане, свързано с остатъчната стойност на отдадения на лизинг актив, и това задължение за плащане отговаря на съвкупността от условията по член 197 относно признаването на доставчици на защита, както и на изискванията за признаване на други видове гаранции, предвидени в член 208, задължението за плащане може да бъде признато за кредитна защита с гаранции в съответствие с глава 4.
5. По отношение на позициите, посочени в приложение II, стойността на експозицията се определя съгласно методите, изложени в глава 6, като направените корекции за кредитен риск не биват отчитани.

6. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции на изкупени вземания стойността на експозицията е равна на стойността по параграф 1, намалена с капиталовите изисквания за риск от разсейване преди редуцирането на кредитния риск.
7. Когато дадена експозиция е под формата на ценни книжа или стоки, продадени, заложили или предоставени в заем по репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент или маржин заемни сделки, стойността на експозицията е равна на стойността на ценните книжа или стоките, определени в съответствие с член 94. Когато се използва комплексният метод за финансовото обезпечение, изложен в член 218, стойността на експозицията се увеличава с размера на корекцията за променливост, приложима за тези ценни книжа или стоки, според посоченото в същия член. Стойността на експозицията за репо сделките, сделките за предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакциите с удължен сетълмент и маржин заемните сделки може да бъде определена в съответствие с глава 6 или член 215, параграф 2.
8. Стойността на посочените по-долу експозиции се изчислява като размерът на неусвоената част от поетия от институцията ангажимент се умножава по конверсионен коефициент. Институциите използват следните конверсионни коефициенти в съответствие с член 146, параграф 8:
 - а) конверсионен коефициент от 0 % по отношение на кредитни линии, които могат да бъдат безусловно отменени по всяко време от институцията без предизвестие или които ефективно позволяват автоматично отменяне на ангажимента при влошаване на кредитоспособността на кредитополучателя. За да приложат конверсионен коефициент от 0 %, институциите активно следят финансовото състояние на длъжника, като системата им за вътрешен контрол следва да им позволява незабавно да идентифицират всяко влошаване на кредитното качество на длъжника. Неусвоените кредитни линии могат да се считат за безусловно отменяеми, когато условията по договора позволяват на институцията да се откаже от ангажимента си до максималния размер, допустим съгласно законодателството за защита на потребителите и другото приложимо законодателство;
 - б) по отношение на краткосрочни акредитиви, породени в резултат от движението на стоки, институцията емитент и потвърждаващата институция прилагат конверсионен коефициент от 20 %;
 - в) конверсионен коефициент от 0 % по отношение на неусвоени ангажименти по изкупени револвиращи вземания, при условие че тези ангажименти са безусловно отменяеми или дават възможност на институцията да ги отмени автоматично по всяко време и без предизвестие. За да приложат конверсионен коефициент от 0 %, институциите активно следят финансовото състояние на длъжника, като системата им за вътрешен контрол следва да им дава възможност незабавно да идентифицират всяко влошаване на кредитното качество на длъжника;

- г) конверсионен коефициент от 75 % по отношение на други кредитни линии, улеснения за емитиране на ценни книжа (NIF) и револвиращи улеснения за поемане на емисии от ценни книжа (RUF);
 - д) институциите, които отговарят на минималните изисквания за използването на собствени оценки за конверсионни коефициенти, както е посочено в раздел 6, могат да използват своите собствени оценки за конверсионни коефициенти за различните видове продукти, посочени в букви а)–г), след получаването на разрешение от компетентните органи.
9. Когато даден ангажимент е основание за продължаването на друг ангажимент, се използва по-ниският от двата конверсионни коефициента, приложими за съответните индивидуални ангажименти.
10. За всички задбалансови позиции, които не са посочени в точки 1—8, стойността на експозицията представлява следния дял от нейната стойност:
- а) 100 %, ако позицията е високорискова;
 - б) 50 %, ако позицията е среднорискова;
 - в) 20 %, ако позицията е среднорискова/нискорискова;
 - г) 0 %, ако позицията е нискорискова.

За целите на настоящия параграф задбалансовите позиции се отнасят към рисковите категории, посочени в приложение I.

Член 163 *Капиталови експозиции*

- 1. Стойността на капиталовите експозиции представлява счетоводната стойност, след като са приложени съответните специфични корекции за кредитен риск.
- 2. Стойността на задбалансовите капиталови експозиции представлява тяхната номинална стойност, намалена със съответните специфични корекции за кредитен риск за въпросната експозиция.

Член 164 *Други активи, които нямат характер на кредитни вземания*

Стойността на експозициите по други активи, които нямат характер на кредитни вземания, представлява счетоводната стойност, след като са приложени съответните специфични корекции за кредитен риск.

РАЗДЕЛ 6

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ НА ВЪТРЕШНОРЕЙТИНГОВ ПОДХОД

ПОДРАЗДЕЛ 1

РЕЙТИНГОВИ СИСТЕМИ

Член 165

Общи принципи

1. Ако дадена институция използва повече от една рейтингова система, основанието за отнасянето на даден длъжник или сделка към дадена рейтингова система се документира и прилага по начин, който отразява съответното ниво на риска.
2. Критериите и процесите за отнасянето към определена рейтингова система следва да бъдат преглеждани периодично, за да се определи дали са все още подходящи за текущия портфейл и външните условия.
3. Когато дадена институция използва директни оценки на рисковите параметри, същите могат да се разглеждат като резултати от категориите на непрекъсната рейтингова скала.

Член 166

Структура на рейтинговите системи

1. Структурата на рейтинговите системи за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки отговаря на следните изисквания:
 - а) рейтинговата система взема предвид рисковите характеристики на длъжника и сделката;
 - б) рейтинговата система съдържа рейтингова скала на длъжника, която дава количествена оценка на риска от неизпълнение на длъжника. Рейтинговата скала на длъжника има най-малко 7 категории за редовни длъжници и една категория за длъжници в неизпълнение;
 - в) институцията документира връзката между категориите, разделящи длъжниците според съответното ниво на риска от неизпълнение, и използваните критерии за разграничаване на отделните нива на риска от неизпълнение;
 - г) институциите с портфейли, съсредоточени в определен пазарен сегмент и диапазон на риск от неизпълнение, обособяват достатъчно категории длъжници в рамките на този диапазон с цел избягване на неоснователна концентрации на длъжници в рамките на определена рискова категория. Значителна концентрация на длъжници в рамките на определена рискова категория е допустима единствено при наличие на убедителни емпирични данни, удостоверяващи, че категорията на длъжниците обхваща сравнително тесен интервал на параметъра PD и че нивото

на риска от неизпълнение при всички длъжници в категорията попада в този интервал;

- д) за да бъде допуснато използването на собствени оценки на параметъра LGD при изчисляването на капиталовите изисквания, рейтинговата система трябва да съдържа отделна рейтингова скала, която отразява изключително характеристиките на сделките по отношение на параметъра LGD. Определението за рискова категория включва описание на начина, по който експозициите се отнасят към класа и критериите, използвани за разграничаване на отделните нива на риск по категории;
 - е) значителни концентрации на сделки в рамките на определена рискова категория са допустима единствено при наличие на убедителни емпирични данни, удостоверяващи, че рисковата категория обхваща допустимо тесен интервал на параметъра LGD и че съответно нивото на риска по всички експозиции в рисковата категория попада в този интервал.
2. Институциите, използващи посочените в член 148, параграф 5 методи за определяне на рисковите тегла за експозиции по специализирано кредитиране, се освобождават от изискването да имат рейтингова скала за длъжника, която отразява количествено риска в случай на неизпълнение от страна на длъжника по тези експозиции. По отношение на тези експозиции въпросните институции предвиждат най-малко четири категории за редовни длъжници и поне една категория за длъжници в неизпълнение.
3. Структурата на рейтинговите системи за експозициите към непрофесионални клиенти отговаря на следните изисквания:
- а) рейтинговите системи вземат предвид както риска на длъжника, така и на сделката, и отразяват всичките им съществени характеристики;
 - б) степента на разграничаване на риска следва да осигури достатъчен брой експозиции в определена категория или група, за да позволи целесъобразно количествено измерване и потвърждаване на характеристиките за загуба по категории или групи. При разпределението на експозициите и длъжниците в категории или групи се избягват прекомерните концентрации;
 - в) процесът на отнасяне на експозициите по рискови категории или групи гарантира целесъобразно разграничаване на риска, предвижда групиране на достатъчно однородни експозиции и позволява точно и последователно измерване на характеристиките на загубата по рискови категории или рейтингови групи. За изкупени вземания групирането отразява практиките на кредитиране на продавача и разнородността на клиентите му.
4. Когато отнасят експозициите по категории или групи, институциите вземат предвид следните рискови фактори:
- а) рискови характеристики на длъжника;

- б) рискови характеристики на сделката, включително видове продукти или обезпечения, или и двете. Институциите обръщат специално внимание на случаите, при които няколко експозиции имат едно и също обезпечение;
- в) наличие на просрочие, освен ако институцията не удостовери пред компетентните органи, че просрочието не е съществен рисков фактор за експозицията.

Член 167

Отнасяне към категории или групи

1. Институцията разполага със специфични определения, процеси и критерии за отнасяне на експозициите по рискови категории или рейтингови групи в рейтинговата система, които отговарят на следните изисквания:
 - а) определенията за категория или група и критериите са достатъчно подробни, за да позволят на лицата, отговорни за присъждане на рейтинг, да отнасят длъжниците или сделките със сходни рискови характеристики към една и съща категория или група. Това се прилага последователно за всички видове дейности, структурни звена и географски райони;
 - б) документирането на рейтинговия процес позволява на трети страни да разберат и възпроизведат отнасянето на експозициите към категории или групи и да оценят дали това отнасяне към категории или групи е уместно;
 - в) критериите следва също са в съответствие с вътрешните стандарти за кредитиране на институцията, както и с нейната политика за третиране на проблемни длъжници или сделки.
2. При отнасяне на длъжниците и сделките по категории или групи институцията взема предвид цялата приложима информация. Информацията следва да бъде актуална и да позволява на институцията да прогнозира бъдещото състояние на експозицията. Ако институцията разполага с ограничена информация, тя прилага по-консервативен подход при отнасяне на експозициите към длъжника или на сделките по рисковите категории или групи. Ако при присъждането на вътрешния рейтинг институцията използва като основен фактор външен рейтинг, тя следва да се увери, че е взето предвид и наличието на друга приложима информация.

Член 168

Отнасяне на експозиции

1. При отнасянето на експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки се съблюдават следните критерии:
 - а) в процеса по разрешаване на кредита всеки длъжник бива отнесен към съответна категория длъжници;
 - б) когато съгласно член 138 институциите са получили разрешение от компетентния орган да използват собствени оценки за LGD и конверсионни коефициенти, в

процеса по разрешаване на кредита всяка експозиция бива отнесена към определена рискова категория;

- в) институциите, използващи предвидените в член 148, параграф 5 методи за определяне на рисковите тегла на експозиции по специализирано кредитиране, отнасят всяка от тези експозиции към определена категория в съответствие с член 166, параграф 2;
 - г) за всяко отделно юридическо лице, към което институцията има експозиция, се присъжда отделен рейтинг. Институцията трябва да разполага с подходящи политики във връзка с третирането на индивидуалните клиенти длъжници и групи свързани клиенти;
 - д) отделни експозиции към един и същ длъжник се отнасят в една и съща рискова категория длъжници независимо от различията в естеството на всяка отделна сделка. По изключение обаче отделните експозиции към един и същ длъжник могат да се отнесат към няколко категории, когато:
 - i) съществува държавен трансферен риск, който зависи от това дали експозициите са деноминирани в местна или в чуждестранна валута;
 - ii) третирането на свързаните гаранции към дадена експозиция може да бъде отразено в коригираното отнасяне към дадена рискова категория на длъжника;
 - iii) когато законодателството, свързано със защитата на потребителите, опазването на банковата тайна или друго законодателство забранява обмена на данни, отнасящи се до клиента.
2. При експозициите към непрофесионални клиенти в рамките на процеса по разрешаване на кредити всяка експозиция бива отнесена към определена категория или група.
3. При отнасяне на експозициите към категория или група институциите документират ситуацията, при които въз основа на експертно мнение са пренебрегнати входящи или изходящи данни от процеса по отнасяне, и отговорните служители, одобрили тези изключения. Институциите документират тези изключения и отбелязват отговорните служители. Институциите анализират последващото състояние на експозициите, чиито отнасяния са били обект на изключение. Този анализ обхваща оценка на последващото състояние на експозициите, чийто рейтинг е бил обект на изключение от страна на конкретно лице, като се вземат под внимание всичките отговорни служители.

Член 169

Надеждност на процеса на отнасянето по категории и групи

1. Процесът на отнасяне на експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки отговаря на следните изисквания за надеждност:

- а) процесът на отнасяне на експозициите и неговата периодична проверка биват извършвани и одобрявани от независимо лице, което няма пряко отношение към решението за отпускане на кредити;
 - б) най-малко веднъж годишно институциите актуализират присъдените категории. Високорисковите длъжници и проблемните експозиции подлежат на по-чест преглед. Институциите предприемат ново присъждане на категория, ако е налице нова съществена информация за длъжника или експозицията;
 - в) институцията изгражда ефективен процес за получаване и актуализиране на съществената информация относно характеристиките на длъжника, които влияят върху параметъра PD, и относно характеристиките на сделката, които влияят върху параметъра LGD или върху конверсионните коефициенти.
2. По отношение на експозициите към непрофесионални клиенти институцията актуализира най-малко веднъж годишно отнасянето на длъжниците и сделките към рисковите категории или преразглежда характеристиките на загубите и състоянието на неизпълнение за всяка идентифицирана рисков група, което е приложимо. Също най-малко веднъж годишно институцията извършва преглед чрез представителна извадка на състоянието на индивидуалните експозиции в рамките на всяка група, за да се увери дали тези експозиции са отнесени към правилната група.
3. ЕБО разработва регулаторни технически стандарти с цел определяне на условията, съгласно които институциите ще гарантират надеждността на процеса на отнасянето и редовната и независима оценка на рисковете.

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията проектите на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 170

Използване на модели

Когато институцията използват статистически модели и други автоматизирани методи за отнасяне на експозиции към длъжници или сделки към рискова категория или рейтингова група, се спазват следните изисквания:

- а) моделът има добра прогностична способност и не води до изкривяване при изчисляване на капиталовите изисквания. Входящите променливи формират надеждна и ефективна база за прогнозните резултати. Моделът не показва съществени отклонения;
- б) институцията поддържа процес за проверка на входящите данни в модела, който обхваща оценка на тяхната точност, пълнота и адекватност;
- в) използваните при изграждането на модела данни са представителни за съвкупността от действителните длъжници или експозиции на институцията;

- г) институцията провежда периодично утвърждаване на модела, което включва наблюдение на резултатите и стабилността на модела, проверка на спецификациите на модела и сравняване на резултатите от модела с настъпилите събития;
- д) в допълнение към статистическия модел институцията използва експертно мнение и проверка на отнасянето по категории и групи въз основа на модела и се уверява, че моделите биват използвани целесъобразно. Процедурата по проверка има за цел откриване и ограничаване на грешки, свързани със слабостите на модела. В експертното мнение се взема под внимание цялата приложима информация, която не е обхваната от модела. Институцията документира съвместното използване на експертното мнение и резултатите от модела.

Член 171

Документиране на рейтинговите системи

1. Институциите документират структурата и функционалните характеристики на своите рейтингови системи. Документацията следва да удостоверява спазването на изискванията в настоящия раздел и разглежда теми, които включват разграничаването на портфейлите, критериите за присъждане на рейтинги, отговорностите на лицата, които определят рейтинга на длъжници и експозиции, честота на прегледа на присъдените рейтинги, контрол на процеса по присъждане на рейтинга от страна на ръководството.
2. Институцията документира обосновката и анализите, подкрепящи избора ѝ на критерии за присъждане на рейтинг. Институцията документира всички значими промени в процеса по присъждане на рейтинг, като описва промените, направени в този процеса след последния преглед от компетентните органи. Документират се и организацията, процесът по присъждане на рейтинги и структурата на вътрешния контрол.
3. Институциите документират използваните от тях конкретни определения за неизпълнение и загуба и осигуряват съответствието им с определенията, изложени в настоящия регламент.
4. Ако институцията използва статистически модели в процеса за присъждане на рейтинг, тя документира методологията си. Документираният материал:
 - а) дава подробно описание на теоретичните принципи, допусканията и математическите и емпиричните основи на отнасянето на оценките към категории, отделни длъжници, експозиции или групи, както и източниците на данни, използвани за оценка на модела;
 - б) установява изчерпателен статистически процес, включително тестове с използване на данни извън обхванатия времеви период и извън извадката, за утвърждаване на модела;
 - в) посочва обстоятелствата, при които моделът не работи ефективно.
5. Институцията удостоверява пред компетентния орган, че изискванията на настоящия член са спазени, когато институцията е получила дадена рейтингова система или модел,

използван в рамките на системата, от трета страна продавач и продавачът отказва или ограничава достъпа на институцията до информацията, свързана с методиката на рейтинговата система или модел, или до основните данни, използвани за разработването на методологията или модела, под претекст, че тази информация е защитена от право на собственост.

Член 172

Поддържане на база данни

1. Институциите събират и съхраняват данни относно елементите на вътрешните им рейтинги съгласно изискванията на част 8.
2. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки институциите събират и съхраняват:
 - а) изчерпателни исторически данни за рейтингите на длъжниците и признатите гаранции;
 - б) датите, на които са присъдени рейтингите;
 - в) основните данни и методологията, използвани за присъждане на рейтинг;
 - г) лицето, отговорно за присъдените рейтинги;
 - д) идентификация на длъжниците и експозициите, които са били в неизпълнение;
 - е) датата на възникване и обстоятелствата, обусловили неизпълнението;
 - ж) данни за параметъра PD и действителните нива на неизпълнение за рейтинговите категории и миграцията между тях.
3. Институциите, които не използват собствени оценки за параметъра LGD и конверсионни коефициенти, събират и съхраняват данни, позволяващи сравнение между действителните нива на LGD и стойностите, посочени по член 157, параграф 1, както и между постигнатите конверсионни коефициенти и стойностите, посочени по член 162, параграф 8.
4. Институциите, използващи собствени оценки за параметъра LGD и конверсионни коефициенти, събират и съхраняват:
 - а) изчерпателни исторически данни за рейтингите на сделките, оценките за параметъра LGD и конверсионните коефициенти, свързани с всяка рейтингова скала;
 - б) датите, на които са присъдени рейтингите и са изготвени оценките;
 - в) основните данни и методологията, използвана за определяне на рейтинга, оценките за параметъра LGD и конверсионните коефициенти;

- г) данни за лицето, което е присъдило рейтинга на сделката, и за лицето, което е изготвило оценка на параметъра LGD или конверсионен коефициент;
 - д) данни за прогнозните и реализираните се стойности за параметъра LGD, както и за конверсионните коефициенти, отнасящи се за експозициите в неизпълнение;
 - е) за институциите, които отчитат чрез параметъра LGD ефектите от гаранции и кредитни деривати при редуциране на кредитния риск — данни за оценката на параметъра LGD на експозицията преди и след оценката на ефектите на дадена гаранция или кредитен дериват;
 - ж) данни за компонентите на загубата за всяка експозиция в неизпълнение.
5. За експозициите към непрофесионални клиенти институциите събират и съхраняват:
- а) данни, използвани в процеса на отнасяне на експозициите по рискови категории или групи;
 - б) данни за оценките на параметрите PD, LGD и конверсионните коефициенти, отнасящи се до категориите или групите експозиции;
 - в) идентификация на длъжниците и експозициите, които са били в неизпълнение;
 - г) за експозиции в неизпълнение — данни за категориите или групите, в които са били отнесени експозициите в годината, предшестваща неизпълнението, както и данни за реализираните се стойности на параметъра LGD и конверсионните коефициенти;
 - д) данни за нивата на загуба при квалифицираните револвиращи експозиции към непрофесионални клиенти.

Член 173

Използване на тестове за устойчивост при оценка на капиталовата адекватност

1. Институцията следва да разполага с надеждна процедура за провеждане на тестове за устойчивост, използвани при оценка на капиталовата ѝ адекватност. Тестовите за устойчивост включват идентифициране на възможни събития или бъдещи промени в икономическите условия, които биха оказали неблагоприятен ефект върху експозициите, и оценка на способността на институцията да устои на такива промени.
2. Институцията редовно провежда тест за устойчивост по отношение на кредитния риск, оценяващ ефекта, който промяната в определени специфични условия оказва върху общите капиталови изисквания за кредитен риск. Тестът се подбира от институцията и подлежи на надзорен преглед. Тестът трябва да е обоснован и да може да оценява ефекта при сценарии, предвиждащи значителна, но реалистична рецесия. Институцията оценява потенциалната миграция на експозициите между рейтингови класове при прилагането на сценарии за тестване на устойчивостта. Портфейлите, подложени на тестове за устойчивост, обхващат възможно най-голяма част от общия портфейл на институцията.

3. Като част от метода за тестване на устойчивостта институциите, които използват третирането, посочено в член 148, параграф 3, отчитат и ефекта от влошаване на кредитното качество на доставчиците на кредитна защита и особено последствията, когато предоставящата кредитна защита страна престане да отговаря на критериите за признаване.
4. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел да бъде по-подробно определено значението на посочената в параграф 2 формулировка „сценарии, предвиждащи значителна, но реалистична рецесия“.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2013 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 2

КОЛИЧЕСТВЕНО ИЗРАЗЯВАНЕ НА РИСКА

Член 174

Неизпълнение на длъжника

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следния подход, за да определят дали даден длъжник е в неизпълнение. За целите на настоящата глава неизпълнение по отношение на определен длъжник настъпва, когато поне едно от следните условия е изпълнено:
 - а) институцията счита, че е малко вероятно длъжникът да изплати изцяло своите кредитни задължения към нея, към нейното предприятие майка или към някое от дъщерните ѝ предприятия, без да се предприемат действия от страна на институцията, като например по реализиране на залога;
 - б) длъжникът е в просрочие от повече от 90 дни по съществена част от кредитното си задължение към институцията, нейното предприятие майка или някое от дъщерните ѝ предприятия.

При овърдрафт просрочието започва да тече от деня, в който длъжникът е нарушил договорения лимит; договореният лимит е намалял съществено до размер, по-малък от усвоените от длъжника суми; или длъжникът е изтеглил значителна сума без одобрение.

За целите на параграф 2 при експозициите към непрофесионални клиенти се взема предвид и неизпълнение на ниво трансакция.

Договорен лимит представлява всеки определен от институцията кредитен лимит, за който длъжникът е бил информиран от институцията.

При кредитни карти дните за просрочие започват да текат от датата за плащане на минимално изискуемата вноски.

Във всички случаи просрочените експозиции следва да надхвърлят определения от компетентните органи праг. Този праг съответства на равнището на риск, считано за разумно от компетентния орган.

Институциите разполагат с документираните политики по отношение преброяването на дните на просрочие, по-специално по отношение на продължаването и удължаването на срока на експозициите, изменения или разсрочване, подновяване и нетиране на съществуващите сметки. Тези политики се прилагат последователно във времето и са в съответствие с вътрешното управление на риска и процедурите за вземане на решения на институцията.

2. За целите на буква а) от параграф 1 елементите, които се приемат като признаци за настъпване на неизпълнение, включват следните събития:
 - а) институцията е спряла текущото начисляване на лихви;
 - б) институцията извършва специфична кредитна корекция вследствие на констатирано съществено влошаване на кредитното качество, настъпило след като институцията е поела експозицията;
 - в) при продажба на кредитното задължение институцията би реализирала съществена икономическа загуба вследствие на влошеното му кредитно качество;
 - г) институцията е склонна да реструктурира принудително кредитното задължение, когато е вероятно това да доведе до намаление на размера на финансовото задължение посредством съществено опрощаване или отлагане на плащането на главница, лихви или, където е приложимо, на такси. При капиталовите експозиции, оценени чрез подхода PD/LGD, това включва и принудителното реструктуриране на самия капиталов инструмент;
 - д) институцията е поискала откриване на процедура за обявяване на длъжника в несъстоятелност или откриване на подобна процедура във връзка с кредитно задължение на длъжника към нея, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия;
 - е) длъжникът е поискал или е обявен във несъстоятелност или подобна защита и това би довело до забавяне на погасяването или до неизпълнение на кредитното задължение към институцията, предприятието майка или някое от нейните дъщерни предприятия.
3. Институциите, използващи външни данни, които сами по себе си не са съвместими с установеното в параграф 1 определение за неизпълнение, правят подходящи корекции с оглед постигане на общо съответствие с определението за неизпълнение.

4. Ако институцията прецени, че по отношение на експозиция, която е била в неизпълнение, вече не съществуват предпоставки за продължаването на неизпълнението, институцията може да присъди рейтинг на длъжника или сделката, съответстващ на редовна експозиция. Ако впоследствие се установи, че е налице обстоятелство за задействане на неизпълнението, се счита, че е настъпило ново неизпълнение.
5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, съгласно които компетентният орган определя предвидения в параграф 1 праг, над който дадена експозиция следва да се квалифицира като просрочена.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
6. ЕБО издава насоки за прилагането на настоящия член. Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 175

Общи изисквания за оценяване на параметрите

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните изисквания:
 - а) собствените оценки на институцията за рисковите параметри PD, LGD, EL и конверсионните коефициенти обхващат всички съществени данни, информация и методи. Оценките се извежда от историческия опит и емпиричните факти и не се базират единствено на експертно мнение. Оценките трябва да бъдат достоверни, интуитивни и да са базирани на съществените фактори, определящи рисковите параметри. При ограничена информация институцията прилага по-консервативен подход;
 - б) институцията е в състояние да предостави подробна информация за реализираните си загуби по отношение честотата на неизпълнение, LGD, конверсионния коефициент или загубата, когато се използват оценки на параметъра EL, разграничавайки факторите, които тя е счела за определящи стойността на съответните рискови параметри. Оценките на институцията са представителни за дългосрочен период;
 - в) вземат се предвид всички промени в практиката по кредитиране или процеса на възстановяване на дължимите суми през периодите на наблюдение, упоменати в членове 176, параграф 1, буква з), член IRB 34, параграф 2, буква д), член IRB 35, параграф 2 и член IRB 35, параграф 3. Оценките на институцията отразяват последиците от техническия напредък и новите данни и друга налична информация. Институциите преразглеждат оценките си при появата на нова информация, но не по-рядко от веднъж годишно;

- г) извадката от експозиции, представени в използваните за оценяването данни, стандартите за кредитиране, използвани при изготвянето на данните, и другите имащи отношение характеристики трябва да са сравними с тези на експозициите и стандартите на институцията. Икономическите или пазарните условия, които обуславят данните, отразяват текущата и очаквана пазарна среда. Броят на експозициите в извадката и периодът на данните, използван за количественото измерване, са достатъчни, за да гарантират на институцията точност и устойчивост на нейните оценки;
- д) за изкупените вземания оценките отразяват цялата съществена и съотносима информация, която е на разположение на институцията купувач, във връзка с качеството на тези вземания, включително данни за подобни групи, предоставени от продавача, от институцията купувач или от външни източници. Институцията купувач оценява достоверността на информацията, получена от продавача;
- е) институцията коригира оценките с определена степен на консервативност по отношение на очаквания диапазон от грешки при изчисленията. Когато институцията или компетентният орган счита методите и използваната информация за неудовлетворителни, а очаквания диапазон от грешки — за по-голям, степента на консервативност също следва да бъде по-голяма.

Когато институциите използват различни оценки за изчисляване на рисковите тегла и за вътрешни цели, те трябва да са документирани и обосновани. Ако институциите могат да удостоверят пред компетентните органи, че за данните, събрани преди 1 януари 2007 г., са извършени необходимите корекции за постигане на общо съответствие с посоченото в член 174 определение за неизпълнение или загуба, компетентните органи могат да позволят на институциите известна гъвкавост при прилагането на изискваните стандарти за данните.

2. Ако институцията използва групирани данни, отнасящи се до други институции, тя удостоверява, че:
 - а) рейтинговите системи и критериите на другите институции в групата са подобни на нейните системи и критерии;
 - б) групата е представителна за портфейла, за който са използвани групираните данни;
 - в) при своите оценки институцията използва групираните данни последователно във времето;
 - г) институцията остава отговорна за надеждността на рейтинговите си системи;
 - д) институцията запазва достатъчно добро разбиране за рейтинговите си системи, в т.ч. да осъществява ефективно наблюдение и одитиране на рейтинговия процес.

Специфични изисквания за оценката на параметъра PD

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специфични изисквания за оценката на параметъра PD при експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки:
 - а) институциите изчисляват оценката на параметъра PD за всяка категория длъжници въз основа на дългосрочните усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение. При оценките на параметъра PD по отношение на длъжници с висока степен на задлъжнялост или на длъжници, чиито активи са основно обект на търговия, се отчита състоянието на базовите активи в периоди на висока променливост;
 - б) по отношение на изкупени вземания на предприятия институциите могат да оценяват очакваната загуба (по-долу „EL“) по категории длъжници въз основа на дългосрочни усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение;
 - в) ако институцията определя дългосрочните усреднени стойности на оценките на параметрите PD и LGD за изкупени вземания на предприятия въз основа на оценката за EL, както и очаквани стойности за PD или LGD, процесът на оценка на общите загуби съответства на общите стандарти за оценяване на параметрите PD и LGD, изложени в настоящата част, и полученият резултат следва да бъде в съответствие с концепцията за LGD, изложена в член 177, параграф 1, буква а);
 - г) институциите използват техниките за оценка на параметъра PD само в комбинация с допълващ анализ. При комбиниране на резултатите от отделните подходи и при извършването на корекции, продиктувани от технически и информационни ограничения, институциите отчитат важността на съображенията от експертните оценки;
 - д) когато за оценката на PD институцията използва вътрешни данни за неизпълнение, оценките трябва да са в съответствие с правилата за кредитиране и ясно да посочват различията в рейтинговата система, обуславяща данните и текущата рейтингова система. Когато правилата за кредитиране или рейтинговите системи са се променили, институцията прилага по-голяма степен на консервативност в своята оценка на PD;
 - е) когато институцията отнася или разпределя вътрешните си рискови категории по скалата, използвана от агенция за външна кредитна оценка (ABKO) или от подобни организации, и след това съотнася установените за категориите на външната организация нива на неизпълнение към категориите на институцията, съотнасянето по категории се основава на съпоставяне на вътрешните рейтингови критерии с критериите, използвани от външната организация, както и на сравняване на вътрешните и външните рейтинги за едни и същи длъжници. При подхода за съотнасянето на рейтингите или изходните данни се избягват субективността и несъответствията. Критериите на външната организация, използвани при количествената оценка, засягат само риска от неизпълнение, без да

се вземат предвид характеристиките на сделката. Извършеният от институцията анализ включва сравнение на използваните определения за неизпълнение според изискванията по член 174. Институцията документира основните принципи на съотнасянето;

- ж) когато институцията използва прогностични статистически модели за нивата на неизпълнение, е разрешено тя да оценява параметъра PD като непретеглена средна стойност на оценките за вероятността от неизпълнение за отделните длъжници в дадена рискова категория. Когато за тази цел институцията използва моделите за оценяване на вероятността от неизпълнение, следва да се прилагат посочените в член 28 стандарти;
- з) независимо от това дали за своите оценки на PD институцията използва външни, вътрешни или групирани източници на данни, или комбинация измежду тези три вида, продължителността на използвания исторически период на наблюдение е най-малко пет години за поне един източник. Ако наличният период на наблюдение за някой източник на подходящи данни е по-дълъг, се използва този по-дълъг период. Изискването по настоящата буква се прилага също и към подхода PD/LGD за капиталови инструменти. След получаване на разрешение от компетентните органи институциите, които не са получили разрешение от компетентните органи съгласно член 138 да използват собствени оценки на LGD или конверсионни коефициенти, могат при прилагането на вътрешнорейтингов подход да използват подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

2. за експозиции към непрофесионални клиенти се прилагат следните изисквания:

- а) институциите изчисляват оценката за PD за всяка категория или група от длъжници въз основа на дългосрочните усреднени стойности на годишния процент на неизпълнение;
- б) оценките за PD могат също да бъдат изведени от реализираните загуби и подходящите оценки на LGD;
- в) като първичен източник на информация за оценяването на признаците за загуба институциите използват вътрешните данни за отнасянето на експозициите към категории или групи. Институциите могат да използват външни данни (включително групирани данни) или статистически модели за количествени оценки, при условие че съществува силна връзка между:
 - i) използвания от институцията процес на отнасяне на експозициите към категории или групи и процеса, използван от външния източник на данни;
 - ii) вътрешния рисков профил на институцията и състава на външните данни;
- г) ако институцията установява дългосрочните усреднени стойности на оценките на параметрите PD и LGD за вземания от непрофесионални клиенти въз основа на оценката на общите загуби, както и на подходящата оценка на параметрите PD или

LGD, процесът за оценяване на общите загуби съблюдава общите стандарти за оценяването на PD и LGD, изложени в настоящата част, и резултатът е в съответствие с концепцията за LGD, изложена в член 177, параграф 1, буква а).

- д) независимо от това дали за своите оценки на характеристиките за загуба институцията използва външни, вътрешни или групирани източници на данни, или комбинация измежду тези три вида, продължителността на използвания исторически период на наблюдение е най-малко пет години за поне един източник. Ако наличният период на наблюдение за някой източник на данни е по-дълъг и тези данни са подходящи, се използва този по-дълъг период. Институцията не трябва да придава еднаква важност на исторически данни, ако по-актуалните данни позволяват по-добро прогнозиране на процентите на загуба. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход, подходящи данни, обхващащи период от две години. Периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава всяка година с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.
- е) институциите идентифицират и анализират очакваните промени в стойността на рисковите параметри по време на живота на кредитните експозиции (сезонни ефекти).

За изкупени вземания от непрофесионални клиенти институциите могат да използват външни и вътрешни данни за сравнение. Институциите използват всички подходящи източници на данни като база за сравнение.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

- а) условията, съгласно които компетентните органи могат да предоставят разрешенията, посочени в параграф 1, буква з) и параграф 2, буква д);
- б) условията, съгласно които компетентните органи оценяват методологията на институцията за оценяване на PD съгласно член 138.

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията проектите на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 177

Специфични изисквания относно използването на собствени оценки на параметъра LGD

- 1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специфични изисквания относно използването на собствени оценки на LGD:

- а) институциите изчисляват оценката на LGD въз основа на усреднените реализирани стойности по отделни категории или групи сделки, претегляйки ги с наблюдаваните неизпълнения в използваните данни (среднопретеглени неизпълнения);
- б) институциите използват оценки за LGD, характерни за период на икономически спад, ако те са по-консервативни от дългосрочните усреднени стойности. При условие че рейтинговата система се очаква да предоставя относително постоянни във времето реализирани стойности на параметъра LGD по категории или групи, институциите правят корекции на оценките си за параметрите на риска по категории или групи за ограничаване на влиянието на икономическия спад върху капитала;
- в) институцията взема предвид степента на зависимост между риска, свързан с длъжника, и този, свързан с обезпечението или предоставящата го страна. Случаите, при които е налице съществена степен на зависимост, се разглеждат по-консервативно;
- г) валутните несъответствия между базисното задължение и обезпечението се третира по-консервативно в оценката на институцията на параметъра LGD;
- д) когато оценките на LGD отчитат наличието на обезпечение, тези оценки не следва да се основават единствено на пазарната стойност на обезпечението. В оценките на LGD се отчитат последиците от потенциалната невъзможност на институциите за бързо разпореждане с обезпечението и неговата реализация;
- е) когато оценките на LGD отчитат наличието на обезпечение, институциите установят вътрешни правила за управление на обезпеченията, правна сигурност и управление на риска съгласно изискванията, изложени в глава 4, раздел 3;
- ж) когато институцията отчита обезпечението при определяне на стойността на експозицията за кредитен риск към контрагента съгласно глава 6, раздел 5 или 6, сумата, която се очаква да бъде реализирана от обезпечението, няма да бъде взета предвид при оценката на параметъра LGD;
- з) за експозиции, които вече са в неизпълнение, институцията използва сумата на своите най-достоверни оценки за очаквана загуба за всяка експозиция, вземайки предвид състоянието на експозицията при текущите икономически обстоятелства и вероятността за допълнителни неочаквани загуби през периода на удовлетворяване;
- и) когато неплатените допълнителни начисления за забава биват включени в отчета за доходите на институцията, те се добавят към оценката на институцията за размера на експозицията и загубата;
- й) за експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки оценките на параметъра LGD се основават на данни за най-малко пет години, като след прилагането периодът всяка година се увеличава с по една година до достигането на най-малко седем години за поне един от източниците.

Ако наличният период на наблюдение е по-дълъг за някой източник и данните са подходящи, се използва този по-дълъг период.

2. По отношение на експозициите към непрофесионални клиенти институциите могат:
 - а) да определят оценките за LGD въз основа на реализираните загуби и съответните оценки на параметъра PD;
 - б) да отразят бъдещите усвоявания в конверсионните си коефициенти или в своите оценки за LGD;
 - в) да използват външни и вътрешни данни за оценяване на параметъра LGD за изкупени вземания от непрофесионални клиенти.

По отношение на експозициите към непрофесионални клиенти оценките на LGD се основават на данни за най-малко пет години. Институцията не трябва да придава еднаква важност на исторически данни, ако по-актуалните данни позволяват по-добро прогнозиране на процентите на загуба. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход, подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) естеството, остротата и продължителността на посочения в параграф 1 икономически спад;
 - б) условията, според които компетентният орган може да разреши на институция, използваща вътрешнорейтингов подход, да използва съгласно параграф 3 подходящи данни, обхващащи период от две години.

ЕБО представя на Комисията посочените в първа алинея проекти на технически регулаторни стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 178

Специфични изисквания относно собствени оценки на конверсионните коефициенти

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи, институциите прилагат следните специфични изисквания относно собствените оценки на конверсионните коефициенти:
 - а) институциите оценяват конверсионните коефициенти по категории или групи сделки на базата на усреднените реализирани стойности на конверсионните коефициенти по отделни категории или групи сделки, претегляйки ги с

наблюдаваните неизпълнения в използваните данни (среднопретеглени неизпълнения);

- б) институциите използват оценки на конверсионните коефициенти, характерни за период на икономически спад, ако те са по-консервативни от дългосрочните усреднени стойности. Когато се очаква рейтинговата система да дава относително постоянни във времето стойности на конверсионните коефициенти по категории или групи, се правят корекции на оценките за ограничаване на влиянието на икономическия спад върху капитала.
 - в) оценките на институциите на конверсионните коефициенти отразяват потенциалния размер на допълнително усвоените от длъжника суми до възникване на неизпълнението и след него. Оценката на конверсионните коефициенти следва да се основава на по-висока степен на консервативност, когато може основателно да се очаква по-силна положителна корелация между честотата на неизпълненията и величината на конверсионния коефициент;
 - г) при установяване на конверсионните коефициенти институциите отчитат конкретните си политики и стратегии, приети по отношение на наблюдението на клиентските сметки и плащанията. Институциите също вземат предвид способността и намерението си да предотвратяват бъдещи усвоявания на суми при обстоятелства, близки до тези при неизпълнение, като нарушение на договорни ограничения или други технически събития;
 - д) институциите разполагат с подходящи системи и процедури за наблюдение на сумите по сделките, относителния дял на усвоените суми по ангажменти и промените в усвоените суми по длъжници и категории. Институциите трябва да могат ежедневно да следят неусвоените салда;
 - е) ако институциите използват различни оценки на конверсионните коефициенти за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и за вътрешни цели, това се документира и обосновава.
2. За експозициите към предприятия, институции, централни правителства и централни банки оценките на конверсионните коефициенти се основават на данни за най-малко пет години, като след прилагането периодът всяка година се увеличава с по една година до достигането на най-малко седем години за поне един от източниците. Ако наличният период на наблюдение е по-дълъг за някой източник и данните са подходящи, се използва този по-дълъг период.
3. За експозициите към непрофесионални клиенти институциите могат да отразят бъдещите усвоявания в конверсионните си коефициенти или в своите оценки за LGD.

По отношение на експозициите към непрофесионални клиенти оценките на конверсионните коефициенти се основават на данни за най-малко пет години. Институцията не трябва да придава еднаква важност на посочените в параграф 1, буква а) изисквания за исторически данни, ако по-новите данни са по-подходящи за прогнозиране на усвояванията. След получаването на разрешение от компетентните органи институциите могат да използват, когато прилагат вътрешнорейтингов подход,

подходящи данни, обхващащи период от две години. Всяка година периодът, който трябва да бъде обхванат, се увеличава с по една година, докато подходящите данни обхванат период от пет години.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) естеството, остротата и продължителността на посочения в параграф 1 икономически спад;
 - б) условията, според които компетентният орган може да разреши на институцията при първоначално прилагане на вътрешнорейтингов подход да използва подходящи данни, обхващащи период от две години.

ЕБО представя на Комисията посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 179

Изисквания за оценка на ефекта от използването на гаранции и кредитни деривати за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки, когато се използват собствени оценки на LGD, и за експозиции към непрофесионални клиенти

1. По отношение на признатите гаранции и гаранции се прилагат следните изисквания:
 - а) институциите имат ясно определени критерии за видовете гаранции, които те признават при изчисляването на размера на рисковото претеглените експозиции;
 - б) за признатите гаранции се прилагат същите правила като тези за длъжниците по членове 167, 168 и 169;
 - в) гаранцията следва да бъде изготвена в писмена форма, неотменяема от страна на гаранта, валидна до пълното удовлетворяване на задължението (в рамките на размера и срока на гаранцията) и правно допустима в юрисдикция, където са притежаваните от гаранта активи, предмет на гаранцията. Условни гаранции, предвиждащи условия, при които гарантът не може да бъде задължен да изпълни задължението си, могат да бъдат признати след получаване на разрешение от компетентните органи. Критериите за съотнасяне отчитат по подходящ начин всяко потенциално намаляване на ефекта за редуциране риска.
2. Институцията разполага с ясно определени критерии за промяна на рисковите категории, рейтинговите групи, оценките на параметъра LGD и при вземания от непрофесионални клиенти и приемливи изкупени вземания с процедура за разпределяне на експозициите по категории или групи, за да бъде отразено влиянието на гаранциите върху изчисляването на размерите на рисковото претеглените експозиции. Тези критерии отговарят на изискванията, изложени в членове 167—169.

Критериите следва да бъдат правдоподобни и интуитивни. Те следва да вземат предвид способността и намерението на гаранта да изпълни задължението си, вероятния момент на плащанията от страна на гаранта, степента на взаимозависимост между способността на гаранта за изпълнение на гаранцията и способността на длъжника да изплати задължението, както и размера на остатъчния риск от длъжника.

3. Изискванията за гаранциите по настоящия член се прилагат и за кредитните деривати с едно референтно лице. При несъответствие между базисното вземане и референтното задължение по кредитен дериват или задължение, използвано за определяне настъпването на кредитно събитие, се прилагат изискванията, предвидени в член 211, параграф 2. Настоящият параграф се прилага и за процеса на разпределяне на експозициите към непрофесионални клиенти и приемливите изкупени вземания по категории или групи.

Критериите отчитат структурата на плащанията по кредитния дериват и оценяват консервативно тяхното влияние върху размера и моментите на възстановяване на суми. Институцията отчита до каква степен се запазват други форми на остатъчния риск.

4. Изискванията, посочени в параграфи 1—3, не се прилагат за гаранции, предоставени от институции, централни правителства и централни банки и предприятия, които отговарят на изискванията, определени в член 197, параграф 1, буква ж), ако институцията е получила разрешение за прилагане на стандартизиран подход за експозициите към такива субекти съгласно член 145. В този случай се прилагат изискванията по глава 4.
5. За гаранции на дребно изискванията, посочени в параграфи 1—3, важат както за съотнасянето на експозициите към категории или групи, така и за оценяването на PD.
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, съгласно които компетентните органи могат да разрешат признаването на условни гаранции.

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията проектите на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 180

Изисквания относно изкупените вземания

1. При количествено изразяване на рисковите параметри, свързани с рейтинговите категории или групи за изкупени вземания, институциите гарантират, че посочените в параграфи 2—6 условия са изпълнени.
2. Структурата на сделката следва да гарантира, че при всички предвидими обстоятелства институцията ще бъде действителен собственик и ще контролира всички парични постъпления по вземанията. Когато длъжникът извършва директни плащания към

продавача или към обслужващото лице, институцията периодично проверява дали плащанията се прехвърлят изцяло и съгласно договорните условия. Институциите разполагат с процедури, осигуряващи защита на правата ѝ по отношение на вземанията и паричните постъпления при несъстоятелност, както и защита срещу съдебно оспорване на правата ѝ, което може съществено да възпрепятства събирането, ликвидирането или прехвърлянето на вземанията, или запазването на контрола върху паричните постъпления.

3. Институцията следи качеството на изкупените вземания и финансовото състояние на продавача и обслужващото лице. Следното се прилага:
 - а) институцията оценява зависимостта на качеството на изкупените вземания от финансовото състояние на продавача и обслужващото лице и разполага с вътрешни политики и процедури, осигуряващи подходяща защита срещу непредвидени обстоятелства, включително определяне на вътрешен рисков рейтинг за всеки продавач и обслужващо лице;
 - б) институцията разполага с ясни и ефективни политики и процедури за избор на продавач и обслужващо лице. Институцията или нейният агент извършват периодичен преглед на отчетите, изготвени от продавачите и обслужващите лица, за установяване на измами, оперативни слабости, както и качествена проверка на кредитната политика на продавача и правилата на обслужващото лице за събиране на вземания. Констатациите от тези прегледи се документират;
 - в) институцията оценява характеристиките на групите от изкупени вземания, включително свръхавансите, история на просрочията към продавача, необслужваните задължения и провизиите за тях, условията на плащане и възможността за прихващания срещу насрещни вземания;
 - г) институцията разполага с ефективни политики и процедури за наблюдение на концентрацията в общата експозиция към отделен длъжник в групата и между отделните групи изкупени вземания;
 - д) институцията получава своевременно от обслужващото лице подробни данни за падежната структура и разсейването на вземанията, за да осигури съответствие с критериите ѝ за изкупуване на вземания и отпускане на аванси, и разполага с ефективни методи за наблюдение и потвърждение на условията на продавача за продажба и ефекта от разсейване.
4. Институцията разполага със системи и процедури за ранно разпознаване на влошаването на финансовото състояние на продавача и качеството на изкупените вземания и за своевременно решаване на възникващите проблеми. По-специално, институцията разполага с ясни и ефективни политики, процедури и информационни системи за наблюдение на нарушенията на договорни ограничения и ясни и ефективни политики, процедури за предприемане на правни действия и уреждане на проблемни изкупени вземания.
5. Институцията разполага с ясни и ефективни политики и процедури за контрол върху изкупените вземания, заемите и паричните наличности. По-специално, вътрешните

политики в писмен вид определят всички съществени елементи на програмите за изкупуване на вземания, включително размер на авансовите плащания, приемливите обезпечения, изискуемата документация, лимитите за концентрация и управлението на паричните постъпления. Тези елементи следва да отчитат надлежно всички присъщи и съществени фактори, включително финансовото състояние на продавача и обслужващото лице, концентрациите на риск и тенденциите в качеството на изкупените вземания и клиентите на продавача; вътрешните системи позволяват авансово плащане единствено при представяне на определената документация и съответното обезпечение.

6. Институцията разполага с ефективен вътрешен процес за оценка на спазването на всички вътрешни политики и процедури. Процесът включва периодичен одит на всички критични фази в програмата на институцията за изкупуване на вземания, потвърждение за разграничението в задълженията, от една страна, за оценяване на продавача и на обслужващото лице и оценяване на длъжника, а от друга, за оценяване на продавача и обслужващото лице и задълженията за целеви одит, както и за оценка на операциите, квалификацията и опита на персонала, както и на поддържащите автоматизирани системи.

ПОДРАЗДЕЛ 3

УТВЪРЖДАВАНЕ НА ВЪТРЕШНИ ОЦЕНКИ

Член 181

Утвърждаване на вътрешни оценки

Институциите утвърждават своите вътрешни оценки при спазване на следните изисквания:

- а) институциите разполагат с надеждни системи за утвърждаване на точността и целостта на рейтинговите системи, процесите и оценката на всички съответни рискови параметри. Вътрешният процес на утвърждаване позволява на институцията да изготви последователна и съдържателна оценка на резултатите от системите за присъждане на вътрешни рейтинги и оценяване на риска;
- б) институциите периодично сравняват реализираните нива на неизпълнение с очакваните стойности на параметъра PD за всяка рискова категория и, когато тези нива са извън очакваното допустимо отклонение за определена категория, институциите анализират причините за това отклонение. Институциите, които използват собствени оценки за параметъра LGD и конверсионните коефициенти, също извършват аналогичен анализ на тези оценки. При тези сравнения се използват възможно исторически данни за възможно най-дълъг времеви период. Институцията документира методите и данните, използвани при тези сравнения. Този анализ и документацията се актуализират поне веднъж годишно.
- в) институциите използват и други инструменти за количествено утвърждаване и сравнения с подходящи външни източници на данни. Анализът се базира на данни, които са подходящи за портфейла, биват периодично актуализирани и покриват подходящ период на наблюдение. Вътрешните оценки на институцията за резултатите на рейтинговата система се базират на възможно най-дълъг времеви период.

- г) използваните методи и данни за количествено утвърждаване следва да бъдат съпоставими във времето. Промени в методите и данните (източници на данни и обхванати периоди), използвани при оценяването и утвърждаването, се документират;
- д) когато използват собствени оценки за очакваните загуби, институциите следва да разполагат с надеждни вътрешни стандарти за случаите, при които отклоненията на реализираните от очакваните стойности за PD, LGD, конверсионни коефициенти и общи загуби са достатъчно значителни, за да поставят под съмнение надеждността на оценките. Тези стандарти вземат предвид икономическия цикъл и сходната системна променливост в нивата на изпълнение. Когато реализираните стойности продължават да са по-високи от очакваните, институциите завишават оценките, за да отразят историческите данни за неизпълненията и загубите.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО КАПИТАЛОВИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ ПРИ ПОДХОДА НА ВЪТРЕШНИТЕ МОДЕЛИ

Член 182

Капиталови изисквания и количествено измерване на риска

При изчисляването на капиталовите изисквания институциите спазват следните стандарти:

- (а) оценката на потенциалната загуба следва да бъде устойчива спрямо настъпване на неблагоприятни пазарни промени, оказващи влияние върху дългосрочния рисков профил на инвестициите на институцията. Използваните данни при установяването на разпределението на доходността отразяват най-дългия извадков период, за който има налични и съдържателни данни за представянето на рисковия профил на конкретните капиталови експозиции на институцията. Използваните данни са достатъчни, за да осигурят консервативни, статистически надеждни и устойчиви оценки за загубите, които не се базират единствено на субективна или експертна оценка. Заложените шокове осигуряват консервативна оценка на потенциалните загуби за съответния дългосрочен пазарен или икономически цикъл. За получаване на достатъчно реалистични и консервативни резултати от модела институцията комбинира емпиричния анализ на наличните данни с корекции, обусловени от различни фактори. При изграждане на моделите за стойност под риск (VaR) за измерване на потенциалните тримесечни загуби институциите използват тримесечни данни или по-краткосрочни данни, преобразувани в тримесечен еквивалент чрез подходящ аналитичен метод, подкрепен от емпирични доказателства и добре развит и документиран процес на обмисляне и анализ. Този подход се прилага консервативно и последователно във времето. Когато наличните подходящи данни са ограничени, институцията прилага по-висока степен на консервативност;
- (б) използваните модели обхващат в подходяща степен всичките съществени рискове, свързани с доходността на капиталовите инструменти, включително общия пазарен риск и специфичния риск на капиталовите експозиции от портфейла на институцията. Вътрешните модели обясняват по подходящ начин историческите колебания в цените, обхващат както величината, така и промените в състава на потенциалните

концентрации, като резултатите им са устойчиви в неблагоприятна пазарна среда. Съвкупността от рисковите експозиции, представени в използваните при оценяването данни, съответства в голяма степен или е поне сравнима с капиталовите експозиции на институцията;

- (c) вътрешният модел съответства на рисковия профил и структурата на капиталовия портфейл на институцията. Когато институцията притежава значителни позиции, които са предмет на съществена нелинейна зависимост, вътрешните модели се разработват така, че да обхващат в подходяща степен рисковете, свързани с такива инструменти;
- (d) съотнасянето на отделните позиции към техни аналози, пазарни индекси и рискови фактори следва да бъде правдоподобно, интуитивно и теоретично надеждно;
- (e) институциите удостоверяват чрез емпиричен анализ уместността на рисковите фактори, включително способността им да обхващат общия и специфичния риск;
- (f) при оценките на променливостта на доходността на капиталовите експозиции се използват подходящи и налични данни, информация и методи. Използват се проверени от независимо лице данни от вътрешни или външни източници, включително групирани данни;
- (g) въведени са стриктни и изчерпателни процедури за тестване на устойчивостта.

Член 183

Процес и контролни механизми за управление на риска

При разработването и използването на вътрешни модели за определяне на капиталовите изисквания институциите установяват политики, процедури и контролни механизми за обезпечаване надеждността на модела и моделиращия процес. Тези политики, процедури и контролни механизми включват:

- (a) пълно интегриране на вътрешния модел в цялостните управленски информационни системи на институцията и в управлението на капиталовите позиции в банковия портфейл. Вътрешните модели са неразделна част и от инфраструктурата на институцията за управление на риска, когато те се използват специално за измерване и оценяване доходността на капиталовия портфейл със и без отчитане на риска, за разпределяне на икономическия капитал по капиталови експозиции и за оценяване на общата капиталова адекватност и процеса по управление на инвестициите;
- (b) установени управленски системи, процедури и контролни функции, обезпечавачи периодичен и независим преглед на всички елементи на процеса по вътрешно моделиране, включително одобрението на промени в моделите, преглед на входящите данни и резултатите на модела, като например пряко потвърждаване на оценките на риска. Тези прегледи оценяват точността, пълнотата и уместността на входящите данни и резултатите на модела с цел откриване и ограничаване на потенциални грешки, дължащи се на известните слабости, както и установяване на нови слабости на модела. Такива прегледи могат да се извършват от независимо вътрешно звено или от независимо външно лице;

- (c) подходящи системи и процедури за наблюдение на инвестиционните лимити и на рисковите експозиции от капиталови инструменти;
- (d) отговарящи за проектирането и внедряване на модела звена, които да са функционално независими от звената, отговорни за управлението на отделните инвестиции;
- (e) подходяща квалификация и компетентност на лицата, отговорни за отделните етапи на процеса по моделиране. Ръководството осигурява достатъчен брой квалифицирани и компетентни служители за функцията на моделиране.

Член 184

Утвърждаване и документиране

Институциите разполагат с надеждни системи за утвърждаване на точността и последователността на своите вътрешни модели и процеси на моделиране. Всички съществени елементи на вътрешните модели и процесите на моделиране и утвърждаване се документират.

При утвърждаването и документирането на вътрешните модели и процесите на моделиране на институциите се спазват следните изисквания:

- (a) институциите използват вътрешен процес на утвърждаване, за да оценят по последователен и съдържателен начин резултатите от своите вътрешни модели и процеси;
- (b) използваните методи и данни за количествено утвърждаване следва да бъдат съпоставими във времето. Промените в методите за оценка и утвърждаване (източници на данни и обхванати периоди) се документират;
- (c) институциите периодично сравняват действителната доходност на капиталовите инструменти, включваща реализирани и нереализирани печалби и загуби, със съответните резултати от модела. При тези сравнения се използват исторически данни за възможно най-дълги времеви периоди. Институцията документира методите и данните, използвани при тези сравнения. Този анализ и документацията се актуализират поне веднъж годишно.
- (d) институциите използват други инструменти за количествено валидиране и сравнения с източници на външни данни. Анализът се базира на данни, които са подходящи за портфейла, като същите се актуализират периодично и покриват подходящ период на наблюдение. Вътрешните оценки на институциите за резултатите от използването на моделите се базират на възможно най-дълъг времеви период.
- (e) институциите разполагат с надеждни вътрешни стандарти за справяне със ситуации, при които сравнението между реализираните и предвидените чрез моделите стойности на доходността на капиталовите инструменти поставя под съмнение състоятелността на оценките или на самите модели. Тези стандарти отчитат икономическия цикъл и сходните системни колебания в доходността на капиталовите инструменти. Всички корекции, направени на вътрешни модели в резултат на прегледите на моделите, биват документираны и съгласувани със стандартите за преглед на моделите на институцията;

- (f) вътрешният модел и процесът на моделиране се документират, в т.ч. и отговорностите на страните, включени в процесите по моделиране, както и процесите за преглед и одобрение на модела.

ПОДРАЗДЕЛ 5

ВЪТРЕШНО УПРАВЛЕНИЕ И НАДЗОР

Член 185

Корпоративно управление

1. Всички съществени аспекти на рейтинговия процес и процеса по оценяване следва да бъдат одобрени от управителния орган, или от определен от него комитет, както и от висшето ръководство на институцията. Тези страни следва да притежават основни познания за рейтинговите системи на институцията и подробно разбиране на свързаните с тях управленски отчети.
2. Висшето ръководство спазва следните изисквания:
 - а) то уведомява управителния орган или определения от него комитет за съществените промени или изключения от установените политики, които оказват съществено влияние върху функционирането на рейтинговите системи на институцията;
 - б) то следва да познава подробно структурата и функционирането на рейтинговите системи;
 - в) то гарантира постоянно, че рейтинговите системи работят правилно;

Висшето ръководство бива редовно информирано от звената за контрол на кредитния риск относно резултатите от рейтинговия процес, нуждаещите се от подобрене области и действията за отстраняване на вече установените слабости.

3. Анализът на профила на кредитния риск на институцията, базиран на вътрешни рейтинги, е основна част от управленските отчети, представяни на тези страни. Отчетите включват най-малкото рисковия профил и оценките на съответните рискови параметри по категории, миграцията между рисковите категории, сравнение на реализираните с очакваните нива на неизпълнение и, когато се използват собствени оценки — на реализираните LGD и реализираните конверсионни коефициенти спрямо очакванията и резултатите от направените тестове за устойчивост. Периодичността на докладване се определя от значимостта, вида и получателя на информацията.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел да бъдат по-подробно определени посочените в настоящия член изисквания към управителния орган, определения от него комитет и висшето ръководство.

До 31 декември 2014 г. ЕБО предоставя на Комисията проектите на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 186

Контрол на кредитния риск

1. Звеното за контрол на кредитния риск е независимо от звената, ръководещи или изпълняващи функциите по създаване или подновяване на експозиции, и се отчита пряко на висшето ръководство. Звеното за контрол на кредитния риск отговаря за разработването или подбора, въвеждането, контрола и функционирането на рейтинговите системи. То редовно изготвя и анализира отчети за резултатите от рейтинговите системи.
2. Отговорностите на звеното/звената за контрол на кредитния риск включват:
 - а) тестване и наблюдение на категории и групи;
 - б) изготвяне на анализи и отчети, съдържащи данни или обобщаващи резултати от и за рейтинговите системи;
 - в) въвеждане на процедури за проверка на правилното прилагане на определенията за категории или групи по структурни звена или географски райони;
 - г) преглед и документиране на промените в рейтинговия процес, в т.ч. и на причините за тях;
 - д) преглед на прогностичната способност на рейтинговите критерии. Промените в рейтинговия процес, критериите или индивидуалните рейтингови параметри се документират и съхраняват;
 - е) активно участие в разработването или избирането, въвеждането и утвърждаването на моделите, използвани в рейтинговия процес;
 - ж) контрол и надзор върху моделите, използвани в рейтинговия процес;
 - з) постоянен преглед и промени на моделите, използвани в рейтинговия процес.
3. Институциите, използващи групирани данни съгласно член 175, параграф 2 и член 175, параграф 3, могат да възлагат на външни подизпълнители следните задачи:
 - а) изготвяне на информация по отношение на тестването и наблюдението на категориите и групите;
 - б) изготвяне на отчети, съдържащи данни или обобщаващи резултати от и за рейтинговите системи;
 - в) изготвяне на информация във връзка с прегледа на рейтинговите критерии за оценка на тяхната текуща прогностична способност;

- г) документиране на промените в рейтинговия процес, критериите или индивидуалните рейтингови параметри;
 - д) изготвяне на информация по отношение на постоянния преглед и промените на моделите, използвани в рейтинговия процес.
4. Институциите, които се възползват от посоченото в параграф 3, гарантират, че компетентните органи имат достъп до цялата съществена информация, предоставяна от третата страна с цел проверка на спазването на изисквания, и че компетентните органи могат да извършват проверки на място в същата степен, както в институцията.

Член 187
Вътрешен контрол

Специализираната служба за вътрешен контрол или друго сходно независимо звено за контрол извършва поне веднъж годишно преглед на дейността на институцията и на нейните рейтингови системи, включително дейността по кредитиране и оценка на параметрите PD, LGD, EL и конверсионните коефициенти. Прегледът обхваща и спазването на всички приложими изисквания.

Глава 4

Редуциране на кредитния риск

РАЗДЕЛ 1

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 188
Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- (1) „кредитираща институция“ е институцията, която има въпросната експозиция;
- (2) „обезпечена кредитна сделка“ е всяка сделка, пораждаща обезпечена със залог експозиция, която не съдържа клауза, даваща на институцията правото да получава поне веднъж дневно залог по маржин сметка;
- (3) „сделка, обусловена от капиталовия пазар“ е всяка сделка, пораждаща обезпечена със залог експозиция, която съдържа клауза, даваща на институцията правото да получава поне веднъж дневно залог по маржин сметка;
- (4) „базово предприятие за колективно инвестиране“ е предприятие за колективно инвестиране, в чиито акции или дялове е инвестирало друго предприятие за колективно инвестиране.

Член 189

Принципи за признаване на ефекта от техниките за редуциране на кредитния риск

1. Някоя експозиция, по отношение на която институцията е постигнала редуциране на кредитния риск, не трябва да генерира по-голяма по размер рисково претеглена експозиция или очаквана загуба от експозиция, която не е била обект на редуциране на кредитния риск, но иначе е идентична.
2. Когато кредитната защита е била вече отчетена съгласно глава 2 или глава 3 в размера на рисково претеглените експозиции, институциите не вземат предвид въпросната кредитната защита при изчисленията по настоящата глава.
3. Когато са изпълнени разпоредбите по раздели 2 и 3, институциите могат да променят изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход и изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход в съответствие с разпоредбите по раздели 4, 5 и 6.
4. Институциите третират като обезпечение паричните средства, ценните книжа или стоките, закупени, взети в заем или получени по репо сделка или сделките за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки.
5. Когато институцията, изчисляваща размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход, има повече от една форма на редуциране на кредитен риск, обхващащ една експозиция, тя трябва:
 - а) да раздели експозицията на части, покрити от всеки вид инструмент за редуциране на кредитния риск;
 - б) да изчисли размера на рисково претеглената експозиция отделно за всяка част по буква а) в съответствие с разпоредбите на глава 2 и на настоящата глава.
6. Когато институцията, изчисляваща размерите на рисково претеглените експозиции по стандартизирания подход, покрива една експозиция с кредитната защита, предоставена от един доставчик на кредитна защита, и въпросната защита има различни падежи, тя трябва:
 - а) да раздели експозицията на части, покрити от всеки инструмент за редуциране на кредитния риск;
 - б) да изчисли размера на рисково претеглената експозиция отделно за всяка част по буква а) в съответствие с разпоредбите на глава 2 и на настоящата глава.

Член 190

Принципи относно приемливостта на техниките за редуциране на кредитния риск

1. Използваната от институцията техника за предоставяне на кредитна защита заедно с предприетите действия и стъпки, както и политиките и процедурите, прилагани от тази

институция, трябва да бъдат такива, че да доведат до споразумения за кредитна защита, които са правно валидни и приложимо в съответните юрисдикции.

2. Кредитиращата институция предприема всички целесъобразни стъпки, за да осигури ефективността на споразуменията за кредитна защита и да се справи със свързаните с нея рискове.
3. Обезпечена кредитна защита се осигурява от активи, които се считат за приемливи за целите на редуцирането на кредитния риск, само когато те отговарят на следните две условия:
 - а) те са включени в списъка на приемливите активи, посочени в членове 193—196, според случая;
 - б) те са достатъчно ликвидни и тяхната стойност във времето е достатъчно стабилни, с което се постига подходящо ниво на сигурност на кредитната защита след отчитане на използвания подход за изчисляване на размера на рисково претеглените активи и степента на признаване на защитата.
4. При обезпечена кредитна защита кредитиращата институция има право своевременно да ликвидира или да задържи активите, които осигуряват защитата, в случай на неизпълнение, неплатежоспособност или несъстоятелност — или друго кредитно събитие, изложено в документацията по сделката — и когато е приложимо, на попечителя, държател на обезпечението. Степента на корелационна зависимост между стойността на активите, на които се разчита за осигуряване на защита, и кредитното качество на длъжника не трябва да е твърде висока.
5. При необезпечена кредитна защита доставчик на защита може да се счита за приемлив, само когато е изпълнено всяко едно от следните условия:
 - а) доставчикът на защита е включен в списъка с приемливи доставчици на защита, посочен в раздел 2;
 - б) доставчикът на защита е достатъчно надежден;
 - в) споразумението за защита изпълнява всеки от посочените в параграф 6 критерии.
6. При необезпечена кредитна защита споразумението за защитата може да се счита за приемливо, само когато са изпълнени следните две условия:
 - а) то е включено в списъка на приемливите споразумения за защита, посочени в членове 197—199, според случая;
 - б) то е правно валидно и приложимо в съответните юрисдикции, с което се постига подходящо ниво на сигурност на кредитната защита след отчитане на използвания подход за изчисляване на размера на рисково претеглените активи и степента на признаване на защитата.
7. Кредитната защита отговаря на изискванията, установени в раздел 3.

8. Институцията е в състояние да удостовери пред компетентните органи, че разполага с подходящи процеси за управление на рисковете, на които тя може да бъде изложена в резултат на осъществяването на практики за редуциране на кредитния риск.
9. Независимо от извършеното редуциране на кредитния риск, взето предвид за целите на изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции и когато е приложимо — размерът на очакваната загуба, институциите продължават да правят пълна оценка на кредитния риск на базисната експозиция и са в състояние да удостоверят изпълнението на това изискване пред компетентните органи. Само за целите на настоящия параграф, при репо сделки и/или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки за базисна експозиция се счита нетният размер на експозицията.
10. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
- а) за целите на параграф 3, какво означава достатъчно ликвидни активи и кога стойностите на активите се считат за достатъчно стабилни;
 - б) за целите на параграф 4, коя степен на корелационна зависимост между стойността на активите, на които се разчита за осигуряване на защита, и кредитното качество на длъжника се счита да е твърде висока;
 - в) за целите на параграф 5, буква б), кога се счита, че доставчикът на защита е достатъчно надежден.

ЕБО разработва проектите на регулаторни технически стандарти, които се предоставят на Комисията до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 2

ПРИЕМЛИВИТЕ ФОРМИ НА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТЕН РИСК

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЕЗПЕЧЕНА КРЕДИТНА ЗАЩИТА

Член 191

Балансово нетиране

Балансовото нетиране на взаимни вземания между институцията и неин контрагент представлява за институцията приемлива форма на редуциране на кредитен риск.

Без да се засяга член 192, приемливостта е ограничена до взаимни парични салда между институцията и контрагента. Институциите могат да променят размера на рисково претеглените експозиции и по целесъобразност размера на очакваната загуба само за заемите и влоговете, които самите те са получили и които подлежат на балансово споразумение за нетиране.

Член 192

Рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар

Институциите, прилагащи определения в член 218 комплексен метод за финансовото обезпечение, могат да отчитат ефектите на двустранни договори за нетиране с контрагент, обхващащи репо сделки, сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар. Без да се засяга член 293, в рамките на тези споразумения или сделки приетото обезпечение и получените в заем ценни книжа или стоки трябва да отговарят на изискванията за приемливост на обезпечението, установени в членове 193 и 194.

Член 193

Приемливост на обезпечението при всички подходи и методи

1. Институциите могат да използват следните позиции като приемливо обезпечение при всички подходи и методи:
 - а) парични влогове и приравнени на тях парични инструменти, държани от институцията;
 - б) емитирани от централни правителства или централни банки дългови ценни книжа, които притежават кредитна оценка от призната като приемлива за целите на глава 2 АВКО или агенция за експортно застраховане, която е определена от ЕБО като съответстваща на четвърта или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към централни правителства и централни банки по глава 2;
 - в) емитирани от институции дългови ценни книжа, притежаващи кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към институции по глава 2;
 - г) емитирани от други лица дългови ценни книжа, които притежават кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;
 - д) дългови ценни книжа с краткосрочна кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на краткосрочни експозиции по глава 2;
 - е) капиталови инструменти или конвертируеми облигации, включени в основен индекс;
 - ж) злато;

- з) секюритизиращи позиции, които не са пресекюритизиращи, с външна кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на секюритизирани експозиции, посочени в глава 5, раздел 3, подраздел 3.
2. За целите на параграф 1, буква б) „дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки“, включват:
- а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи, експозициите към които се разглеждат като експозиции към централното правителство, под юрисдикцията на което са учредени съгласно член 110, параграф 2;
 - б) дългови ценни книжа, емитирани от предприятия от публичния сектор, които се разглеждат като експозиции към централни правителства в съответствие с член 111, параграф 4;
 - в) дългови ценни книжа, емитирани от международни банки за развитие, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 112, параграф 2;
 - г) дългови ценни книжа, емитирани от международни организации, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 113.
3. За целите на параграф 1, буква в) „дългови ценни книжа, емитирани от институции“, включват:
- а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи, различни от тези, чиито експозиции се третират като експозиции към централното правителство, под юрисдикцията на което са учредени съгласно член 110;
 - б) дългови ценни книжа, емитирани от предприятия от публичния сектор, експозициите към които се разглеждат съгласно член 111, параграф 1 и член 111, параграф 2;
 - в) дългови ценни книжа, емитирани от международни банки за развитие, различни от тези, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 112, параграф 2.
4. Институцията може да използва дългови ценни книжа, емитирани от институции, неразполагащи с присъдена от призната АВКО кредитна оценка, като приемливо обезпечение, ако тези дългови ценни книжа отговарят на всеки един от следните критерии:
- а) те се котират на призната борса;
 - б) те са квалифицирани като първостепенен дълг;
 - в) всички останали рейтинговани емисии ценни книжа на институцията емитент от същия ранг имат присъдена от призната АВКО кредитна оценка, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на

кредитно качество съгласно правилата за рисковото претегляне на експозициите към институции или краткосрочни експозиции по глава 2;

- г) кредитиращата институция не разполага с информация, обуславяща присъждането на кредитна оценка, по-неблагоприятна от посочена в буква в);
- д) пазарната ликвидност на инструмента е достатъчна за тези цели.

5. Институциите могат да използват дялове или акции в предприятия за колективно инвестиране като приемливо обезпечение, когато са изпълнени следните две условия:

- а) дяловете или акциите подлежат на ежедневни борсови котировки;
- б) предприятията за колективно инвестиране инвестират единствено в инструменти, които могат да бъдат признати по параграфи 1 и 2.

Когато дадено ПКИ инвестира в акции или дялове на друго ПКИ, условия по букви а) и б) от първа алинея се прилага по еднакъв начин спрямо всяко базово ПКИ.

Ако предприятие за колективно инвестиране използва дериватни инструменти с цел хеджиране на разрешените инвестиции, това не възпрепятства приемливостта на неговите дялове или акции като обезпечение.

6. За целите на параграф 5, когато предприятие за колективно инвестиране или някое от неговите базови предприятия за колективно инвестиране инвестира и в инструменти, различни от приемливите по параграфи 1 и 4, институциите могат да използват дяловете или акциите в това ПКИ като обезпечение до размер, равен на стойността на приемливите активи, държани от това ПКИ, като се допуска, че това ПКИ или някое от неговите базови предприятия за колективно инвестиране е инвестирало в неприемливи активи до максималния допустим според неговите ограничения размер.

Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, институциите предприемат следните две стъпки:

- а) изчисляват общата стойност на неприемливите активи;
- б) когато получената по буква а) сума е отрицателна, те приспадат тази сума от общата стойност на приемливите активи.

7. По отношение на параграф 1, букви б) — д), когато ценните книжа имат две кредитни оценки от признати АВКО, институциите прилагат по-малко благоприятната оценка. Когато ценните книжа имат повече от две кредитни оценки от признати АВКО, институциите прилагат двете най-благоприятни кредитни оценки. Ако двете най-благоприятни кредитни оценки се различават, институциите прилагат по-малко благоприятната от двете.

8. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията за установяване на основния индекс, посочен в параграф 1, буква е) на

настоящия член, в член 194, параграф 1, буква а), в член 219, параграфи 1 и 4 и в член 293, параграф 2, буква д).

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиката за изчисляване на размера на дяловете или акциите в ПКИ, които институциите могат да използват като обезпечение, посочено в параграф 6 и в член 194, параграф 2.

ЕБО представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

10. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на:
 - а) основните индекси, установени в съответствие с посочените в параграф 8 условия;
 - б) признатите борси, посочени в параграф 4, буква а) от настоящия член, в член 194, параграф 1, в член 219, параграфи 1 и 4, в член 293, параграф 2, буква д), в член 389, параграф 2, буква к), в член 404, параграф 3, буква г), в член 415, параграф 1, буква в) и приложение IV, част 3, точка 17.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 194

Допълнителна приемливост на обезпечението при комплексния метод за финансовото обезпечение

1. Институцията, която използва комплексния метод за финансовото обезпечение по член 218, може освен посочените в член 193 обезпечения да използва и следните позиции като приемливо обезпечение:
 - а) капиталови инструменти и конвертируеми облигации, които не са включени в основен индекс, но се търгуват на призната борса;

- б) дялове или акции в предприятия за колективно инвестиране, ако са изпълнени следните две условия:
 - i) дяловете или акциите подлежат на ежедневни борсови котировки;
 - ii) предприятието за колективно инвестиране инвестира единствено в инструменти, които могат да бъдат признати по член 193, параграфи 1 и 2, и в посочените в буква а) от настоящата алинея позиции.

Когато ПКИ инвестира в дялове или акции на друго ПКИ, условията по букви а) и б) от настоящия параграф се прилагат равнозначно и спрямо базовото ПКИ.

Ако предприятие за колективно инвестиране използва дериватни инструменти с цел хеджиране на разрешените инвестиции, това не възпрепятства приемливостта на неговите акции като обезпечение.

- 2. Когато предприятие за колективно инвестиране или някое от неговите базови предприятия за колективно инвестиране инвестира и в инструменти, различни от приемливите по член 193, параграфи 1 и 2, и в позициите, посочени в параграф 1, буква а), институциите могат да използват дяловете или акциите в това ПКИ като обезпечение до размер, равен на стойността на приемливите активи, държани от това ПКИ, като се допуска, че това ПКИ или някое от неговите базови предприятия за колективно инвестиране е инвестирало в неприемливи активи до максималния допустим според техните ограничения размер.

Когато неприемливите активи могат да имат отрицателна стойност поради задължения или условни задължения, произтичащи от собственост, институциите действат предприемат следните две стъпки:

- а) изчисляват общата стойност на неприемливите активи;
- б) когато получената по буква а) сума е отрицателна, те приспадат тази сума от общата стойност на приемливите активи.

Член 195

Допълнителна приемливост на обезпечения при вътрешнорейтинговия подход

- 1. Институцията, която изчислява рисковото претегления размер на експозициите и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, може освен посочените в членове 193 и 194 обезпечения да използва и следните форми на обезпечение:
 - а) обезпечение с недвижима собственост в съответствие с параграфи 2—6;
 - б) вземания в съответствие с параграф 7;
 - в) други обезпечения с физически активи в съответствие с параграфи 8 и 10;
 - г) лизинг в съответствие с параграф 9.

2. Освен ако в член 119, параграф 2 не е указано друго, като приемливо обезпечение институциите могат да използват жилищен имот, който е или ще бъде обитаван или отдаван под наем от собственика или от ползвателя в случаите на фондове за лично инвестиране, както и търговска недвижима собственост, в т.ч. офиси и други търговски помещения, когато са изпълнени следните условия:
 - а) стойността на имота не се влияе съществено от кредитното качество на длъжника. При определяне на съществеността на тази зависимост институциите могат да игнорират случаите, при които стойността на имота и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;
 - б) рискът от кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базовия имот или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си, т.е. погасяването на заема не зависи съществено от паричните постъпления, генерирани от имота, служещ като обезпечение.
3. Като приемливо обезпечение в жилищен имот институциите могат да използват акции във финландски жилищни фондове, опериращи съгласно финландския Закон за жилищните фондове от 1991 г. или последващо равностойно законодателство по отношение на жилищна собственост, която е или ще бъде обитавана или отдавана под наем от собственика, ако са изпълнени условията по параграф 2.
4. Като приемливо обезпечение с търговска недвижима собственост институциите могат да използват акции във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващо равностойно законодателство, ако са изпълнени условията по параграф 2.
5. За експозициите, обезпечени с намиращ се на територията на държава-членка жилищен имот, институциите могат да използват дерогация от параграф 2, буква б), когато компетентният орган на тази държава-членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на жилищни имоти на тази територия, с проценти на загубите, които да не превишават следните лимити:
 - а) загубите, произтичащи от заеми, обезпечени с жилищни имоти до 80 % от пазарната стойност, или 80 % от ипотечната стойност по заема, освен ако съгласно член 119, параграф 2 не е предвидено друго, не превишават 0,3 % от непогасената част от заема, обезпечен с жилищен имот, за всяка отделна година;
 - б) общите загуби, произтичащи от заеми, обезпечени с жилищни имоти, не превишават 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с жилищен имот, за всяка отделна година.
6. За намираща се на територията на държава-членка търговска недвижима собственост, институциите могат да използват дерогация от параграф 2, буква б), когато компетентният орган на тази държава-членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на търговска недвижима собственост на тази територия, с проценти на загубите, които отговарят на следните условия:

- (а) загубите, произтичащи от заеми, обезпечени с търговска недвижима собственост до 50 % от пазарната им стойност или 60 % от ипотечната стойност по заема, не превишават 0,3 % от непогасената част от заема, обезпечен с търговска недвижима собственост, за всяка отделна година;
- (б) общите загуби, произтичащи от заеми, обезпечени с търговска недвижима собственост, не превишават 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с търговска недвижима собственост, за всяка отделна година.

Ако в дадена година не бъде спазено някое от условията, посочени в букви а) и б) на първа алинея, институциите не използват третирането, посочено в тази алинея, докато през някоя от последващите години не бъдат удовлетворени и двете условията.

7. Институциите могат да използват като приемливо обезпечение вземания, свързани с търговска сделка или сделки с първоначален падеж по-малък или равен на една година. Приемливите вземания не включват взимания, които са свързани със секюритизация, синдикиране или кредитни деривати или суми дължими от дъщерни предприятия.
8. Компетентните органи разрешават на институцията да използва като приемливо обезпечение физически актив от вид, различен от посочените в параграфи 2 — 6, когато е спазено всяко едно от следните условия:
 - а) съществуването на ликвидни пазари е доказано от чести сделки, което позволява освобождаване от обезпечението по експедитивен и икономически ефикасен начин. Изпълнението на това условие се проверява от институциите периодично и винаги когато съществуват признаци за съществени промени в пазара;
 - б) съществуват широко признати и обществено достъпни пазарни цени за обезпечението. Институциите могат да приемат пазарните цени за широко признати, ако те произтичат от надеждни източници на информация, като например публични индекси и отразяват цените по осъществени при нормални условия сделки. Институциите могат да приемат пазарните цени за обществено достъпни, ако тези цени са лесно достъпни и биват оповестявани и предоставяни редовно и без неоснователни административни или финансови тежести;
 - в) институцията анализира пазарните цени, времето и разходите, необходими за реализиране на обезпечението, както и реализираните от обезпечението постъпления;
 - г) институцията удостоверява, че при над 10 % от всички случаи на реализиране за даден вид обезпечение получените постъпления не са под 70 % от стойността на обезпечението. Когато е налице съществена променливост на пазарните цени, институциите удостоверяват пред компетентните органи, че направената от тях оценка на обезпечението е достатъчно консервативна.

Институциите документират изпълнението на условията, посочени в букви а) — г) от първа алинея и в член 205.

След влизането в сила на техническите стандарти за изпълнение, посочени в параграф 10, компетентните органи разрешават на институциите да използват само тези видове други обезпечения с физически активи, които са включени в тези стандарти.

9. При спазване на разпоредбите на член 225, параграф 2, когато са изпълнени изложените в член 206 изисквания, експозициите, възникващи от сделките, с които дадена институция отдава на лизинг собственост на трета страна, се третира по същия начин както заемите, обезпечени с вида на отдаваната на лизинг собственост.
10. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел да бъдат определени видовете обезпечения с физически активи, които отговарят на посочените в параграф 8, букви а) и б) условия, въз основа на установените в тези букви критерии.

ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 196

Други форми на обезпечена кредитна защита

Като приемливо обезпечение институциите могат да използват следните други форми на обезпечена кредитна защита:

- а) парични влогове и приравнени на тях парични инструменти, които институция трета страна не държи на доверително управление, и заложи в полза на кредитиращата институция;
- б) животозастрахователни полици, заложи в полза на кредитиращата институция;
- в) инструменти, емитирани от институция трета страна, които при поискване ще бъдат обратно изкупени от тази институция.

ПОДРАЗДЕЛ 2

КРЕДИТНА ЗАЩИТА С ГАРАНЦИИ

Член 197

Приемливост на доставчици на защита при всички подходи

1. Институциите могат да използват следните лица като приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции:
 - а) централни правителства и централни банки;
 - б) регионални правителства или местни органи;

- в) международни банки за развитие;
- г) международни организации, експозициите към които са с присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 112;
- д) предприятия от публичния сектор, вземанията към които се третира в съответствие с член 111;
- е) институции;
- ж) други предприятия, включително дружества майки, дъщерни предприятия и асоциирани предприятия на институцията, когато е изпълнено едно от следните условия:
 - i) на тези предприятия е присъдена кредитна оценка от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на втора или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;
 - ii) при институциите, изчисляващи размерите на рисково претеглените експозиции и на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, на тези предприятия не е присъдена кредитна оценка от призната АВКО, но според вътрешната им оценка тяхната вероятност от неизпълнение е равностойна на тази, съответстваща на кредитните оценки от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на втора или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2.

2. При институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, за приемлив доставчик на кредитна защита с гаранция може да бъде счетен този гарант, на който институцията е присъдила вътрешна оценка в съответствие с разпоредбите на глава 3, раздел 6.

Институциите могат да използват като приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции други финансови институции, които са лицензирани и са обект на надзор от страна на компетентните органи, отговарящи за лицензирането и надзора на институциите, и подлежащи на пруденциални изисквания, равностойни на тези, прилагани по отношение на институциите.

Компетентните органи публикуват и актуализират списък на тези други приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции или водещите критерии за определяне на такива други приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции, заедно с описание на приложимите пруденциални изисквания, и обменят този списък с други компетентни органи в съответствие с член 112 от Директива [да се впише от Службата за публикации].

Член 198

Приемливост на доставчици на защита при вътрешнорейтинговия подход, които отговарят на изискванията за третиране по член 148, параграф 4

Като приемливи доставчици на кредитна защита с гаранции, които отговарят на изискванията за третиране по член 148, параграф 4, институцията може да използва институции, застрахователни и презастрахователни предприятия и агенции за експортно застраховане, които отговарят на всяко едно от следващите условия:

- а) те имат достатъчно опит в предоставянето на кредитна защита с гаранции;
- б) те са обект на регулации, равностойни на правилата, изложени в настоящия регламент, или към момента на предоставяне на кредитната защита са имали кредитна оценка, присъдена от призната АВКО, която е определена от ЕБО като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;
- в) според присъдената им към момента на предоставяне на кредитната защита или за всеки последващ период вътрешна оценка тяхната вероятност от неизпълнение е равностойна или по-ниска на тази, съответстваща на втора или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2;
- г) те имат вътрешна оценка с вероятност от неизпълнение PD, равностойна на или по-ниска от тази, съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество съгласно правилата за рисково претегляне на експозиции към предприятия по глава 2.

За целите на настоящия член кредитната защита, предоставена от агенции за кредитно застраховане, няма да се ползва от каквато и да е изрична контрагаранция на централно правителство.

ПОДРАЗДЕЛ 3 ВИДОВЕ КРЕДИТНИ ДЕРИВАТИ

Член 199

Приемливост на кредитни деривати

1. Като приемлива кредитна защита институциите могат да използват следните видове кредитни деривати и инструменти, съставени от такива кредитни деривати или от кредитни деривати с подобен икономически ефект:
 - а) суап за кредитно неизпълнение;
 - б) суап за обща доходност;
 - в) дългова ценна книга, обвързана със заеми към едно или няколко лица, до размера на нейното парично покритие.

Кредитната защита не се признава, когато банка е закупила суап за обща доходност и отчита нетните постъпления по сделката като нетен доход, а не отчита съответното намаление в стойността на покрития актив посредством намаление на справедливата стойност или посредством увеличение към резервите.

2. Когато институцията осъществява вътрешно хеджиране чрез кредитен дериват, кредитната защита бива призната за приемлива за целите на настоящата глава, ако кредитният риск, прехвърлен към търговския портфейл, се прехвърля на трета страна или страни.

Когато вътрешното хеджиране е осъществено в съответствие с разпоредбите на първа алинея и са изпълнени изискванията по подраздел 2, за изчисляването на размера на рисковото претеглените експозиции и размера на очакваната загуба институциите прилагат установените в раздели 4—6 правила, когато те придобиват кредитна защита с гаранции.

РАЗДЕЛ 3

ИЗИСКВАНИЯ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЕЗПЕЧЕНА КРЕДИТНА ЗАЩИТА

Член 200

Изисквания относно балансовите споразумения за нетиране (различни от рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или сделки, обусловени от капиталовите пазари)

Балансовите споразумения за нетиране, различни от рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или сделки, обусловени от капиталовите пазари, се определят като приемлива форма на редуциране на кредитния риск, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) тези споразумения са правно валидни и приложими във всички съответни юрисдикции, включително в случай на неплатежоспособност или несъстоятелност на контрагента;
- б) институциите могат във всеки един момент да определят активите и пасивите, които са предмет на тези споразумения;
- в) институциите постоянно следят и контролират рисковете, свързани с прекратяването на кредитната защита;
- г) институциите постоянно следят и контролират съответните експозиции на нетна база.

Член 201

Изисквания относно рамковите споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки

по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари

Рамковите споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, се определят като приемлива форма на редуциране на кредитния риск, когато предоставеното в рамките на тези споразумения обезпечение отговаря на всички изисквания, посочени в член 202, параграф 1, и когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) споразуменията са правно валидни и приложими във всички съответни юрисдикции, включително в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на контрагента;
- б) споразуменията дават на коректната страна правото да прекрати и приключи своевременно всички сделки по споразумението в случай на неизпълнение, включително в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на контрагента;
- в) споразуменията предоставят нетиране на печалбите и загубите по сделки, обхванати от споразумение, така че едната страна да дължи една нетна сума на другата страна.

Член 202

Изисквания относно финансовите обезпечения

- 1. При всички подходи и методи финансовите обезпечения и златото се квалифицират като приемливо обезпечение, когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2 и 4,
- 2. Между кредитоспособността на длъжника и стойността на обезпечението не съществува съществена положителна корелация.

Ценните книжа, емитирани от длъжника или от лице от същата група, не се квалифицират като приемливо обезпечение. Независимо от това емитираните от длъжника облигации с покритие, попадащи в рамките на условията по член 124, се квалифицират като приемливо обезпечение, когато същите са приети като обезпечение на споразумения за обратно изкупуване и са изпълнени изискванията, определени в първа алинея.

- 3. Институциите спазват договорните и нормативните изисквания във връзка с привеждането в сила на договорите за обезпечение и предприемат всички необходими стъпки за осигуряването на изпълнението на договорите съгласно закона, регулиращ тяхното право върху обезпечението;

Институциите са извършили необходимия правен преглед, потвърждаващ приложимостта на договорите за обезпечение във всички съответни юрисдикции. Те извършват такъв повторен преглед, когато това е необходимо за продължаване на приложимостта.

- 4. Институциите спазват следните оперативни изисквания:

- а) те документират надлежно договорите за обезпечение и разполагат с ясни и надеждни правила и процедури за своевременното реализиране на обезпечението;
- б) те прилагат надеждни процедури и процеси за контрол на рисковете, свързани с използването на обезпеченията, включително риск от неизпълнение или редуциране размера на кредитната защита, риск от неправилна оценка на обезпечението, рискове при реализацията на кредитната защита, риск от концентрация, произтичащ от придобиване на обезпечението, както и влияние върху общия рисков профил на институцията;
- в) те разполагат с документирани политики и практики относно видовете и размерите на приетите обезпечения;
- г) те изчисляват пазарната стойност на обезпечението и го преоценяват поне веднъж на всеки шест месеца или по-често, когато имат основания да смятат, че е настъпило значително намаление в пазарната му стойност;
- д) когато обезпечението се държи от трета страна, институциите предприемат необходимите действия, за да се уверят, че третата страна отчита обезпечението отделно от своите собствени активи;
- е) те гарантират, че се отделят достатъчно ресурси за нормалното функциониране на маржин споразуменията с контрагенти по извънборсови деривати и сделки за финансиране на ценни книжа, отчетено според своевременното извършване и точността на техните изходящи повиквания и времето за реакция на входящи повиквания;
- ж) те са въвели политики за управление на обезпеченията, посредством които контролират, наблюдават и отчитат:
 - i) рисковете, на които маржин споразуменията ги излагат;
 - ii) риска от концентрация при определени видове служещи за обезпечение активи;
 - iii) повторната употреба на обезпечението, включително потенциалните случаи на недостиг на ликвидност вследствие на повторна употреба на получените от контрагентите обезпечения;
 - iv) отказ от права по обезпеченията, предоставени на контрагентите.

5. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—4, финансовото обезпечение може да се квалифицира като приемливо обезпечение съгласно опростения метод за финансово обезпечение, когато остатъчният падеж на защитата е не по-малък от остатъчния падеж на експозицията.

1. Недвижимата собственост се квалифицира като приемливо обезпечение, само когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2—5.
2. Трябва да бъдат изпълнени следните изисквания относно правната сигурност:
 - а) ипотеката или покритието са правно приложими във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитно споразумение и са своевременно и надлежно вписани;
 - б) изпълнени са всички правни изисквания за учредяване на залога;
 - в) споразумението за защитата и правният процес, който е залегал в неговата основа, дават възможност на институцията да реализира стойността на защитата в разумен срок.
3. Спазват се следните правила по отношение на наблюдението на стойностите и оценката на недвижимите имоти:
 - а) институциите наблюдават стойността на недвижимата собственост периодично — за търговска недвижима собственост най-малко веднъж годишно, а за жилищни недвижими имоти веднъж на всеки три години. Институциите извършват по-често наблюдение, когато настъпват значителни промени в пазарните условия;
 - б) оценката на недвижимия имот се преразглежда, когато информацията, с която разполагат на институциите показва, че стойността на недвижимия имот е спаднала значително спрямо общите пазарни цени, като прегледът се извършва от оценител, който притежава необходимата квалификация, умения и опит за извършване на оценка и е независим и не участва в процеса по вземане на кредитни решения. За заеми, превишаващи 3 милиона EUR или 5 % от капитала на институцията, оценката на имота подлежи на преглед от независим оценител най-малко на всеки три години.

Институциите могат да използват статистически методи за проследяването на стойността на недвижимия имот и за установяване на имотите, които трябва да бъдат преоценени.
4. Институциите документират ясно приеманите от тях видове жилищна и търговска недвижима собственост, както и съответната си кредитна политика.
5. Институциите разполагат с процедури да проследява дали недвижимият имот, приет като кредитна защита, е подходящо застрахован срещу риск от щети.

Член 204
Изисквания относно вземания

1. Вземанията се квалифицират като приемливо обезпечение, когато са изпълнени всички изисквания, посочени в параграфи 2 и 3.
2. Трябва да бъдат изпълнени следните изисквания относно правната сигурност:
 - а) правният механизъм, чрез който обезпечението е предоставено на кредитиращата институция, е надежден и ефективен и гарантира, че институцията има ясни права върху постъпленията;
 - б) институциите предприема всички необходими стъпки за изпълнение на местните изисквания по отношение на приложимостта на правото за придобиване на обезпечението. Кредитиращата институция има първо по ред вземане върху обезпечението, въпреки че тези вземания могат да бъдат обект на вземания на привилегирани кредитори, предвидени в законодателни разпоредби;
 - в) институциите са извършили необходимия правен преглед, потвърждаващ приложимостта на договорите за обезпечение във всички съответни юрисдикции;
 - г) институциите документират надлежно своите договори за обезпечение и разполагат с ясни и надеждни правила и процедури за своевременното събиране на обезпечението;
 - д) институциите разполагат с процедури, които гарантират съблюдаването на всички правни условия, необходими за обявяване на неизпълнение от страна на кредитополучателя и своевременно събиране на обезпечението;
 - е) при финансов запор или неизпълнение от страна на кредитополучателя институцията има законно право да продаде или преотстъпи вземанията на други страни без съгласието на длъжниците по вземанията.
3. Трябва да бъдат изпълнени следните изисквания относно управлението на риска:
 - а) институцията разполага с надежден процес за определяне на кредитния риск по вземанията. Този процес обхваща анализи на стопанската дейност и отрасъла на кредитополучателя, както и видовете клиенти, с които кредитополучателят осъществява дейност. Когато институциите са възложили на своите кредитополучатели да проверят кредитния риск на клиентите, институцията проверява кредитните практики на кредитополучателя, за да се увери в тяхната надеждност и правдоподобност;
 - б) разликата между размера на експозицията и стойността на вземанията отразява всички необходими фактори, включително разходите по събирането, концентрацията в рамките на групата вземания, заложили от отделен кредитополучател, и потенциалния риск от концентрация в рамките на общите експозиции на институцията, извън риска, контролиран посредством общата методология на институцията. Институциите поддържат постоянен, съобразен с вземанията процес на наблюдение. Те редовно проверяват съответствието с

ограничителните клаузи на заемите, с екологичните ограничения, както и с други правни изисквания;

- в) вземанията, заложи от даден кредитополучател, следва да се диверсифицират и да не бъдат в неоправдана корелационна зависимост с кредитополучателя. Когато е налице съществена положителна корелационна зависимост, институциите отчитат съпътстващите рискове при определянето на намаления за групата обезпечения като цяло;
- г) институциите не използват като приемлива кредитна защита вземанията към асоциирани на кредитополучателя лица, включително дъщерни предприятия и наети лица;
- д) институцията разполага с документиран процес за събиране на плащания по вземания в усложнена ситуация. Институциите разполагат с необходимите средства за събиране, дори когато те обикновено разчитат на своите кредитополучатели за събирането.

Член 205

Изисквания относно други обезпечения с физически активи

Обезпеченията с физически активи, различни от недвижима собственост, се квалифицират като приемливи обезпечения при вътрешнорейтинговия подход, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) договорът, съгласно който физическите активи биват предоставени на институцията като обезпечение, е правно валиден и приложим във всички съответни юрисдикции и дава възможност на институцията да реализира стойността на обезщетението в разумен срок;
- б) приемливи са единствено първи по ред залози или искове върху обезпечението, като институцията има предимство пред всички други кредитори за реализираните постъпления от обезпечението, с единственото изключение на допустимите предходни искове, упоменати в член 204, параграф 2, буква б);
- в) институциите наблюдават стойността на обезпечението редовно и най-малко веднъж годишно. Институциите извършват по-често наблюдение, когато настъпват значителни промени в пазарните условия;
- г) договорът за заем съдържа подробни описания на обезпечението, както и подробни уточнения за начина и честотата на преоценката;
- д) институциите документира ясно в наличните за проверка вътрешни кредитни политики и процедури видовете обезпечения с физически активи, както и политиките и практиките, които те прилагат спрямо съответната сума за всеки вид обезпечение в зависимост от размера на експозицията;
- е) кредитните политики на институцията по отношение на структурата на сделката разглеждат подходящи изисквания към обезпечението в зависимост от размера на

експозицията, способността за лесната реализация на обезпечението, способността за обективното установяване на цената или пазарната стойност, честотата, с която стойността може да бъде лесно реализирана, включително професионална преценка или оценка, както и променливостта или приближение на променливостта на стойността на обезпечението;

- ж) както началната оценка, така и преоценката отчитат напълно всяко влошаване или излизане от употреба на обезпечението. При извършване на оценка и преценка на обезпечения, които зависят от модни тенденции или са обвързани с определени срокове, институциите обръщат особено внимание на времевия фактор.;
- з) институциите има правото да извършват физическа проверка на обезпечението. Те също така разполагат с политики и процедури относно упражняването на правото си на физическа проверка;
- и) приетото като защита обезпечение е подходящо застраховано срещу щети, като институциите разполагат със съответните процедури за наблюдение.

Член 206

Изисквания за третиране на експозиции към лизинг като обезпечение

Институциите третираат породените от лизингови сделки експозиции като обезпечени със залог според вида на отдадено на лизинг имущество, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) видът на отдаденото на лизинг имущество изпълнява условията, посочени според случая в член 203 или 205, за квалифициране на обезпечението като приемливо;
- б) лизингодателят разполага с надежден процес за управление на риска по отношение на начина на ползване на отдаденото на лизинг имущество, неговото местонахождение, неговата възраст и планираната продължителност на неговото ползване, включително подходящо наблюдение на стойността на обезпечението;
- в) лизингодателят има право на собственост върху актива и може да упражнява правата си като собственик своевременно;
- г) когато това все още не е потвърдено при изчисляването на нивото на загуба при неизпълнение, разликата между стойността на неамортизираната част и пазарната стойност на обезпечението не трябва да бъде толкова голяма, че да бъде надценено редуцирането на кредитния риск, отнасящо се до отдадените на лизинг активи.

Член 207

Изисквания относно други видове обезпечена кредитна защита

1. Паричните влогове и приравнените на тях парични инструменти, държани от институция трета страна, могат да бъдат третирани съгласно член 227, параграф 1, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) вземането на кредитополучателя към институцията трета страна е публично заложено или преотстъпено на институцията и този залог или преотстъпване е правно валиден/но и приложим/о във всички съответни юрисдикции;
- б) институцията трета страна е уведомена за учредяване на залога или преотстъпването;
- в) в резултат от уведомлението институцията трета страна е в състояние да извърши плащанията единствено към кредитиращата институция или към други страни само след предварително съгласие на кредитиращата институция;
- г) залогът или преотстъпването е безусловен/но и неотменяем/о.

2. Животозастрахователни полици, заложи в полза на кредитиращата институция, могат да се квалифицират като приемливо обезпечение, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) животозастрахователната полица е публично заложи в полза на институцията;
- б) застрахователното дружество, което е издало животозастрахователната полица, е уведомено за залога или преотстъпването на полицата и не може да изплаща суми по нея без предварителното съгласие на кредитиращата институция;
- в) кредитиращата институция има право да анулира полицата и да получи своевременно откупната стойност в случай на неизпълнение от страна на кредитополучателя;
- г) банката е уведомена за всички случаи, които предвиждат неплащане по полицата, от страна на титуляря на полицата;
- д) кредитната защита е предоставена за срока на погасяване на заема. Когато това не е възможно, защото застрахователното правоотношение се прекратява преди крайния срок на договора за заем, институцията се уверява, че сумата, която ще се получи от застрахователния договор, служи като обезпечение до изтичане на срока за погасяване на заема;
- е) залогът или прехвърлянето е правно валиден/но и приложим/о във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитното споразумение;
- ж) откупната стойност е обявена от дружеството, което е издало животозастрахователната полица, и е неснижаема по размер;
- з) при поискване откупната стойност подлежи на своевременно плащане от страна на дружеството, предоставящо животозастрахователната полица;
- и) откупната стойност не може да бъде изисквана без предварителното съгласие на институцията;

- й) дружеството, което е издало животозастрахователната полица, попада в обхвата на разпоредбите на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета или е обект на надзор от страна на компетентен орган на трета държава, прилагащ надзорни и регулаторни изисквания, които са най-малко равностойни на прилаганите в Съюза.

ПОДРАЗДЕЛ 2

КРЕДИТНА ЗАЩИТА С ГАРАНЦИИ И ДЪЛГОВИ ЦЕННИ КНИЖА, ОБВЪРЗАНИ СЪС ЗАЕМИ

Член 208

Изисквания относно гаранции и кредитни деривати

1. В съответствие с член 209, параграф 1 кредитната защита, произтичаща от гаранция или кредитен дериват, се квалифицира като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:
 - а) кредитната защита е пряка;
 - б) степента на покритие от кредитната защита е ясно определена;
 - в) договърът за кредитна защита не съдържа клаузи, изпълнението на които е извън прекия контрол на кредитора, така че да:
 - i) позволи на доставчика на защитата да анулира защитата едностранно;
 - ii) повиши действителните разходи за защитата в резултат от влошаване кредитното качество на защитената експозиция;
 - iii) попречи на доставчика на защитата да изпълни задължението за своевременно плащане, когато първоначалният длъжник не извърши някое от дължимите плащания в срок или когато лизинговият договор е изтекъл за целите на признаването на гарантираната остатъчна стойност съгласно член 129, параграф 7 и член 162, параграф 4;
 - iv) позволи намаляване на срока на действие на кредитната защита от страна на доставчика на защитата;
 - г) да бъде правно валидна и приложима във всички съответни юрисдикции към момента на сключването на кредитното споразумение.
2. Институцията удостоверява пред компетентните органи, че е въвела системи за управление на потенциалната концентрация на риск, произтичаща от използването на гаранции и кредитни деривати. Институцията може да удостовери пред компетентните органи начина, по който нейната стратегия относно използването на кредитни деривати и гаранции взаимодейства с управлението на цялостния ѝ рисков профил.

3. Институциите спазват договорните и нормативните изисквания във връзка с привеждането в сила на кредитната защита с гаранции и предприемат всички необходими стъпки за осигуряването на нейната приложимост съгласно закона, регулиращ тяхното право върху кредитната защита.

Институциите са провели необходимия правен преглед, потвърждаващ приложимостта на кредитната защита с гаранции във всички съответни юрисдикции. При необходимост те провеждат повторен преглед, за да осигурят продължаване на приложимостта.

Член 209

Държавни и други контрагаранции от публичния сектор

1. Институциите могат да третират експозициите, изброени в параграф 2, като защитени с гаранция от изброените във въпросния параграф лица, когато е удовлетворено всяко едно от следните условия:
 - а) контрагаранцията покрива всички елементи на кредитния риск по вземането;
 - б) както първоначалната гаранция, така и контрагаранцията отговарят на изискванията за гаранциите, изложени в член 208 и член 210, параграф 1, с изключение на това, че контрагаранцията не е необходимо да бъде пряка;
 - в) покритието е надеждно и липсват исторически доказателства, които да допускат, че покритието на контрагаранцията е с по-ниска ефективност от това на пряката гаранция, издадена от въпросното лице.
2. Посоченото в параграф 1 третиране се прилага спрямо експозициите, обезпечени с гаранция, покрита с контрагаранция от едно от следните лица:
 - а) централни правителства или централни банки;
 - б) регионални правителства или местни органи;
 - в) предприятия от публичния сектор, вземанията към които се третират като вземания към централно правителство в съответствие с член 111, параграф 4;
 - г) международни банки за развитие или международни организации, получаващи 0 % рисково тегло по силата на глава 2;
 - д) предприятия от публичния сектор, вземанията към които се третират в съответствие с член 111, параграфи 1 и 2;
3. Институциите прилагат третирането, предвидено в параграф 1, и спрямо експозиция, която не е вторично гарантирана с издадена от посочено в параграф 2 лице контрагаранция, ако контрагаранцията по експозицията е от своя страна пряко гарантирана от някое от посочените лица и условията, изброени в параграф 1, са изпълнени.

Член 210

Допълнителни изисквания по отношение на гаранциите

1. Гаранциите се квалифицират като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следващите условия, както и тези, изложени в член 208:
 - а) при признато неизпълнение на контрагента или неплащане от негова страна, кредитиращата институция има правото да изиска своевременно плащане от страна на гаранта на всички дължими суми по вземането, по отношение на което е предоставена защитата, като не е необходимо преди плащането от страна на гаранта кредитиращата институция да заведе иск срещу длъжника;

При кредитна защита с гаранции, покриваща жилищни ипотечни заеми, изискванията по член 208, параграф 1, буква в), подточка iii) и по първа алинея трябва да бъдат удовлетворени само в рамките на 24 месеца;
 - б) гаранцията е изрично документирано задължение, поето от гаранта;
 - в) изпълнено е едно от следните условия:
 - i) гаранцията покрива всички видове плащания, които се очаква да бъдат извършени от длъжника по отношение на иска;
 - ii) когато определени видове плащания са изключени от гаранцията, кредитиращата институция коригира стойността на гаранцията, за да отрази ограниченото покритие.
2. При гаранции, предоставени в рамките на взаимни схеми за гарантиране или предоставени от посочените в член 209, параграф 1 лица или насрещно гарантирани от тях, изискванията, определени в параграф 1, буква а), се считат за удовлетворени, когато е изпълнено едно от следните условия:
 - а) кредитиращата институция има правото своевременно да получи от гаранта провизорно плащане, отговарящо на следните две условия:
 - i) то представлява надеждна оценка на размера на загубите, които е вероятно да бъдат понесени от кредитиращата институция, в т.ч. загуби, понесени от неплащане на лихви и други видове плащания, които кредитополучателят е задължен да извърши;
 - ii) то е пропорционално на покритието на гаранцията;
 - б) кредитиращата институция може да удостовери пред компетентните органи, че въздействието от гаранцията, включително за покриване на загуби, понесени от неплащане на лихви и други видове плащания, които кредитополучателят е задължен да извърши, оправдава подобно третиране.

Член 211

Допълнителни изисквания относно кредитните деривати

1. Кредитните деривати се квалифицират като приемлива кредитна защита с гаранции, когато е изпълнено всяко едно от следващите условия, както и тези, изложени в член 208:

- а) кредитните събития, посочени в договора за кредитния дериват, включват:
 - i) просрочване на дължими плащания по условията на базисното задължение, които са в сила по времето на такова неплащане, като гратисният период е приблизително равен на гратисния период на базисното задължение или по-кратък от него;
 - ii) несъстоятелност, неплатежеспособност или невъзможност на длъжника да плати дължимите си задължения или писмена декларация за невъзможността му да плати задълженията си на датата на техния падеж, както и други подобни събития;
 - iii) реструктуриране на базисното задължение, включително опрощаване или отлагане на плащания по главница, лихви или такси, което води до загуба от кредитно естество;
- б) при кредитни деривати, допускащи паричен сетълмент:
 - i) институциите прилагат устойчив процес за надеждно оценяване на загубата;
 - ii) съществува ясно определен период за получаване на оценка на базисното задължение след настъпване на кредитно събитие.
- в) когато сетълментът по кредитен дериват предполага прехвърляне на базисното задължение от получателя към доставчика на защита, условията на базисното задължение не следва да възпрепятстват навременното му прехвърляне;
- г) ясно определена е идентичността на страните, отговарящи за вземането на решението дали дадено кредитно събитие е настъпило;
- д) доставчикът на защитата не е единствено отговорен за установяването на кредитното събитие;
- е) купувачът на защитата има правото или възможността да уведоми доставчика на защитата за настъпването на кредитно събитие.

Ако кредитните събития не включват реструктуриране на базисните задължения, както е описано в буква а), подточка iii), кредитната защита може все пак да бъде призната като приемлива в намален размер, както е посочено в член 228, параграф 2.

2. Несъответствие между базисното и референтното задължение по кредитен дериват, което представлява задължението, използвано за определяне на стойността на паричния сетълмент, или между базисното задължение и задължението, използвано с цел да се

определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, е приемливо, само когато са изпълнени следните две условия:

- а) референтното задължение или по целесъобразност задължението, използвано с цел да се определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, е със същия или по-нисък ранг от базисното задължение;
- б) базисното задължение и референтното задължение или по целесъобразност задължението, използвано с цел да се определи дали дадено кредитно събитие е настъпило, са от един издател/длъжник и са налице правно валидни клаузи, уреждащи свързано неизпълнение или свързано предсрочно погасяване.

Член 212

Изисквания относно прилагане на третирането, изложено в член 148, параграф 4

1. За да бъде приемлива за третирането, изложено в член 148, параграф 4, кредитната защита, произтичаща от гаранция или кредитен дериват, следва да отговаря на следните условия:
 - а) базисното задължение е по една от следните експозиции:
 - i) експозиция към предприятие, както е определено в член 142, с изключение на застрахователни и презастрахователни предприятия;
 - ii) експозиция към регионално правителство, местни органи или предприятия от публичния сектор, която не се третира като експозиция към централно правителство или централна банка съгласно член 142;
 - iii) експозиция към малки или средни предприятия, класифицирана като експозиция към непрофесионални клиенти съгласно член 142, параграф 5;
 - б) длъжниците по базисните задължения не са членове на една и съща група с доставчика на защита;
 - в) експозицията е хеджирана посредством някой от следните инструменти:
 - i) гаранции, включително кредитни деривати, третирани като такива, издадени върху задължения на едно лице;
 - ii) кредитен дериват за първо неизпълнение;
 - iii) кредитен дериват за n-то неизпълнение;
 - г) кредитната защита отговаря на изискванията, изложени в членове 208, 210 и 211;
 - д) рисковото тегло на експозицията преди прилагането на третирането, посочено в член 148, параграф 4, не е обусловено от наличието на кредитната защита;

- е) институцията има право да изиска плащане от доставчика на защитата, без да е необходимо предприемане на правни действия срещу длъжника. Доколкото е възможно, институцията предприема стъпки, за да се увери, че доставчикът на защита има намерение да плати незабавно в случай на настъпване на кредитно събитие;
 - ж) закупената кредитна защита осигурява пълно покритие на хеджираната част от експозицията срещу загуби от кредитните събития, посочени в договора;
 - з) прехвърляемостта на заемите, ценните книжа или условните задължения е правно валидна, когато съгласно структурата на плащанията по кредитната защита сетълментът предполага прехвърляне на базисното задължение;
 - и) когато институцията възнамерява да достави задължение, различно от базисната експозиция, тя следва да се увери, че това задължение е достатъчно ликвидно и е способна да го закупи с цел доставка в съответствие с договора;
 - й) условията по договорите за кредитна защита са правно потвърдени в писмена форма както от доставчика, така и от институцията;
 - к) институциите имат установени процедури за установяване на възможна висока корелационна зависимост между платежоспособността на доставчика на защита и тази на длъжника по базисната експозиция, дължаща се на обща зависимост от рискови фактори, различни от систематичния;
 - л) в случай на защита срещу риск от разсейване продавачът на изкупени вземания и доставчикът на защита не са от една група.
2. За целите на параграф 1, буква в), подточка ii) институциите прилагат третирането, изложено в член 148, параграф 4, спрямо актива в кошницата с най-ниския размер на рисково претеглена експозиция.
3. За целите на параграф 1, буква в), подточка iii) получената защита може да бъде разгледана по тази рамка, само когато е била получена и призната защита от неизпълнение (n-1) или когато (n-1) от активите в кошницата са вече в неизпълнение. В този случай институциите прилагат третирането, изложено в член 148, параграф 4, спрямо актива в кошницата с най-ниския размер на рисково претеглена експозиция.

РАЗДЕЛ 4

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЕФЕКТИТЕ ОТ РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТНИЯ РИСК

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЕЗПЕЧЕНА КРЕДИТНА ЗАЩИТА

Член 213

Дългови ценни книжа, обвързани със заеми

Инвестициите в обвързани със заеми дългови ценни книжа, емитирани от кредитиращата институция, могат да се третират като парично обезпечение при изчисляването на ефекта на обезпечената кредитна защита в съответствие с настоящия подраздел, при условие че суапът за кредитно неизпълнение, заложен в обвързаната със заеми дългова ценна книга, може да бъде квалифициран като приемлива кредитна защита с гаранции.

Член 214

Балансово нетиране

Заемите или влоговете при кредитиращата институция, обект на балансово нетиране, се третират като парично обезпечение при изчисляването на ефекта на обезпечената кредитна защита за тези заеми и влогове на кредитиращата институция, обект на балансово нетиране, които са в една и съща валута.

Член 215

Използване на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки на корекции за променливост при рамкови споразумения за нетиране

1. При изчисляването на „напълно коригираната стойност на експозицията“ (E*) за експозициите, които са обект на приемливо рамково споразумение за нетиране, обхващащо репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар, институциите изчисляват корекциите за променливост, които трябва да бъдат приложени при подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки на корекции за променливост („подход на собствените оценки“), както е посочено в членове 218—221 относно комплексния метод за финансовото обезпечение.

При използването на подхода на собствените оценки се прилагат същите условия и изисквания, които се прилагат съгласно комплексния метод за финансовото обезпечение.

2. При изчисляването на E* трябва да са спазени следните условия:
 - а) институциите изчисляват нетната позиция по всяка група ценни книжа или по всеки вид на стоката чрез изваждане на сумата по подточка i) от сумата по подточка ii):

- i) общата стойност по група ценни книжа или по един вид стоки, отдадени в заем, продадени или предоставени по рамковото споразумение за нетиране;
 - ii) общата стойност по група ценни книжа или по един вид стоки, взети в заем, закупени или получени по споразумението;
- б) институциите изчисляват нетната позиция по всяка валута, различна от валутата на сетълмента на рамковото споразумение за нетиране, чрез изваждане на сумата по подточка i) от сумата по подточка ii):
 - i) сумата от общата стойност на ценните книжа в тази валута, отдадени в заем, продадени или предоставени по рамковото споразумение за нетиране, и сумата на паричните средства в тази валута, отдадени в заем или прехвърлени по споразумението;
 - ii) сумата от общата стойност на ценните книжа в тази валута, взети в заем, закупени или получени по споразумението, и сумата на паричните средства в тази валута, взети в заем или получени по споразумението;
- в) институциите прилагат корекцията за променливост, подходяща за дадена група от ценни книжа или касова позиция, към абсолютната стойност на положителната или отрицателната нетна позиция в ценни книжа по тази група;
- г) институциите прилагат корекцията за променливост на валутния риск (fx) към нетната положителна или отрицателна позиция във всяка валута, различна от валутата на сетълмента на рамковото споразумение за нетиране.

3. Институциите изчисляват E^* съгласно следната формула:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

където:

E_i = стойността на всяка отделна експозиция i по споразумението, която би била приложена при липса на кредитна защита, когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход или когато изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтингов подход;

C_i = стойността по всяка група ценни книжа или по всеки вид стоки, получени, взети в заем или закупени, или на паричните средства, получени или взети в заем по отношение на всяка експозиция i ;

E_j^{sec} = нетната позиция (положителна или отрицателна) за дадена група от ценни книжа j ;

E_k^{fx} = нетната позиция (положителна или отрицателна) за дадена валута k, различна от валутата на сетълмента по споразумението, както е изчислена съгласно параграф 2, буква б).

H_j^{sec} = корекцията за променливост, подходяща за определена група ценни книжа j.

H_k^{fx} = корекцията за променливост за съответната чуждестранна валута k.

4. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по репо сделки или сделки за предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар, които са обект на рамкови споразумения за нетиране, институциите използват E^* , изчислена съгласно параграф 3, като стойност на експозицията към контрагента, произтичаща от сделки, обект на рамковото споразумение за нетиране, за целите на член 108 при стандартизирания подход или глава 3 при вътрешнорейтингов подход.
5. За целите на параграфи 2 и 3 „група ценни книжа“ означава ценни книжа, които са емитирани на една дата от един и същ емитент, имат еднакъв срок на падеж, обект са на едни и същи условия и имат еднакъв период на реализация, както е посочено в членове 219 и 220, според случая.

Член 216

Използване на подхода на вътрешните модели за рамкови споразумения за нетиране

1. Като алтернатива на използването на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки при изчисляването на напълно коригираната стойност на експозицията (E^*), получена в резултат от прилагането на приемливо рамково споразумение за нетиране, обхващащо репо сделки, сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар, с изключение на сделките с деривати, институциите могат след получаване на разрешение от компетентните органи да използват подхода на вътрешните модели, който отчита ефектите на корелацията между позициите в ценни книжа, обект на рамковото споразумение за нетиране, както и ликвидността на съответните инструменти.
2. След получаване на разрешение от компетентните органи институциите могат също да използват вътрешните си модели за маржин заемни сделки, ако сделките са обхванати от двустранно рамково споразумение за нетиране, което отговаря на изискванията, изложени в глава 6, раздел 7.
3. Институцията може да избере да използва подхода на вътрешните модели независимо от избора, който е направила между стандартизирания подход и вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции. Ако обаче институцията възнамерява да използва подхода на вътрешните модели, тя следва да го приложи за всички контрагенти и ценни книжа, с изключение на несъществените портфейли, при които тя може да използва подхода на надзорните корекции за променливост или подхода на собствените оценки, както е предвидено в член 215.

Институциите, получили разрешение за вътрешен модел за управление на риска по дял IV, глава 5, могат да използват подхода на вътрешните модели. Ако институцията не е получила такова разрешение, тя може все пак да кандидатства пред компетентните органи за разрешение, позволяващо използване на подхода на вътрешните модели за целите на настоящия член.

4. Компетентните органи разрешават на институцията да използва подхода на вътрешните модели, само когато считат, че системата на институцията за управление на рискове, произтичащи от сделки, предмет на рамковото споразумение за нетиране, е теоретично надеждна и цялостно прилагана, както и когато са изпълнени следните стандарти за качество:
- а) вътрешният модел за оценка на риска, използван за изчисляването на потенциалната променливост на цените за сделките, е неразделна част от ежедневния процес по управлението на риска на институцията и служи като основа за отчитане на рисковите експозиции пред висшето ръководство на институцията;
 - б) институцията разполага със звено за контрол на риска, което отговаря на следните изисквания:
 - i) то е независимо от звената, ангажирани в търговската дейност, и се отчита пряко пред висшето ръководство;
 - ii) то отговаря за разработването и внедряването на системата за управление на риска на институцията;
 - iii) то изготвя и анализира ежедневни отчети за резултатите от модела за оценка на риска и предлага подходящи мерки за спазване на рисковите лимити на позициите;
 - в) ежедневните отчети, изготвяни от звеното за контрол на риска, се преглеждат от орган с правомощия за вземане на решения за намаляване на позиции и на общата рискова експозиция;
 - г) институцията разполага с достатъчно на брой квалифицирани служители за работа с усъвършенстваните модели в звеното за управление на риска;
 - д) институцията е въвела процедури за наблюдение и гарантиране на спазването на приетите писмени вътрешни политики и контролни механизми за цялостното функциониране на системата за оценяване на риска;
 - е) историческите резултати от моделите на институцията са доказано надеждни и измерват риска с приемлива точност, което се потвърждава от бек-тестове, използващи данни за най-малко една година;
 - ж) банката провежда периодично изчерпателни тестове за устойчивост, резултатите от които се преглеждат от висшето ръководство и се отразяват при определяне на политиката и лимитите;

- з) като част от редовния си вътрешен одит институцията провежда независима проверка на системата си за измерване на риска. Този преглед обхваща дейностите на звената, ангажирани в търговската дейност, и на независимото звено за контрол на риска;
 - и) поне веднъж годишно институцията осъществява преглед на системата си за управление на риска;
 - й) вътрешният модел отговаря на изискванията, определени в член 286, параграфи 8 и 9 и в член 288.
5. За да обхване всички съществени ценови рискове, вътрешният модел за измерване на риска обхваща необходимия брой рискови фактори.

Институциите могат да използват емпирични корелации в рамките на рисковите категории и между категориите, когато техните системи за измерване на корелациите са надеждни и цялостно прилагани.

6. Институциите, използващи подхода на вътрешните модели, изчисляват E^* съгласно следната формула:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + potential\ change\ in\ value \right\}$$

където:

E_i = стойността на всяка отделна експозиция i по споразумението, която би била приложена при липса на кредитна защита, когато институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход или когато изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба съгласно вътрешнорейтингов подход;

C_i = стойността на получените/взети в заем, закупени или получените/взети парични средства или ценни книжа по отношение на всяка такава експозиция i ;

При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции чрез вътрешни модели институциите използват данните от модела към предишния работен ден.

7. При изчисляването на потенциалната промяна в стойността, посочена в параграф 6, се съблюдава всеки един от следните стандарти:
- а) то се извършва най-малко веднъж на ден;
 - б) то се основава на 99-процентов едностранен доверителен интервал;
 - в) то се основава на петдневен период на реализация, с изключение на сделките, различни от репо сделки или сделки за предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, при които се използва десетдневен период на реализация;

- г) то се основава на ефективен исторически период на наблюдение от най-малко една година, освен когато съществено увеличение в променливостта на цените налага по-къс период на наблюдение;
- д) множеството от използваните за изчислението данни се актуализира поне веднъж на всеки три месеца.

Когато институцията е сключила репо сделка или сделка по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, маржин заемна сделка или сходна сделка или нетираща съвкупност, която отговаря на изложените в член 297, параграфи 2 и 3 критерии, минималният период на държане се привежда в съответствие с рисковия маржин период, който ще се прилага по тези параграфи, в комбинация с член 279 параграф 4.

- 8. При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба за репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовия пазар, които са обект на рамкови споразумения за нетиране, институциите използват E^* , изчислена съгласно параграф 6, като стойност на експозицията към контрагента, породена от сделки, обект на рамковото споразумение за нетиране за целите на член 108 при стандартизирания подход или глава 3 при вътрешнорейтингов подход.
- 9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) това какво представлява несъществен портфейл за целите на параграф 3;
 - б) критериите, определящи дали вътрешният модел е надежден и цялостно прилаган за целите на параграфи 4 и 5.

ЕБО представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 217

Опростен метод за финансово обезпечение

- 1. Институциите могат да използват опростения метод за финансово обезпечение, само когато те изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход. Институцията не може да прилага едновременно опростения метод за финансовото обезпечение и комплексния метод за финансовото обезпечение освен за целите на член 143, параграф 1 и член 145, параграф 1. Институциите не прилагат това изключение изборително с цел намаляване на капиталовите изисквания или с цел осъществяване на регулаторен арбитраж.
- 2. Съгласно опростения метод за финансово обезпечение стойността на приемливото финансово обезпечение, присъдена от институциите, е равна на пазарната му стойност, определена в съответствие с член 202, параграф 4, буква г).

3. Институциите присъждат за тези части от стойностите на експозицията, които са обезпечени от пазарната стойност на приемливото обезпечение, рисковото тегло, което те биха определили съгласно глава 2, когато кредитиращата институция има пряка експозиция към инструмента на обезпечението. За тази цел стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение I е равна на 100 % от стойността на позицията, а не на стойността на експозицията, посочена в член 106, параграф 1.

Рисковото тегло на обезпечената част е най-малко 20 % с изключение на случаите, посочени в параграфи 4—6. За останалата част от стойността на експозицията институциите прилагат рисковото тегло, което те биха определили за необезпечена експозиция към контрагента по глава 2.

4. Институциите присъждат рисково тегло от 0 % за обезпечената част на експозицията, породена от репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, които отговарят на критериите по член 222. Когато контрагентът по сделката не е основен пазарен участник, институциите присъждат рисково тегло от 10 %.

5. Институциите присъждат рисково тегло от 0 % за обезпечената част от стойността на определените съгласно глава 6 експозиции на дериватни инструменти, изброени в приложение II, които са предмет на ежедневна пазарна преоценка, обезпечени са с паричен депозит или подобен инструмент и валутата им съвпада с тази на обезпечението.

Институциите присъждат рисково тегло 10 % за обезпечената част от стойността на експозициите, обезпечени с дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, на които е присъдено нулево рисково тегло съгласно глава 2.

6. За сделките, които не са сред посочените в параграфи 4 и 5, институциите могат да присъждат 0 % рисково тегло, когато валутите на експозицията и обезпечението съвпадат и е изпълнено едно от следните условия:

- а) обезпечението е паричен влог или подобен инструмент;
- б) обезпечението е под формата на дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, на които може да бъде присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 109, и пазарната му стойност е намалена с 20 %.

7. За целите на параграфи 5 и 6 дълговите ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки, обхващат:

- а) дългови ценни книжа, емитирани от регионални правителства или местни органи, експозициите в които се разглеждат като експозиции към централното правителство, под юрисдикцията на което са учредени съгласно член 110;
- б) дългови ценни книжа, емитирани от международни банки за развитие, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно или по силата на член 112, параграф 2;
- в) дългови ценни книжа, емитирани от международни организации, на които е присъдено 0 % рисково тегло съгласно член 113.

Член 218
Комплексен метод за финансовото обезпечение

1. За да бъде отчетена променливостта на цените, при оценяването на финансово обезпечение за целите на комплексния метод за финансовото обезпечение институциите прилагат корекции за променливост към пазарната стойност на обезпечението, както е посочено в членове 219—222.

Когато обезпечението е във валута, която е различна от тази на базисната експозиция, институциите добавят корекция за променливост на валутния курс към корекцията за променливост на обезпечението, както е предвидено в членове 219—222.

При сделки с извънборсови деривати, обхванати от споразумения за нетиране, признати от компетентните органи съгласно глава 6, институциите прилагат корекция за променливост, отразяваща променливостта на валутните курсове, при несъответствие между валутата на обезпечението и валутата на сетълмента. Институциите прилагат една корекция за променливост независимо от броя на валутите по сделките, обхванати от споразумение за нетиране.

2. Когато изчисляват коригираната за променливост стойност на обезпечението (C_{VA}), институциите вземат предвид следното:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

където:

C = стойността на обезпечението;

H_C = корекцията за променливост на обезпечението, изчислена съгласно членове 219 и 222;

H_{fx} = корекцията за променливост при валутно несъответствие, изчислена съгласно членове 219 и 222.

Институциите използват посочената в настоящия параграф формула при изчисляването на коригираната за променливост стойност на обезпечението за всички трансакции, с изключение на тези, които са предмет на признати рамкови споразумения за нетиране, обект на посочените в членове 215 и 216 разпоредби.

3. Когато изчисляват коригираната за променливост стойност на експозицията (E_{VA}), институциите вземат предвид следното:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

където:

E = стойността на експозицията, както би била определена по глава 2 или съответно по глава 3, ако експозицията не е била обезпечена;

H_E = корекцията за променливост на експозицията, изчислена съгласно членове 219 и 222.

При сделки с извънборсови деривати институциите изчисляват E_{VA} по следния начин:

$$E_{VA} = E.$$

4. При изчисляването на E за целите на параграф 3 се прилага следното:
- а) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно стандартизирания подход, стойността на експозицията на задбалансовите позиции, изброени в приложение I, е 100 % от стойността на тази позиция, а не стойността на експозицията, посочена в член 106, параграф 1;
 - б) институции, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции съгласно вътрешнорейтинговия подход, изчисляват стойността на експозицията на задбалансовите позиции, изброени в член 162, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент от 100%, а не конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите параграфи.
5. институциите изчисляват напълно коригираната стойност на експозицията, отчитайки както променливостта, така и ефектите за редуциране на риска на обезпечението, по следния начин:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

където:

C_{VAM} = C_{VA} е допълнително коригирана за несъответствия между падежите съгласно разпоредбите на раздел 5;

E^* = е напълно коригираната стойност на експозицията.

6. Институциите могат да изчисляват корекциите за променливост, като използват посочения в член 219 подход на надзорни корекции за променливост или посочения в член 220 подход на собствените оценки.

Институцията може да реши да използва подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки независимо от избора, който е направила между стандартизирания подход и вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции.

Когато институцията обаче възнамерява да използва подхода на собствените оценки, тя прилага този подход за всички видове инструменти, с изключение на несъществените портфейли, при които тя може да използва подхода на надзорните корекции за променливост.

7. Когато обезпечението се състои от няколко приемливи позиции, институциите изчисляват корекцията за променливост по следния начин:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

където:

a_i = делът от стойността на дадена приемлива позиция i от общата стойност на обезпечението;

H_i = корекцията за променливост, приложима към приемливата позиция i .

Член 219

Надзорна корекция за променливост при комплексния метод за финансовото обезпечение

- Корекциите за променливост, които биват прилагани съгласно подхода на надзорни корекции за променливост (при ежедневна преоценка), са посочени в таблици 1—4 от настоящия параграф.

КОРЕКЦИИ ЗА ПРОМЕНЛИВОСТ

Таблица 1										
Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на дълговата ценна книга	Остатъчен падеж	Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от лицата по член 193, буква б)			Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от лицата по член 193, букви в) и г)			Корекции за променливост за секюритизирани позиции, отговарящи на критериите по член 193, буква з)		
		20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
1	≤ 1 г.	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 години	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 години	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 г.	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 години	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 години	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 г.	21,213	15	10,607	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага
	> 1 ≤ 5 години	21,213	15	10,607	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага
	> 5 години	21,213	15	10,607	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага	Не се прилага

Таблица 2						
Степен на кредитно качество, определена за кредитната оценка на краткосрочна дългова ценна книга	Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от лица по член 193, буква б), с краткосрочна кредитна оценка			Корекции за променливост за дългови ценни книжа, емитирани от лица по член 193, букви в) и г), с краткосрочна кредитна оценка		
	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Таблица 3			
Други обезпечения или видове експозиции			
	20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
Капиталови инструменти и конвертируеми облигации, включени в основен борсов индекс	21,213	15	10,607
Други капиталови инструменти или конвертируеми облигации, регистрирани на призната борса	35,355	25	17,678
Пари в брой	0	0	0
Злато	21,213	15	10,607

Таблица 4		
Корекции за променливост при несъответствие на валутите		
20-дневен период на реализация (%)	10-дневен период на реализация (%)	5-дневен период на реализация (%)
11,314	8	5,657

2. При изчисляването на корекциите за променливост в съответствие с параграф 1 се спазват следните условия:

- а) за обезпечени кредитни сделки периодът на реализация е 20 работни дни;
- б) за репо сделки, които не обхващат прехвърляне на стоки или гарантирани права, свързани с правото на собственост върху стоки, както и за сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа периодът на реализация е 5 работни дни;
- в) за други сделки, обусловени от капиталовия пазар, периодът на реализация е 10 работни дни.

При сделка или нетираща съвкупност, която отговаря на посочените в член 279, параграфи 2 и 3 критерии, институциите привеждат минималния период на държане в съответствие с рисковия маржин период, който се прилага по въпросните параграфи.

3. В таблици 1—4 от параграф 1, както и в параграфи 4—6 степента на кредитното качество, с която се свързва кредитната оценка на дълговата ценна книга, е степента на кредитно качество, с помощта на която е определена кредитната оценка от ЕБО по глава 2.

За да се определи степента на кредитното качество, с помощта на която е присъдена кредитната оценка на дълговата книга съгласно посоченото в първа алинея, се прилага също и член 193, параграф 7.

4. За неприемливи ценни книжа или за стоки, предоставяни в заем или продавани по репо сделки или сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, корекцията за променливост е същата както за капиталови инструменти, невключени в основен борсов индекс, търгувани на призната борса.

5. За приемливи дялове в предприятия за колективно инвестиране корекциите за променливост са среднопретеглените корекции за променливост, които биха била приложени към активите, в които фондът е инвестирал, като се има предвид периода на реализация на сделките, както е посочен в параграф 2.

Ако активите, в които фондът е инвестирал, не са известни на институцията, корекцията за променливост е най-високата корекция за променливост, която би била приложена към всеки един от активите, в които фондът има право да инвестира.

6. За дългови ценни книжа без присъден рейтинг, емитирани от институции и отговарящи на критериите за признаване по член 193, параграф 4, корекциите за променливост са същите като тези за ценни книжа, емитирани от институции или предприятия с външна кредитна оценка, съответстваща на втора или трета степен на кредитно качество.

Член 220

Собствени оценки на корекциите за променливост при комплексния метод за финансовото обезпечение

1. Компетентните органи разрешават на институциите да използват собствени оценки за променливост при изчисляването на корекциите за променливост, прилагани към обезпеченията и експозициите, когато институциите спазват изискванията, посочени в параграфи 2 и 3. Институции, получили разрешение да използват собствени оценки за променливост, не могат да възобновят използването на останалите методи, освен поради обоснована причина и след разрешение от компетентните органи.

За дългови ценни книжа, които имат кредитна оценка от призната АВКО, равностойна или по-добра от инвестиционен рейтинг, институциите могат да изчисляват оценка на променливостта за всяка категория ценни книжа.

За дългови ценни книжа, които имат кредитна оценка от призната АВКО, по-неблагоприятна от инвестиционен рейтинг, както и за друго признато обезпечение, институциите изчисляват корекциите за променливост за всяка отделна позиция.

Институциите, използващи подхода на собствени оценки, оценяват променливостта на обезпечението или на несъответствието между валутите, без да вземат предвид корелационните зависимости между необезпечената експозиция, обезпечението или валутните курсове.

При определяне на съответните категории институциите вземат предвид вида на емитента на ценната книга, външната кредитна оценка на ценните книжа, техния остатъчен срок до падежа и модифицираната им дюрация. Оценките за променливост са представителни за ценните книжа, включени в съответната категория от институцията.

2. При изчисляването на корекциите за променливост трябва да бъдат спазени следните критерии:
- а) институциите извършват изчислението на базата на 99-процентов едностранен доверителен интервал;
 - б) институциите извършват изчислението на базата на следните периоди на реализация:
 - i) 20 работни дни за обезпечени кредитни сделки;
 - ii) 5 работни дни за репо сделки, които не обхващат прехвърляне на стоки или гарантирани права, свързани с правото на собственост върху стоки, както и за сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа;

iii) 10 работни дни за други сделки, обусловени от капиталовия пазар;

- в) институциите могат да използват стойностите на корекциите за променливост, изчислени на базата на по-къси или по-дълги периоди на реализация, увеличени или намалени до периода за реализация, изложен в буква б) по видове сделки, използвайки формулата за корен квадратен от времето:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

където:

T_M = съответният период на реализация;

H_M = корекцията за променливост въз основа на период на реализация T_M ;

H_N = корекцията за променливост въз основа на период на реализация T_N .

- г) институциите вземат предвид неликвидността на активите с по-ниско качество. Те коригират периода на реализация в посока увеличение в случай на съмнения относно ликвидността на обезпечението. Те установят също случаите, при които историческите данни могат да подценяват потенциалната променливост. При тях се процедира посредством сценарий за настъпване на неблагоприятни пазарни условия;
- д) дължината на историческия период на наблюдение, използван от институциите за изчисляване на корекциите за променливост, е най-малко една година. За институциите, които използват схема за претегляне или други методи за историческия период за наблюдение, ефективният период на наблюдение е най-малко една година. Компетентните органи могат също да изискат от институцията да изчислява корекциите си за променливост, използвайки по-кратък период на наблюдение, ако по тяхна преценка това е оправдано поради повишено колебание на пазарните цени.
- е) институциите актуализират наборите си от данни и изчисляването на корекциите за променливост най-малко веднъж на всеки три месеца. Те преразглеждат наборите си от данни при съществена промяна на пазарните цени.

3. Оценка на корекциите за променливост следва да отговарят на следните критерии за качество:

- а) институцията използва оценките на променливостта в ежедневния процес по управление на риска, включително по отношение на своите вътрешни лимити на експозициите;
- б) когато периодът на реализация, използван от институцията в рамките на ежедневния процес по управление на риска, е по-дълъг от този, предвиден в настоящия раздел за въпросния вид сделка, корекциите за променливост на институцията се завишават в съответствие с формулата за корен квадратен от времето, посочена в параграф 2, буква в);

- в) институцията разполага с установени процедури за наблюдение и осигуряване на спазването на документиран набор от политики и механизми за контрол за функционирането на системата ѝ за оценка на корекциите за променливост и за интегрирането на тези оценки в нейния процес по управление на риска;
- г) процедурите за вътрешен контрол на институцията предвиждат редовен независим преглед на системата на институцията за оценка на корекциите за променливост. Веднъж годишно се извършва преглед на цялостната система за оценка на корекциите за променливост и за интегриране на тези оценки в процеса по управление на риска на институцията. При въпросния преглед се акцентира най-малко на следното:
 - i) използването на оценките на корекциите за променливост в ежедневния процес по управление на риска;
 - ii) утвърждаване на всяка значителна промяна в процеса за оценка на корекциите за променливост;
 - iii) проверка на последователността, актуалността и надеждността на източниците на данни, използвани при функционирането на системата за оценка на корекциите за променливост, включително независимостта на тези източници на данни;
 - iv) точността и целесъобразността на допусканията за променливост.

Член 221

Завишаване на корекцията за променливост при комплексния метод за финансовото обезпечение

Корекциите за променливост, посочени в член 219, са корекциите за променливост, които институциите прилагат при ежедневна преоценка. Аналогично, когато институцията използва собствените си оценки на корекциите за променливост в съответствие с член 220, тя ги изчислява на първо място въз основа на ежедневната преоценка. Когато преоценката се извършва по-рядко от всеки ден, институциите прилагат по-големи корекции за променливост. Институциите ги изчисляват чрез завишаване на прилаганите при ежедневната преоценка корекции за променливост, използвайки следната формула за корен квадратен от времето:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

където:

H = корекцията за променливост, която трябва да се приложи;

H_M = корекцията за променливост при ежедневна преоценка;

N_R = действителният брой работни дни между преоценките;

T_M = периодът на реализация за въпросния вид сделка.

Член 222

Условия за прилагане на нулева корекция за променливост при комплексния метод за финансовото обезпечение

1. Във връзка с репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа, при които институцията използва подхода на надзорни корекции за променливост по член 219 или подхода на собствените оценки по член 220 и са изпълнени условията по параграф 2, букви а)–з), институциите могат вместо корекциите за променливост, изчислени по членове 219–221, да прилагат корекция за променливост от 0 %. Институциите, използващи посочения в член 216 подход на вътрешните модели, не прилагат изложеното в настоящия член третиране.
2. Институциите могат да прилагат корекция за променливост от 0 %, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:
 - а) експозицията и обезпечението представляват парични средства или дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки по смисъла на член 193, параграф 1, буква б) и получаващи 0 % рисково тегло съгласно глава 2;
 - б) експозицията и обезпечението са деноминирани в една и съща валута;
 - в) падежът на сделката не надвишава един работен ден, освен когато експозицията и обезпечението са предмет на ежедневна преоценка по пазарни цени или допълване до минималния размер на обезпечението;
 - г) периодът от последната пазарна преоценка, преди контрагентът да наруши условията по маржин сметката, до реализацията на обезпечението не надхвърля четири работни дни;
 - д) сделката е уредена посредством система за сетълмент, предназначена за такъв вид сделки;
 - е) споразумението или трансакцията е документирано съгласно общоприетите правила за репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на съответните ценни книжа;
 - ж) съгласно документацията по сделката тя се прекратява незабавно в случай на неизпълнение от страна на контрагента на задълженията по сделката, включително задължението да преведе паричните средства или ценните книжа или да осигури изискуемия размер по маржин сметката;
 - з) компетентните органи считат контрагента по сделката за основен пазарен участник.
3. Основните пазарни участници, посочени в параграф 2, буква з), обхващат следните лица:

- а) лицата, посочени в член 193, параграф 1, буква б), на експозициите към които се присъжда нулево рисково тегло съгласно глава 2;
- б) институции;
- в) други финансови дружества, в т.ч. застрахователни дружества, на експозициите към които се присъжда рисково тегло от 20 % по стандартизирания подход или които, при условие че институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба по вътрешнорейтинговия подход, нямат оценка от призната АВКО, но имат вътрешен рейтинг, съответстващ на вероятност от неизпълнение, равностойна на кредитните оценки, присъдени от АВКО, за които ЕБО е определил като съответстващи на втора или по-благоприятна степен на кредитно качество по правилата за рисковото претегляне на експозициите към предприятия съгласно глава 2;
- г) предприятия за колективно инвестиране, обект на надзор и изисквания за капиталова адекватност или ниво на ливъридж;
- д) пенсионни фондове, обект на надзор;
- е) признати организации за клиринг.

Член 223

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба при комплексния метод за финансовото обезпечение

1. При стандартизирания подход институциите използват E^* , изчислена съгласно член 218, параграф 5, като стойност на експозицията за целите на член 108. При задбалансовите позиции, посочени в приложение I, институциите използват E^* като стойността, спрямо която се прилагат указанията в член 106, параграф 1 проценти, за да се получи стойността на експозицията.
2. При вътрешнорейтинговия подход институциите използват ефективната загуба при неизпълнение (LGD^*) като LGD за целите на глава 3. Институциите изчисляват стойността на LGD^* по следния начин:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

където:

LGD = LGD , която би била приложена към експозицията съгласно глава 3, когато експозицията е необезпечена;

E = стойността на експозицията, както е описана по член 29, параграф 2;

E^* = напълно коригираната стойност на експозицията, изчислена съгласно член 29, параграф 2.

Член 224

Принципи на оценка за други приемливи обезпечения при вътрешнорейтинговия подход

1. Обезпеченията с недвижима собственост се оценяват от независим оценител по пазарна или по-ниска от пазарната стойност. Институцията възлага на независим оценител да документира пазарната стойност по прозрачен и ясен начин.

В тези държави-членки, които са предвидили строги критерии за оценяването на ипотечната заемна стойност в законови и нормативни разпоредби, имотът може вместо това да бъде оценяван от независим оценител по стойност, по-ниска или равна на ипотечната заемна стойност. При оценяването на ипотечната заемна стойност независимият оценител не взема под внимание спекулативните елементи и документира стойността по прозрачен и ясен начин.

Стойността на обезпечението е пазарната стойност или ипотечната заемна стойност, целесъобразно намалена с цел да се отразят резултатите от наблюдението, изисквано по член 203, параграф 3, и да се отчетат предишните вземания към имота.

2. Стойността на вземанията е размерът на вземането.
3. Институциите оценяват обезпеченията с физически активи, различни от недвижимо имущество, по тяхната пазарна стойност, която се изчислява като очакваната сума, за която имот би се разменил към датата на оценка между продавач и купувач, желаещи да извършат покупко-продажба на имота в пряка сделка.

Член 225

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба за друго признато обезпечение при вътрешнорейтинговия подход

1. Институциите използват LGD*, изчислена в съответствие с настоящия параграф и параграф 2, като LGD за целите на глава 3.

Когато съотношението между стойността на обезпечението и стойността на експозицията е под изискуемия праг на обезпеченост на експозицията (C^*), както е посочено по-долу в таблица 5, стойностите на параметъра LGD* са тези стойности на LGD, предвидени в глава 3 за необезпечени експозиции към контрагента. За тази цел институциите изчисляват стойността на експозицията по позициите, изброени в член 162, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент или процент в размер на 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите параграфи.

Когато съотношението между стойността на обезпечението и стойността на експозицията превишава втория, по-висок изискуем праг C^{**} , както е посочено по-долу в таблица 5, стойностите на параметъра LGD * се определя съгласно таблица 5.

Когато изискваното ниво на обезпеченост C^{**} не е постигнато по отношение на експозицията като цяло, институцията разглежда експозицията като две експозиции — първата, по отношение на която изискуемият праг на обезпеченост C^{**} е постигнат, и остатъчна експозиция.

2. Приложимите стойности на параметъра LGD* и изискуемите прагове на обезпеченост за обезпечените части от експозицията са посочени в таблица 5 от настоящия параграф.

Таблица 5				
Минимални стойности на параметъра LGD за обезпечените части от експозицията				
	LGD* за първостепенни или условни вземания	LGD* за подчинени или условни вземания	Минимален изискуем праг на обезпеченост на експозицията (C*)	Минимален изискуем праг на обезпеченост на експозицията (C**)
Вземания	35 %	65 %	0 %	125 %
Жилищни недвижими имоти/търговски недвижими имоти	35 %	65 %	30 %	140 %
Други обезпечения	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Като алтернатива на посоченото в параграфи 1 и 2 третиране и при условията на член 119, параграф 2, институциите може да определят рисково тегло от 50 % за частта от експозицията, която съобразно ограниченията, определени в член 120, параграф 2, буква г) и член 121, параграф 2, буква г), е напълно обезпечена с жилищен имот или търговска недвижима собственост, намиращи се на територията на държава-членка, ако са изпълнени всички условия по член 195, параграф 6.

Член 226

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба в случаите на смесени групи от обезпечения

- Институцията изчислява LGD*, която тя използва като стойност на параметъра LGD за целите на глава 3, в съответствие с параграфи 2 и 3, когато са изпълнени следните две условия:
 - институцията използва вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба;
 - експозицията е обезпечена както с финансово, така и с друго приемливо обезпечение.
- От институциите се изисква да разделят на части коригираната за променливост стойност на експозицията, получена чрез прилагането на корекцията за променливост, както е предвидено в член 218, параграф 5, така че да се получи част — покрита от приемливо финансово обезпечение, част — покрита с вземания, част — покрита с

обезпечение с търговска недвижима собственост или с жилищен недвижим имот, част — покрита с друго приемливо обезпечение, и необезпечена част, когато е приложимо.

3. Институциите изчисляват LGD* поотделно за всяка част от експозицията, получена по параграф 2, в съответствие със съответните разпоредби на настоящата глава.

Член 227

Други форми на обезпечена кредитна защита

1. Когато са изпълнени определените в член 207, параграф 1 условия, влогове при институции трети страни могат да бъде третирани като гаранции от институция трета страна.
2. Когато са изпълнени определените в член 207, параграф 2 условия, институцията третира частта от експозицията, която е обезпечена с текущата откупна стойност по заложен в полза на кредитиращата институция животозастрахователни полици, по следния начин:
 - а) когато за експозицията се прилага стандартизираният подход, тя бива рисково претеглена, като се използват посочените в параграф 3 рискови тегла;
 - б) когато за експозицията се прилага вътрешнорейтинговият подход, а не собствените оценки за LGD на институцията, на нея се присъжда LGD в размер на 40 %.

В случай на валутно несъответствие институциите намаляват текущата откупна стойност съгласно член 228, параграф 3, като стойността на кредитната защита е текущата откупна стойност на животозастрахователната полица.

3. За целите на параграф 2, буква а) институциите присъждат следните рискови тегла въз основа на рисковото тегло, присъдено за първостепенна необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица:
 - а) рисково тегло от 20 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 20 %;
 - б) рисково тегло от 35 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 50 %;
 - в) рисково тегло от 70 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 100 %;
 - г) рисково тегло от 150 %, когато за първостепенната необезпечена експозиция към дружеството, което издава животозастрахователната полица, се присъжда рисково тегло от 150 %.

4. Институциите могат да третираат изкупуваните при поискване инструменти, които са приемливи по член 196, буква в), като гаранция от издаващата институцията емитент. Стойността на приемливата кредитна защита е, както следва:

- а) когато инструментът се изкупува по номинална стойност – номиналната стойност;
- б) когато инструментът се изкупува по пазарни цени – стойността, изчислена както при дългови ценни книжа съгласно член 193, параграф 4.

ПОДРАЗДЕЛ 2

КРЕДИТНА ЗАЩИТА С ГАРАНЦИИ

Член 228

Оценка

1. За целите на изчисляването на ефекта на кредитната защита с гаранции съгласно настоящия подраздел стойността на кредитната защита с гаранции (G) е сумата, която доставчикът на защита се е ангажирал да плати в случай на неизпълнение от страна на длъжника или при настъпване на други определени кредитни събития.
2. При кредитни деривати, които не включват като кредитно събитие реструктуриране на базисното задължение, в т.ч. опрощаване или отлагане плащането по главница, лихви или такси, водещо до загуби от кредитен характер за банката, се прилага следното:
 - а) когато сумата, която доставчикът на защита се е ангажирал да плати, не надвишава стойността на експозицията, институцията намалява стойността на изчислената по параграф 1 кредитна защита с 40 %;
 - б) когато сумата, която доставчикът на защита се е ангажирал да плати, надвишава стойността на експозицията, стойността на кредитната защита не надвишава 60 % от стойността на експозицията.
3. В случай на несъвпадение между валутата на кредитната защита с гаранции и на експозицията институциите намаляват стойността на кредитната защита, като прилагат корекцията за променливост, както следва:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

където:

G^* = размерът на кредитната защита, коригиран за валутен риск;

G = номиналната стойност на кредитната защита;

H_{fx} = корекцията за променливост при несъответствие между валутата на кредитната защита и на базисното задължение, определена в съответствие с параграф 4.

При липсата на валутно несъответствие H_{fx} е нула.

4. При определяне на корекциите за променливост за несъответствие между валутите институциите прилагат период на ликвидация от 10 работни дни (при ежедневна преоценка), като могат да ги изчисляват въз основа на подхода на надзорни корекции за променливост или подхода на собствените оценки, изложени съответно в членове 219 и 220. Институциите завишават корекциите за променливост в съответствие с член 221.

Член 229

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба в случай на частична защита и отделни траншове

Когато институцията прехвърля част от риска по даден заем, разпределен в един или повече траншове, се прилагат изложените в глава 5 правила. Институциите могат да третираят праговете на същественост на загубите, под които не се извършват плащания, като задържана от банката позиция срещу първоначални загуби и средство за прехвърляне на риска чрез отделни траншове.

Член 230

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции при стандартизирания подход

1. За целите на член 108, параграф 3 институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции в съответствие със следната формула:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

където:

E = стойността на експозицията съгласно член 106; за тази цел стойността на експозицията на изброените в приложение I задбалансови позиции е 100 % от тяхната стойност, а не стойността на експозицията, посочена в член 106, параграф 1;

G_A = размерът на защитата срещу кредитен риск, изчислен съгласно член 228, параграф 3, (G^*) и допълнително коригиран за несъответствия между падежите съгласно предвиденото в раздел 5;

r = рисковото тегло на експозициите към длъжника, както е посочено в глава 2;

g = рисковото тегло на експозициите към доставчика на защита, както е посочено в глава 2.

2. Когато защитената стойност (G_A) е по-малка от експозицията (E), институциите могат да приложат описаната в параграф 1 формула, само когато защитената и незащитената част на експозицията са равностойни по ранг.
3. Институциите могат да разширят третирането, предвидено в член 109, параграфи 4 и 5, върху експозиции или части от експозиции, гарантирани от централно правителство или централна банка, когато гаранцията е деноминирана в националната валута на кредитополучателя и експозицията се финансира в тази валута.

Член 231

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваната загуба при вътрешнорейтинговия подход

1. За покритата част от стойността на експозицията (E), определена въз основа на коригираната стойност на кредитната защита G_A , вероятността за неизпълнение (PD) за целите на глава 3, част 3 може да бъде PD на доставчика на защитата или PD между тази на кредитополучателя и тази на гаранта, когато се счита, че не е оправдано пълно заместване. При подчинени експозиции и неподчинена защита с гаранции стойността на загубата при неизпълнение (LGD), която трябва да бъде приложена от институцията за целите на глава 3, част 3, може да бъде стойността, която съответства на първостепенни вземания.
2. За всяка непокрита част от експозицията (E) вероятността за неизпълнение (PD) е тази на кредитополучателя, а стойността на загубата при неизпълнение (LGD) е тази на базисната експозиция.
3. G_A е стойността на G^* , изчислена съгласно член 228, параграф 3 и допълнително коригирана за несъответствия между падежите, както е предвидено в раздел 5. E е стойността на експозицията съгласно глава 3, раздел 4. За тази цел институциите изчисляват стойността на експозицията по позициите, изброени в член 162, параграфи 8—10, като използват конверсионен коефициент или процент в размер на 100 % вместо конверсионните коефициенти или проценти, посочени в споменатите параграфи.

РАЗДЕЛ 5 **НЕСЪОТВЕТСТВИЯ МЕЖДУ ПАДЕЖИТЕ**

Член 232

Определение на несъответствие между падежите

Несъответствие между падежите

1. За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции несъответствие между падежите е налице, когато остатъчният срок до падеж на кредитната защита е по-малък от този на защитената експозиция. Когато остатъчният падеж на защитата не надхвърля три месеца и падежът на защитата е по-малък от падежа на базисната експозиция, въпросната защита не се класифицира като приемлива кредитна защита.
2. При несъответствие между падежите кредитната защита не се квалифицира като приемлива, когато е изпълнено едно от следните условия:
 - а) първоначалният падеж на защитата е под 1 година;

- б) експозицията е краткосрочна експозиция, която според компетентните органи подлежи по-скоро на едnodневна, а не на едногодишна долна граница по отношение на стойността на падежа (М) съгласно член 158, параграф 3.

Член 233

Падеж на кредитната защита

1. Ефективният падеж на базисното задължение, чиято продължителност е ограничена до най-много 5 години, е максималното възможно оставащо време преди длъжникът да изпълни задълженията си по график. При спазване на параграф 2 падежът на кредитната защита е времето до най-ранната дата, на която защитата може да бъде или ще бъде прекратена.
2. Когато съществува опция, позволяваща на продавача на защитата да прекрати защитата, се приема, че падежът на защитата е времето до най-ранната дата, на която тази опция може да бъде упражнена. Когато съществува опция, позволяваща на купувача на защитата да прекрати защитата, и условията на договора при иницирането на защитата съдържат положителен стимул за институцията да поиска изпълнението на сделката преди договорния падеж, институцията приема за падеж на защитата времето до най-ранната дата, на която тази опция може да бъде упражнена; в противен случай институцията може да счита, че подобна опция не оказва влияние върху падежа на защитата.
3. Когато няма пречка даден кредитен дериват да бъде прекратен преди изтичането на някакъв гратисен период, изискван за настъпването на неизпълнение по базисното задължение в резултат на неплащане, институцията намалява падежа на защитата с продължителността на гратисния период.

Член 234

Оценяване на защитата

1. Когато при сделки, които са обект на обезпечена кредитна защита съгласно опростения метод за финансово обезпечение, има несъответствие между падежа на експозицията и падежа на защитата, обезпечението не се квалифицира като призната обезпечена кредитна защита.
2. При сделки, които са обект на обезпечена кредитна защита при комплексния метод за финансовото обезпечение, институциите отразяват падежа на кредитната защита и на експозицията в коригираната стойност на обезпечението съгласно следната формула:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

където:

C_{VA} = коригираната стойност за променливост на обезпечението, както е посочено в член 218, параграф 2, или размера на експозицията, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

t = броят на годините, оставащи до датата на падежа на кредитната защита, изчислен в съответствие с член 233, или стойността на T , в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

T = броят на годините, оставащи до датата на падежа на експозицията, изчислен в съответствие с член 233, или 5 години, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

$t^* = 0,25$.

Институциите използват C_{VAM} като C_{VA} , допълнително коригирана за несъответствие между падежите, във формулата за изчисляване на напълно коригираната стойност на експозицията (E^*), изложена в член 218, параграф 5.

3. При сделки, които са обект на кредитна защита с гаранции, институциите отразяват падежа на кредитната защита и на експозицията в коригираната стойност на кредитната защита съгласно следната формула:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

където:

G^* = размерът на защитата, коригиран за валутно несъответствие;

G_A = G^* , коригиран за несъответствие между падежите;

t = броят на годините, оставащи до датата на падежа на кредитната защита, изчислен в съответствие с член 233, или стойността на T , в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

T = броят на годините, оставащи до датата на падежа на експозицията, изчислен в съответствие с член 233, или 5 години, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска;

$t^* = 0,25$.

Институциите използват G_A като стойността на защитата за целите на членове 228—231.

РАЗДЕЛ 6

ТЕХНИКИ ЗА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТЕН РИСК НА СЪВКУПНОСТ ОТ ЕКСПОЗИЦИИ

Член 235

Кредитни деривати за първо неизпълнение

Когато институцията получи кредитна защита за няколко експозиции, при условие че първото неизпълнение измежду експозициите задейства плащане и че това кредитно събитие прекратява договора, институцията може да промени изчислението на размера на рисково претеглената експозиция и по целесъобразност на размера на очакваната загуба за експозицията, което при липса на кредитна защита би довело до по-ниската от следните две стойности в съответствие с настоящата глава, но само ако стойността на експозицията е по-малка от стойността на кредитната защита или равна на нея:

- а) размера на рисково претеглената експозиция по стандартизирания подход;
- б) размера на рисково претеглената експозиция по вътрешнорейтинговия подход плюс 12,5 пъти размера на очакваната загуба.

Член 236

Кредитни деривати за n-то неизпълнение

Когато n-тото неизпълнение сред експозициите задейства плащане по кредитната защита, закупуващата защита институция може да признава защитата само за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и по целесъобразност на размера на очакваната загуба, ако е получена защита и за неизпълнения от 1 до n-1 или когато вече са настъпили n-1 неизпълнения. В такива случаи институцията може да промени изчислението на размера на рисково претеглената експозиция и по целесъобразност на размера на очакваната загуба за експозицията, което при липса на кредитна защита би довело до n-тата по-ниска от двете стойности, посочени в член 235, букви а) и б).

Всички експозиции в съвкупността отговарят на изискванията, посочени в член CRM 199, параграф 2 и член CRM 211, параграф 1, буква г).

Глава 5

Секюритизация

РАЗДЕЛ 1

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 237

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- (1) „допълнителен спред“ е разликата между брутните постъпления от такси и други приходи, получени във връзка със секюритизираните експозиции, минус всички разходи по съответната схема за секюритизация;
- (2) „опция за пълно погасяване“ е предвидена в договора възможност, позволяваща на инициатора на секюритизационна схема да изкупи обратно или да погаси всички секюритизиращи позиции преди пълното погасяване на базисните експозиции, когато остатъчният размер на базисните експозиции спадне под определено ниво;
- (3) „ликвидно улеснение“ е секюритизираща позиция, произтичаща от договорно споразумение за финансиране, която осигурява редовното изплащане на паричните потоци към инвеститорите.
- (4) „ K_{IRB} “ е сборът от 8 % от рисково претегления размер на експозициите, които биха били изчислени съгласно глава 3 по отношение на секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, и размера на очакваната загуба за тези експозиции, изчислен съгласно тези членове;
- (5) „рейтингов метод“ е методът за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за секюритизиращи позиции в съответствие с член 256;
- (6) „метод на надзорната формула“ е методът за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за секюритизиращи позиции в съответствие с член 257;
- (7) „нерейтингована позиция“ е секюритизираща позиция, която няма призната кредитна оценка от призната АВКО, както е определено в раздел 4;
- (8) „рейтингована позиция“ е секюритизираща позиция, която има призната кредитна оценка от призната АВКО, както е определено в раздел 4;
- (9) „програма за търговски книжа, покрити с активи“ е схема за секюритизация, при която биват емитирани ценни книжа предимно под формата на търговски книжа с първоначален падеж до една година;

- (10) „традиционна секюритизация“ е секюритизация, която включва икономическото прехвърляне на секюритизираните експозиции. Това се осъществява чрез прехвърляне на собствеността върху секюритизираните експозиции от институцията инициатор или на риска чрез синдикиране. Емитираните ценни книжа не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;
- (11) „синтетична секюритизация“ е секюритизация, при която прехвърлянето на риск се постига чрез използване на кредитни деривати или гаранции, а експозициите, които се секюритизират, остават експозиции на институцията инициатор;
- (12) „револвираща експозиция“ е експозиция, при която салдото на усвоените суми по определена клиентска сметка е позволено да се променя в зависимост от усвояванията или погасяванията от страна на клиента в рамките на предварително установен лимит;
- (13) „клауза за предсрочна амортизация“ е договорна клауза при секюритизация на револвиращи експозиции, която изисква в случай на настъпване на предварително договорени събития позициите на инвеститора да бъдат изкупени обратно преди първоначално предвидения падеж на емитираните ценни книжа;
- (14) „транш за първа загуба“ е траншът от най-нисък разряд по секюритизацията, който носи първата загуба, възникнала по секюритизираните експозиции, като по този начин се осигурява защита за траншовете за втора загуба, и когато е приложимо, на траншовете от по-висок разряд.

РАЗДЕЛ 2

ПРИЗНАВАНЕ НА ЗНАЧИТЕЛНО ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА РИСК

Член 238

Традиционна секюритизация

1. Институцията инициатор на традиционна секюритизация може да изключи секюритизираните експозиции от изчислението на рисково претегления размер на експозициите и размера на очакваната загуба, ако е изпълнено едно от следните две условия:
 - а) значителен кредитен риск, свързан със секюритизираните експозиции, е прехвърлен на трети страни;
 - б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които тя държи в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от базовия капитал от първи ред в съответствие с член 33, параграф 1, буква к).
2. Прехвърляне на значителен кредитен риск е налице в следните случаи:
 - а) рисково претегленият размер на междинните траншове в секюритизационната схема, задържани от институцията инициатор в тази секюритизация, не

надхвърлят 5 % от рисково претегления размер на всички междинни траншове в тази секюритизационна схема;

- б) когато в секюритизационната схема няма междинни траншове и инициаторът може да докаже, че стойността на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от капитала или за които би било определено рисково тегло 1250 %, надхвърля значително обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизираните позиции, институцията инициатор задържа не повече от 20 % от стойностите на експозициите, които биха подлежали на приспадане от капитала или биха получили рисково тегло 1250 %.

Когато възможното намаление на рисково претегления размер на експозициите, което институцията инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни, компетентният орган може за всеки случай поотделно да реши дали е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.

- 3. За целите на параграф 2 междинните траншове в секюритизационната схема са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло под 1250 % и които са с по-ниска степен на обезпечение от първостепенните позиции в тази секюритизация и с по-ниска степен на обезпечение от всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която в съответствие с раздел 4 е присъдено:

- а) при секюритизираща позиция по раздел 3, подраздел 3 — първа степен кредитно качество; или
- б) при секюритизираща позиция по раздел 3, подраздел 4 — първа или втора степен кредитно качество.

- 4. Като алтернатива на параграфи 2 и 3 компетентните органи разрешават на институциите инициатори да отчитат прехвърлянето на значителен кредитен риск, когато институцията инициатор е в състояние да удостовери за всеки случай на секюритизация, че намаляването на капиталовите изисквания, които инициаторът постига чрез секюритизация, е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни.

Разрешение получават само институциите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

- а) институцията разполага с чувствителни по отношение на риска политики и методологии за оценка на прехвърлянето на риск;
- б) институцията е отчела всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

- 5. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—4 според случая, трябва да бъде изпълнено и всяко едно от следните условия:

- а) документацията по секюритизацията съответства на икономическата същност на сделката;
- б) институцията инициатор или нейните кредитори не могат да се разпореждат със секюритизирани експозиции, включително в случай на несъстоятелност или принудително изпълнение. Това обстоятелство следва да бъде потвърдено от квалифицирано правно становище;
- в) емитираните ценни книжа не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;
- г) институцията инициатор не упражнява ефективен или непряк контрол върху прехвърлените експозиции. Счита се, че инициаторът е упражнявал ефективен контрол върху прехвърлените експозиции, ако той има право да изкупи обратно от поемателя прехвърлените по-рано експозиции, за да реализира произтичащите от тях доходи, или ако е задължен да поеме обратно прехвърления риск. Запазването на правата или задълженията за обслужването на експозициите от страна на институцията инициатор не представлява само по себе си непряк контрол върху експозициите;
- д) документацията по секюритизацията съответства на всяко едно от следните условия:
 - i) тя не съдържа клаузи, които в случаите, различни от предсрочна амортизация, изискват секюритизиращите позиции да бъдат подобрени от институцията инициатор, включително, но без да се ограничава до променянето на базисните кредитни експозиции или увеличаването на доходността, платима на инвеститорите в отговор на влошаването на кредитното качество на секюритизирани експозиции;
 - ii) тя не съдържа клаузи, които предвиждат увеличаване на доходността, платима на държателите на позиции по секюритизацията в отговор на влошаване на кредитното качество на съвкупността от базисни експозиции.
 - iii) в нея се уточнява, когато е приложимо, че всяко закупуване или обратно изкупуване на секюритизиращи позиции от инициатора или спонсора, което излиза извън договорните му задължения, може да стане единствено в условията на пряка сделка;
- е) когато е налице опция за пълно погасяване, тя съответства на следните условия:
 - i) тя може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;
 - ii) тя може да бъде упражнена, когато остават неамортизирани 10 % или по-малко от първоначалната стойност на секюритизирани експозиции;
 - iii) нейната структура не позволява да се избегне разпределянето на загубите по позиции кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите, и да се предоставя друго кредитно подобрение.

6. Компетентните органи информират ЕБО относно специфичните случаи, посочени в параграф 2, когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни, и относно случаите, при които институциите прилагат параграф 4. ЕБО следи различните практики в тази област и изготвя насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 239

Синтетична секюритизация

1. Институцията инициатор на синтетична секюритизация може да изчислява рисково претегления размер на експозициите и по целесъобразност размера на очакваните загуби за секюритизирани експозиции в съответствие с член 244, ако е изпълнено едно от следните условия:
 - а) значителен кредитен риск е бил прехвърлен към трети страни чрез обезпечена кредитна защита или чрез кредитна защита с гаранции;
 - б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които тя държи в тази секюритизация, или приспада тези секюритизиращи позиции от базовия капитал от първи ред в съответствие с член 33, параграф 1, буква к).
2. Счита се, че значителен кредитен риск е прехвърлен, ако е изпълнено едно от следните условия:
 - а) рисково претегленият размер на междинните траншове в секюритизационната схема, задържани от институцията инициатор в тази схема, не надхвърля 50 % от рисково претегления размер на всички междинните траншове в тази секюритизационна схема;
 - б) когато в секюритизационната схема няма междинни траншове и инициаторът може да докаже, че стойността на секюритизиращите позиции, които биха подлежали на приспадане от капитала или за които би било определено рисково тегло 1250 %, надхвърля значително обоснованата оценка на очакваната загуба по секюритизирани позиции, институцията инициатор задържа не повече от 20 % от стойностите на експозициите, които биха подлежали на приспадане от собствените средства или биха получили рисково тегло от 1250 %.
 - в) когато възможното намаление на рисково претегления размер на експозициите, което институцията инициатор би постигнала чрез тази секюритизация, не е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни, компетентният орган може за всеки случай поотделно да реши дали е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.
3. За целите на параграф 2 междинните траншове в секюритизационната схема са секюритизиращи позиции, за които се прилага рисково тегло под 1250 % и които са с по-ниска степен на обезпечение от първостепенните позиции в тази секюритизация и с

по-ниска степен на обезпечение от всяка секюритизираща позиция в тази секюритизация, за която в съответствие с раздел 4 е присъдено:

- а) при секюритизираща позиция по раздел 3, подраздел 3 — първа степен кредитно качество;
- б) при секюритизираща позиция по раздел 3, подраздел 4 — първа или втора степен кредитно качество.

4. Като алтернатива на параграфи 2 и 3 компетентните органи разрешават на институциите инициатори да отчитат прехвърлянето на значителен кредитен риск, когато институцията инициатор е в състояние да удостовери за всеки случай на секюритизация, че намаляването на капиталовите изисквания, които инициаторът постига чрез секюритизация, е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни.

Разрешение получават само институциите, които отговарят на всяко едно от следните условия:

- а) институцията разполага с чувствителни по отношение на риска политики и методологии за оценка на прехвърлянето на риск;
- б) институцията е отчетла всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

5. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—4 според случая, прехвърлянето трябва да отговаря на следните условия:

- а) документацията по секюритизацията съответства на икономическата същност на сделката;
- б) кредитната защита, чрез която се прехвърля кредитният риск, отговаря на изискванията по член 242, параграф 2;
- в) инструментите, използвани за прехвърляне на кредитния риск, не съдържат клаузи или условия, които:
 - i) установяват значими прагове на същественост, под които кредитната защита не се счита за изискуема в случай на настъпване на кредитно събитие;
 - ii) позволяват прекратяване на защитата в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;
 - iii) изискват в случаите, различни от предсрочна амортизация, институцията инициатор да подобрява кредитното качество на позициите в секюритизацията;
 - iv) предвиждат увеличаване на цената на кредитната защита на институцията или на доходността, платима на държателите на позиции в секюритизацията,

в случай на влошаване на кредитното качество на съвкупността от базисни експозиции;

- г) получено е квалифицирано правно становище, което потвърждава правната валидност на кредитната защита във всички съответни юрисдикции.
 - д) в документацията по секюритизацията е уточнено, че по целесъобразност всяко закупуване или обратно изкупуване на секюритизиращи позиции от инициатора или спонсора, което излиза извън договорните му задължения, може да стане единствено в условията на пряка сделка;
 - е) когато е налице опция за пълно погасяване, тя съответства на следните условия:
 - i) тя може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;
 - ii) тя може да бъде упражнена, когато остават неамортизирани 10 % или по-малко от първоначалната стойност на секюритизираните експозиции;
 - iii) нейната структура не позволява да се избегне разпределянето на загубите по позиции кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите, и да се предоставя кредитно подобрение.
6. Компетентните органи информират ЕБО относно специфичните случаи, посочени в параграф 2, когато възможното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е подкрепено от съразмерно прехвърляне на кредитен риск на трети страни, и относно случаите, при които институциите прилагат параграф 4. Европейският банков орган следи различните практики в тази област и изготвя насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 3

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ

ПОДРАЗДЕЛ 1 ПРИНЦИПИ

Член 240

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

1. Когато в съответствие с раздел 2 институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск, свързан със секюритизирани експозиции, въпросната институция може:
- а) при традиционна секюритизация да изключи експозициите, които тя е секюритизирала, от изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции и по целесъобразност от размера на очакваната загуба;
 - б) при синтетична секюритизация, да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и по целесъобразност размера на очакваната загуба по отношение на секюритизираните експозиции в съответствие с членове 244 и 245.

2. Когато институцията инициатор е взела решение да прилага параграф 1, тя изчислява размера на рисково претеглените експозиции по настоящата глава за позициите, които тя може да държи в секюритизационната схема.

Когато институцията инициатор не е прехвърлила значителен кредитен риск или е взела решение да не прилага параграф 1, тя трябва да изчисли размера на рисково претеглените експозиции за всяка позиция, която тя може да има във въпросната секюритизационна схема, като продължава да включва секюритизирани експозиции в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

3. Когато институцията притежава различни секюритизиращи траншове от една схема за секюритизация, всеки транш се третира като отделна секюритизираща позиция. Доставчиците на кредитна защита по секюритизиращи позиции се третират като притежатели на експозиция в тях. Секюритизиращите позиции включват и експозиции в произтичащи от секюритизация лихвени или валутни деривати.
4. Когато секюритизиращата позиция не е приспадната от базовия капитал от първи ред в съответствие с член 33, параграф 1, буква к), размерът на рисково претеглената експозиция се включва в общия размер на рисково претеглените експозиции на институцията за целите на член 87, параграф 3.
5. Размерът на рисково претеглените експозиции на секюритизираща позиция се изчислява посредством прилагането на съответното общо рисково тегло спрямо стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 241.
6. Общото рисково тегло се определя като сума от рисковото тегло, посочено в настоящата глава, и всички допълнителни рискови тегла в съответствие с член 396.

Член 241

Стойност на експозицията

1. Стойността на експозицията се изчислява, както следва:
 - а) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 3, стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната отчетна стойност, след като са приложени съответните специфични корекции за кредитен риск;
 - б) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 4, стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната отчетна стойност, измерена без да бъдат отчитани направените корекции за кредитен риск;
 - в) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 3, стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната номинална стойност, намалена със специфични корекции за кредитен риск по въпросната секюритизираща

позиция, умножена с посочения в настоящата глава конверсионен коефициент. Освен ако не е указано друго, конверсионният коефициент е 100 %;

- г) ако институцията изчислява размера на рисково претеглените експозиции съгласно подраздел 4, стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция следва да бъде нейната номинална стойност, умножена с посочения в настоящата глава конверсионен коефициент. Освен ако не е указано друго, конверсионният коефициент е 100 %;
 - д) стойността на експозицията за кредитен риск от контрагента на дериватен инструмент, посочен в приложение II, се определя в съответствие с глава 6.
2. Когато институцията притежава две или повече секюритизиращи позиции, припокриващи една и съща част от риска на базисните експозиции, институцията включва в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции, до размера на припокриването, само позицията или частта от позиция, водеща до по-високо капиталово изискване. Институцията може също да отчете такова припокриване между капиталовите изисквания за специфичен риск на позиции в търговския портфейл и капиталовите изисквания за секюритизиращите позиции в банковия портфейл, при условие че институцията може да изчисли и сравни капиталовите изисквания за съответните позиции. За целите на настоящия параграф „припокриване“ е налице, когато позициите, напълно или частично, представляват еднаква експозиция към един риск, така че за размера на припокриването се установява една единствена експозиция.
3. Когато член 263, буква в) се прилага за позициите в търговски книжа, покрити с активи, институцията може да използва рисковите тегла, определени за ликвидното улеснение, при изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция за търговски книжа, покрити с активи, при условие че 100% от емитираните по програмата търговски книжа, покрити с активи, са обхванати от това или от друго ликвидно улеснение и всички тези ликвидни улеснения се класират *pari passu* с търговските книжа, покрити с активи, така че те формират покриващи се позиции.

Институцията уведомява компетентните органи, когато прилага това третиране.

Член 242

Признаване на редуциране на кредитен риск за секюритизиращи позиции

3. Институцията може да признае обезпечена кредитна защита или кредитна защита с гаранции, получена по отношение на дадена секюритизираща позиция, в съответствие с глава 4 и при спазване на изискванията, установени в настоящата глава и в глава 4.
- Приемливата обезпечена кредитна защита се ограничава до финансово обезпечение, което отговаря на изискванията по глава 2 за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, както е посочено в глава 4, като признаването е обект на спазване на съответните изисквания, установени в глава 4.
4. Приемливата кредитна защита с гаранции и доставчиците на кредитна защита с гаранции се ограничават до тези, които отговарят на условията по глава 4, като признаването е обект на спазване на съответните изисквания, установени в глава 4.

5. Чрез дерогация от параграф 2 приемливите доставчици на кредитна защита с гаранции, изброени в член 197, имат кредитна оценка от призната АВКО, която е определена като съответстваща на трета или по-благоприятна степен на кредитно качество по член 131 и е съответствала на втора или по-благоприятна степен към момента на първото признаване на кредитната защита. Институциите, които имат разрешение да прилагат вътрешнорейтинговия подход за пряка експозиция към доставчика на защита, могат да определят приемливостта по първото изречение, като сравнят вероятността за неизпълнение на доставчика на защита с вероятността за неизпълнение, съответстваща на посочените в тази точка степени на кредитното качество.
6. Чрез дерогация от параграф 2 секюритизиращите дружества със специална цел са приемливи доставчици на защита, ако те притежават активи, които се квалифицират като допустимо финансова обезпечение и по отношение на които няма права или условни права от по-висок или еднакъв ранг на условните права на институцията, която получава кредитна защита с гаранции, и са изпълнени всички изисквания за признаването на финансовите обезпечения по глава 4. В тези случаи GA (размерът на защитата, коригиран за валутни и падежни несъответствия съгласно разпоредбите по глава 4) се ограничава до коригираната за променливост пазарна стойност на тези активи и g (рисковото тегло на експозициите към доставчика на защитата, определено съгласно стандартизиращия подход) се определя като среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за тези активи като финансово обезпечение съгласно стандартизиращия подход.

Член 243
Непряка подкрепа

1. Институцията спонсор или институцията инициатор, която по отношение на дадена секюритизация е приложила член 240, параграфи 1 и 2 при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции или е продала инструменти от търговския си портфейл, в резултат на което от нея вече не се изисква да разполага с капитал срещу риска от тези инструменти, не осигурява с оглед на намаляване на потенциалните или реални загуби на инвеститорите подкрепа на секюритизацията, която излиза извън договорните ѝ задължения. Не се смята, че дадена трансакция осигурява подкрепа, ако тя бъде осъществена в условията на пряка сделка и бъде отчетена в оценката на значителното прехвърляне на риск. Независимо дали осигурява подкрепа, всяка такава трансакция се съобщава на компетентните органи и отчита в процеса на разглеждане и разрешаване на кредити от страна на институцията. Когато преценява дали структурата на трансакцията позволява осигуряване на подкрепа, институцията отчита по подходящ начин най-малко следните критерии:
 - а) цената на обратното изкупуване;
 - б) капиталовата адекватност и ликвидността на институцията преди и след обратното изкупуване;
 - в) резултатите по секюритизираните експозиции;
 - г) резултатите по секюритизиращите позиции;

2. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки за това какво представляват условията на пряка сделка и кога структурата на трансакцията не позволява осигуряване на подкрепа.
3. Ако институцията инициатор или институцията спонсор не се съобрази с изискванията на параграф 1 по отношение на дадена секюритизация, тази институция трябва да разполага най-малкото с капитал за покриване на всички секюритизирани експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ, СЕКЮРИТИЗИРАНИ ПРИ СИНТЕТИЧНА СЕКЮРИТИЗАЦИЯ, ОТ СТРАНА НА ИНСТИТУЦИЯТА ИНИЦИАТОР

Член 244

Общо третиране

При изчисляването на рисково претегления размер на секюритизираните експозиции, когато са изпълнени условията по член 239, институцията инициатор на синтетична секюритизация използва в съответствие с условията на член 245 съответните методологии за изчисление, предвидени в настоящия раздел, а не в глава 2. За институциите, изчисляващи рисково претегления размер на експозициите и размера на очакваните загуби по глава 3, размерът на очакваната загуба по отношение на такива експозиции е нула.

Установените в първа алинея изисквания се прилагат за цялата съвкупност от експозиции, включени в секюритизацията. При спазване на член 245 институцията инициатор изчислява размера на рисково претеглените експозиции по отношение на всички траншове по секюритизацията в съответствие с разпоредбите на настоящия раздел, включително тези, за които институцията отчита редуциране на кредитния риск съгласно член 242, когато рисковото тегло, което бива приложено спрямо тази позиция, може да бъде изменено в съответствие с глава 4 при спазване на предвидените в настоящата глава изисквания.

Член 245

Третиране на надежни несъответствия при синтетична секюритизация

При установяването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 244 се отчита всяко несъответствие между падежа на кредитната защита, с която се определят траншовете, и на секюритизираните експозиции, както следва:

- а) падежът на секюритизираните експозиции се определя на база експозицията с най-отдалечен във времето падеж, но не повече от пет години. Падежът на кредитната защита се определя съгласно глава 4.
- б) институцията инициатор не отчита наличието на падежни несъответствия при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за траншове, които в съответствие с настоящия раздел получават рисково тегло 1250 %. За всички останали

траншове третирането на падежното несъответствие, предвидено в глава 4, следва да се прилага съгласно следната формула:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

където:

RW^* = размерът на рисково претеглените експозиции за целите на член 87, буква а);

RW_{Ass} = размерът на рисково претеглените експозиции, който би бил използван, ако тези експозиции не са били секюритизирани, изчислен на пропорционална основа;

RW_{SP} = размерът на рисково претеглените експозиции съгласно член 244, при условие че няма падежно несъответствие;

T = падежът на базисните експозиции, изразен в години;

t = падежът на кредитната защита, изразен в години;

t^* = 0,25.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ ПРИ СТАНДАРТИЗИРАНИЯ ПОДХОД

Член 246

Рискови тегла

При спазване на изискванията по член 247 институцията изчислява размера на рисково претеглената експозиция на рейтингована секюритизираща или пресекюритизираща позиция, като прилага съответното рисково тегло към стойността на експозицията.

Съответното рисково тегло, което съответства на кредитната оценка на позицията съгласно раздел 4, е посочено в таблица 1.

Таблица 1					
Степен на кредитно качество	1	2	3	4 (само за кредитни оценки, различни от краткосрочни)	всички други степени на кредитно качество

				кредитни оценки)	
Секюритизиращи позиции	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Пресекюритизиращи позиции	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %

При спазване на членове 247—250 размерът на рисково претеглената нерейтингована секюритизираща позиция се изчислява посредством прилагането на рисково тегло от 1250 %.

Член 247

Институции инициатори и институции спонсори

За институция инициатор или институция спонсор размерът на рисково претеглените експозиции, изчислени по отношение на нейните позиции във всяка отделна схема за секюритизация, може да се сведе до размера на рисково претеглените експозиции, който понастоящем би бил изчислен за секюритизираните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, при прилагането на рисково тегло от 150 % спрямо:

- а) всички позиции, които понастоящем са в неизпълнение;
- б) всички позиции, които в съответствие с член 123 са свързани с особено висок риск сред секюритизираните експозиции.

Член 248

Третиране на позиции без присъдена кредитна оценка

1. За изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция на нерейтингована секюритизираща позиция институцията може да прилага среднопретегленото рисково тегло, което институция, държаща експозициите, би приложила към секюритизираните експозиции съгласно глава 2, умножено по коефициента на концентрация, посочен в параграф 2. За тази цел институцията трябва във всеки един момент да познава състава на съвкупността от секюритизирани експозиции.
2. Коефициентът на концентрация е равен на сумата от номиналните стойности на всичките траншове, разделена на сумата от номиналните размери на траншовете, подчинени или равностойни по ранг на транша, в който се държи позицията, включваща самия този транш. Полученото в резултат рисково тегло не превишава 1250 % или по-ниско от което и да било рисково тегло, приложимо спрямо който и да е транш с присъдена кредитна оценка с по-висок ранг. Когато дадена институция не е в състояние да определи рисковите тегла, които биха били приложени към секюритизираните експозиции съгласно глава 2, към позицията се прилага рисково тегло в размер на 1250 %.

Член 249

Третиране на секюритизиращи позиции, структурирани като траншове за втора или следващи по ред загуби в програми за търговски книжа, покрити с активи

При наличие на по-благоприятно третиране на нерейтинговани ликвидни улеснения съгласно член 250 институцията може да прилага за секюритизиращите позиции, които отговарят на следните условия, рисково тегло, което е по-голямо от 100 %, или най-високото от рисковите тегла, което институцията, притежаваща експозициите, би приложила за всяка от секюритизирани експозиции по глава 2:

- а) секюритизиращата позиция е в транш, който по своята икономическа същност представлява позиция за втора или следващи по ред загуби в секюритизационната схема и траншът за първа загуба осигурява значително подобрение на кредитното качество на транша за втора загуба;
- б) качеството на секюритизиращата позиция е равностойно или по-добро от инвестиционен рейтинг;
- в) секюритизиращата позиция се държи от институция, която не притежава позиции в транша за първа загуба.

Член 250

Третиране на ликвидни улеснения без присъдени кредитни оценки

1. Институцията прилага конверсионен коефициент от 50 % към номиналната стойност на ликвидното улеснение без присъдена кредитна оценка с цел определяне на неговата стойност на експозицията, когато са изпълнени следните условия:
 - а) документацията по ликвидното улеснение следва ясно да посочва и ограничава обстоятелствата, при които ликвидното улеснение може да бъде използвано;
 - б) усвояванията по ликвидното улеснение не могат да се използват за предоставяне на кредитна подкрепа чрез покриване на вече настъпили загуби по време на усвояването, и особено за осигуряване на ликвидност по отношение на експозиции в неизпълнение по време на усвояването или за придобиване на активи по по-висока от справедливата стойност;
 - в) улеснението не следва да се използва за осигуряване на постоянно или периодично финансиране на схемата за секюритизация;
 - г) погасяването на изтеглените суми по улеснението не следва да бъде подчинено спрямо вземанията на инвеститорите, които не са вземания по лихвени или валутни деривати, такси и други подобни плащания, като вземанията по улеснението не могат да бъдат отписвани, отлагани или разсрочвани;
 - д) няма да бъде възможно улеснението да бъде усвоявано след изчерпването на всички приложими кредитни подобрения, подкрепящи ликвидното улеснение;

- е) ликвидното улеснение съдържа клауза, която намалява автоматично сумата, която може да бъде изтеглена, с размера на експозициите в неизпълнение, където „неизпълнение“ има значението, което му е дадено по смисъла на глава 3, или където съвкупността от секюритизирани експозиции се състои от инструменти с присъдени кредитни оценки, като ликвидното улеснение се прекратява, когато средното кредитно качество на съвкупността се понижи под инвестиционен рейтинг.

Приложимото рисково тегло е най-високото рисково тегло, което се прилага за всяка от секюритизирани експозиции по глава 2 от кредитната институция, държаща експозициите.

2. За да се определи стойността на експозицията на улеснения във вид на парични аванси, може да бъде приложен конверсионен коефициент от 0 % към номиналната стойност на ликвидно улеснение, което е безусловно отменяемо, при условие че са изпълнени условията, изложени в параграф 1, и погасяванията на усвоени суми от улеснението са с първостепенен ранг спрямо останалите икове към паричните потоци, произтичащи от секюритизирани експозиции.

Член 251

Допълнителни капиталовите изисквания при секюритизиране на револвиращи експозиции с предвидена клауза за предсрочна амортизация

1. При наличие на секюритизация на револвиращи експозиции, за които е приложима клауза за предсрочна амортизация, институцията инициатор изчислява в съответствие с настоящия член допълнителен рисково претеглен размер на експозицията във връзка с вероятността нивата на кредитния риск, на който е изложена, да нараснат след прилагането на клаузата за предсрочна амортизация.
2. Институцията изчислява рисково претегления размер на сумата от стойността на експозициите от участието на инициатора и участието на инвеститорите.

За секюритизирани структури, където секюритизирани експозиции обхващат револвиращи и нереволвиращи експозиции, институцията инициатор прилага третирането, предвидено в параграфи 3—6, към частта на базисната съвкупност, съдържаща револвиращи експозиции.

Стойността на експозицията на участието на инициатора представлява стойността на експозицията на онази условна част от съвкупността от усвоени суми, продадени в секюритизационна схема, която съотнесена към размера на общата съвкупност, продадена в структурата, определя частта на паричните потоци, генерирани от събраните суми по главниците и лихвите и други свързани суми, които не са предназначени за извършване на плащания на тези, които имат секюритизирани позиции в схемата за секюритизацията. Участието на инициатора не е подчинено спрямо участието на инвеститорите. Стойността на експозицията на участието на инвеститорите е стойността на експозицията на оставащата условна част от съвкупността от усвоени суми.

Размерът на рисково претеглените експозиции по отношение на стойността на експозицията на участието на инициатора се изчислява пропорционално на експозицията към секюритизирани експозиции, все едно че те не са били секюритизирани.

3. От изчисляването на допълнителен рисково претеглен размер на експозицията по параграф 1 се освобождават инициаторите на следните видове секюритизации:
 - а) секюритизациите на револвиращи експозиции, при които инвеститорите остават напълно изложени на всички бъдещи усвоявания от кредитополучателите, така че рискът по базисните експозиции не се поема обратно от институцията инициатор дори след настъпването на предсрочна амортизация;
 - б) секюритизациите, при които клаузата за предсрочна амортизация се задейства единствено от събития, които не са свързани с изпълнението на секюритизираните активи или на институцията инициатор като например съществени промени в данъчните закони или наредби.
4. За институцията инициатор, изчисляваща допълнителен рисково претеглен размер на експозицията съгласно параграф 1, сумата на рисково претегления размер на експозициите по отношение на позициите ѝ в участието на инвеститорите и сумата на рисково претеглените експозиции, изчислени съгласно параграф 1, не трябва да превишават по-голямото от:
 - а) размерите на рисково претеглените експозиции, изчислени по отношение на нейните позиции в инвеститорското участие;
 - б) размерите на рисково претеглените експозиции, които биха били изчислени по отношение на секюритизираните експозиции от институцията, притежаваща експозициите, ако експозициите не бяха секюритизирани до размера на инвеститорското участие.

Приспадатите нетни печалби, ако има такива, произтичащи от капитализиране на бъдещ доход, изисквано по член 29, параграф 1, се третират извън максималния размер, посочен в предходната алинея.

5. Рисково претегленият размер на експозициите, които трябва да се изчисляват в съответствие с параграф 1, се установява, като се умножи стойността на експозицията по производението на съответния конверсионен коефициент, посочен в параграфи 6—9, и среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за секюритизираните експозиции, ако експозициите не бяха секюритизирани.

Предсрочната амортизация се разглежда като контролирана, когато едновременно са изпълнени следните условия:

- а) институцията инициатор разполага с подходящи планове за управление на капитала и ликвидността, обезпечаващи достатъчно собствени средства и ликвидност при възникване на събитие, водещо до предсрочна амортизация;

- б) за периода на амортизиране получените лихви, главница, разходи, загуби и възстановени суми по базисните експозиции се разпределят пропорционално между институцията инициатор и инвеститорите на база на салдото на неуредените вземания в един или повече референтни момента през всеки месец;
 - в) периодът на амортизиране е достатъчен за изкупуване или за признаване в неизпълнение на не по-малко от 90 % от общия дълг (участието на институцията инициатор и на инвеститорите) в началото на периода на предсрочната амортизация;
 - г) скоростта на погасяването не превишава тази, която би била постигната по линейната амортизация за периода, посочен в буква в).
6. В случай на секюритизация с клауза за предсрочна амортизация на експозиции към непрофесионални клиенти, които са неусвоени и безусловно отменени без предварително уведомление, където предпоставка за предприемане на предсрочната амортизация е спадането на осреднения за три месеца допълнителен спред под определено равнище, институциите следва да го сравняват с размера на посоченото в клаузата ниво на задържане на допълнителния спред.

Когато схемата за секюритизация не изисква да се определя изрично нивото на задържане на допълнителния спред, нивото на задържане се приема за 4,5 процентни пункта по-високо от нивото на допълнителния спред, при който се предприема предсрочна амортизация.

Конверсионният коефициент, който следва да се прилага, се определя от нивото на действителния тримесечен среден допълнителен спред съгласно таблица 2.

Таблица 2		
	Секюритизация, подлежаща на контролирана предсрочна амортизация	Секюритизация, подлежаща на неконтролирана предсрочна амортизация
Тримесечен среден допълнителен спред	Конверсионен коефициент	Конверсионен коефициент
Над ниво А	0 %	0 %
Ниво А	1 %	5 %
Ниво Б	2 %	15 %
Ниво В	10 %	50 %
Ниво Г	20 %	100 %

Ниво Д	40 %	100 %
--------	------	-------

където:

- а) „ниво А“ означава нива на допълнителен спред по-малки от 133,33 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-малко от 100 % от това ниво на задържане;
- б) „ниво Б“ означава нива на допълнителен спред по-малки от 100 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-малко от 75 % от това ниво на задържане;
- в) „ниво В“ означава нива на допълнителен спред по-малки от 75 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-малко от 50 % от това ниво на задържане;
- г) „ниво Г“ означава нива на допълнителен спред по-малки от 50 % от нивото на задържане на допълнителния спред, но не по-малко от 25 % от това ниво на задържане;
- д) „ниво Д“ означава нива на допълнителен спред по-малки от 25 % от нивото на задържане на допълнителния спред.

7. В случаи на секюритизация с клауза за предсрочна амортизация на експозиции към непрофесионални клиенти, които са неуسوени и безусловно отменими без предварително уведомяване и където предсрочната амортизация се предприема на основание на количествено изразен параметър, различен от средния тримесечен допълнителен спред, след получено разрешение от компетентните органи институциите могат да прилагат третиране с приблизителни стойности, които са близки до предвидените по параграф 6, за да определят посочения конверсионен коефициент. Компетентният орган дава разрешение, ако са изпълнени следните условия:

- а) това третиране е по-подходящо, защото дружеството може да установи количествен показател, който по отношение на количествената стойност, задействаща предсрочната амортизация, е равен на нивото на задържане на допълнителния спред;
- б) това третиране води до оценка на риска, свързана с вероятността нивата на кредитния риск, на който е изложена институцията, да нараснат след прилагането на клаузата за предсрочна амортизация, която е също толкова благоразумна колкото изчислените по параграф 6.

8. Спрямо всички други схеми на секюритизация, съдържащи клауза за контролирана предсрочна амортизация на револвиращите експозиции, се прилага конверсионен коефициент от 90 %.

9. Спрямо всички други схеми на секюритизация, съдържащи клауза за неконтролирана предсрочна амортизация на револвиращите експозиции, се прилага конверсионен коефициент от 100 %.

Член 252

Редуциране на кредитен риск за секюритизиращи позиции, които са предмет на стандартизирания подход

Когато се получава кредитна защита спрямо дадена секюритизираща позиция, изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции може да бъде променено в съответствие с глава 4.

Член 253

Редуциране на размера на рисково претеглените експозиции

Когато на секюритизиращата позиция е присъдено рисково тегло от 1250 %, институцията може в съответствие с член 33, параграф 1, буква к) да извади от капитала си стойността на тази позиция като алтернатива на включването на позицията в изчисляването на размера на нейните рисково претеглени експозиции. За тази цел изчислението на стойността на експозицията може да отразява признатата обезпечена кредитна защита по начин, който е в съответствие с член 252.

Когато институцията инициатор прилага въпросната алтернатива, тя може да извади 12,5 пъти по сумата, приспадната в съответствие с член 33, параграф 1, буква к), от сумата, определена в член 247 като рисково претегления размер на експозицията, който би бил изчислен понастоящем за секюритизирани експозиции, ако те не бяха секюритизирани.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ ПРИ ВЪТРЕШНОРЕЙТИНГОВИЯ ПОДХОД

Член 254

Йерархия на методите

1. Институциите използват методите в съответствие със следната йерархия:
 - а) спрямо позициите с присъдена или подразбираща се оценка се прилага рейтинговият подход, изложен в член 256, за изчисляване на размера на рисково претеглената експозиция.
 - б) спрямо позициите без присъден рейтинг институцията може да използва изложения в член 257 метод на надзорната формула, при който тя може да изготвя оценки на PD и по целесъобразност на EAD и LGD, които се използват в метода на надзорната формула, в съответствие с изискванията за оценка на тези параметри съгласно вътрешнорейтинговия подход по раздел 3. Институция, която не е инициатор, може да използва метода на надзорната формула само с разрешение на компетентните органи, което бива предоставено, когато институцията отговаря на предвидените в предходното изречение условия
 - в) като алтернатива на буква б) и само за позиции без присъдена кредитна оценка, произтичащи от програми за търговски книжа, институцията може да използва

посочения в параграф 3 подход на вътрешната оценка, когато компетентните органи са дали съответното разрешение;

- г) във всички останали случаи секюритизиращите позиции без присъдена кредитна оценка получават рисково тегло от 1250 %.

2. За да може да използва кредитни оценки по подразбиране, институцията присъжда на нерейтингована позиция кредитна оценка по подразбиране, еквивалентна на кредитната оценка на рейтингована референтна позиция с най-висок ранг, подчинена във всяко отношение на въпросната нерейтингована секюритизираща позиция и отговаряща на всяко едно от следните условия:

- а) референтните позиции трябва във всяко отношение да бъдат подчинени на нерейтингованата секюритизираща позиция;
- б) падежът на референтните позиции е равен на или по-голям от падежа на въпросната нерейтингована позиция;
- в) всяка кредитна оценка бива по подразбиране актуализирана с цел отразяване промените в кредитната оценка на референтните позиции.

3. Компетентните органи разрешават на кредитните институции да използват посочения в параграф 4 „подход на вътрешната оценка“, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) позициите в търговски книжа, емитирани по силата на програмата за търговски книжа, покрити с активи, имат присъдена кредитна оценка;
- б) вътрешната оценка на кредитното качество на позицията е съобразена с общодостъпната методология за оценка, прилагана от една или повече приемливи АВКО, за определянето на рейтинга на ценните книжа, покрити от експозициите с този вид секюритизация;
- в) агенциите за външна кредитна оценка, чиято методология се използва по смисъла на буква б), следва да включват тези агенции за външна кредитна оценка, които са присъдили външна кредитна оценка на търговските книжа, емитирани по програма за търговски книжа, покрити с активи. Количествените параметри като например стрес фактори, използвани за отнасяне на позициите към дадено кредитно качество, са поне толкова консервативни колкото критериите, използвани при съответната методология за оценката на кредитното качество, прилагана от въпросните АВКО;
- г) при разработване на своята методология за вътрешна кредитна оценка институцията е взела под внимание съответните публикувани методологии за кредитна оценка на признатите агенции за външна кредитна оценка, които са присъдили кредитни оценки на търговски книжа, емитирани по програма за търговски книжа, покрити с активи. Това съображение следва да бъде документирано от институцията и редовно актуализирано, както е посочено в буква ж);

- д) методологията на институцията за вътрешна оценка включва рейтингови класове. Трябва да има съответствие между такива рейтингови класове и кредитните оценки на признатите агенции за външна кредитна оценка. Това съответствие следва да бъде изрично документирано.
- е) методологията за вътрешна оценка се използва от институцията за целите на управлението на риска, включително процесите по вземането на управленски решения, управление на информация и разпределяне на вътрешния капитал;
- ж) периодично се извършва преглед на вътрешния процес на оценка и на кредитното качество на експозициите на институцията по програма за търговски книжа, покрити с активи, от страна на вътрешни или външни одитори, агенции за външна кредитна оценка или функцията за преглед на кредитите или по управление на риска на институцията. Ако вътрешният одит, функцията за преглед на кредитите или по управление на риска на институцията извършват прегледа, тези функции следва да бъдат независими от дейността на програмата за търговски книжа, покрити с активи, както и от взаимоотношенията с клиентите;
- з) институцията съпоставя вътрешноприсъдените кредитни оценки с последващото развитие на експозициите с цел оценяване на методологията за вътрешна оценка и своевременното ѝ коригиране при наличие на системни несъответствия между реалните резултати по експозициите и вътрешните оценки;
- и) програмата за търговски ценни книжа, покрити с активи, следва да съдържа стандарти за одобрение и отпускане на заеми под формата на кредитни и инвестиционни указания. При вземането на решение за закупуване на даден актив администраторът на програмата следва да отчете вида на закупувания актив, вида и паричната стойност на експозицията, породена от предоставените ликвидни улеснения и кредитни подобрения, разпределението на загубите, правната и икономическа необвързаност на прехвърлените активи с институцията продавач. Извършва се кредитен анализ на рисковия профил на продавача на актива, включващ данни за изминалите и очаквани финансови резултати, настоящо позициониране на пазара, очаквана бъдеща конкурентоспособност, ливъридж, парични потоци, лихвено покритие и рейтинг на дълга. Освен това се извършва преглед на стандартните практики на продавача по кредитиране на клиенти, способността за обслужване и процесите по събиране на вземанията.
- й) със стандартите за отпускане на заеми по програма за търговски книжа, покрити с активи, се установяват минимални критерии, на които трябва да отговарят активите, които в частност:
 - i) изключват закупуването на активи, които са със значително просрочие или неизпълнение;
 - ii) ограничават свръхконцентрация по длъжници или географски области;
 - iii) ограничават максималния падеж на закупуваните активи.

- к) програмата за търговски книжа, покрити с активи, съдържа политики и процеси, отчитащи оперативния капацитет и кредитното качество на обслужващото дружество. Програмата предвижда редуциране на рисковете, произтичащи от продавача или обслужващото лице, посредством различни методи като например механизми за реагиране, базирани на кредитното качество, които не биха позволили смесването на средства;
 - л) оценката на общата очаквана загуба от съвкупността от активи, която програмата за търговски книжа, покрити с активи, разглежда за закупуване, отчита всички източници на потенциален риск, в т.ч. кредитен риск и риск от разсейване. Ако размерът на предоставеното от продавача кредитно подобрение се базира единствено на размера на загубите от кредитен характер, следва да се създадат допълнителни резерви за покриване на риска от разсейване, когато този риск е съществен за конкретната съвкупност от експозиции. Освен това при определяне на размера на изискваното подобрение програмата анализира историческа информация от последните няколко години, включително за загуби, просрочия, разсейване и обращаемостта на вземанията;
 - м) програмата за търговски ценни книжа, покрити с активи, включва определени клаузи при закупуването на експозиции, в т.ч. задействащи механизми за редуциране на риска, с цел защита срещу потенциално влошаване на кредитното качество на базисния портфейл.
4. При подхода на вътрешна оценка институцията присъжда на нерейтингованата позиция един от рейтинговите класове, посочени в параграф 3, буква д). Позицията получава производна кредитна оценка като кредитните оценки, съответстващи на рейтинговия клас, както е изложено в параграф 3, буква д). Когато в началото на секюритизацията тази производна кредитна оценка е на ниво инвестиционен рейтинг или по-добро, тя се счита за същата като признатата кредитна оценка, присъдена от АВКО, за целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции.
5. Институциите, които са получили разрешение да използват подхода на вътрешна оценка, не могат да възобновят използването на другите методи, освен ако едновременно не са изпълнени следните условия:
- а) институцията е удостоверила пред компетентния орган съответната обоснована причина;
 - б) институцията е получила предварителното разрешение от компетентния орган.

Член 255

Максимален размер на рисково претеглените експозиции

По отношение на институция инициатор, институция спонсор или на други институции, които могат да изчислят стойността на коефициента K_{IRB} , рисково претегленият размер на експозициите във връзка с позициите ѝ в схема за секюритизация може да бъде ограничен до това, което би дало като резултат капиталовото изискване по член 87, параграф 3, равно на сумата от 8 % от размера на рисково претеглените експозиции, които биха се получили, ако

секюритизираните активи не бяха секюритизирани в баланса на институцията плюс размера на очакваната загуба за тези експозиции.

Член 256
Рейтингов метод

1. При рейтинговия метод институцията изчислява размера на рисково претеглената експозиция на секюритизираща или пресекюритизираща позиция с присъдена кредитна оценка, като прилага съответното рисково тегло към стойността на експозицията и умножава получения резултат по 1,06.

Съответното рисково тегло, което съответства на кредитната оценка на позицията съгласно раздел 4, е посочено в таблица 4.

Таблица 4

Степен на кредитно качество		Секюритизиращи позиции			Пресекюритизиращи позиции	
Кредитни оценки, различни от краткосрочни кредитни оценки	Краткосрочни кредитни оценки	А	Б	В	Г	Д
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30%
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40%
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50%
4	2	12 %	20 %		40 %	65%
5		20 %	35 %		60 %	100%
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %

11		650 %	750 %	850 %
всички други и без рейтингова оценка		1250 %		

Рисковите тегла в колона В на таблица 4 се прилагат, ако секюритизиращата позиция не е пресекюритизираща позиция и ако ефективният брой на секюритизираните експозиции е по-малък от шест.

За останалата част от секюритизиращите позиции, които не са пресекюритизиращи позиции, се прилагат рисковите тегла в колона Б, освен ако позицията е в най-първостепенния транш на дадена секюритизация, когато се прилагат рисковите тегла в колона А.

За пресекюритизиращите позиции се прилагат рисковите тегла в колона Д, освен ако пресекюритизиращата позиция е в най-първостепенния транш на пресекюритизацията и никоя от базисните експозиции не представляват сама по себе си пресекюритизираща експозиция, когато се прилагат рисковите тегла в колона Г.

Когато се определя дали даден транш е първостепенен, не се изисква да се вземат предвид сумите, дължими по лихвени или валутни деривати, дължими такси или други подобни плащания.

При изчисляването на ефективния брой на секюритизираните експозиции няколко на брой експозиции към един длъжник се третират като една експозиция. Ефективният брой на експозициите се изчислява, като:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

EAD_i представлява сумата от стойността на всички експозиции към i -ия длъжник. Ако е известен дялът от портфейла, свързан с най-голямата експозиция C_1 , институцията може да изчисли N като $1/C_1$.

2. Редуцирането на кредитния риск по секюритизиращите позиции може да бъде признато съгласно член 259, параграфи 1 и 4, ако бъдат спазени посочените в член 242 условия.

Член 257

Метод на надзорната формула

1. При метода на надзорната формула рисковото тегло на секюритизираща позиция се изчислява по следния начин, като така установеното тегло не може да бъде по-малко от 20 % за пресекюритизиращи позиции и 7 % за всички други секюритизиращи позиции:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

където:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N;$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h};$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N};$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau};$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1;$$

$$a = g \cdot c;$$

$$b = g \cdot (1-c);$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]);$$

$$K[x] = (1-h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a+1, b] \cdot c);$$

$$\tau = 1000;$$

$$\omega = 20;$$

$\text{Beta}[x; a, b]$ = функцията на бета разпределението с параметри а и b за съответната стойност на x;

T = относителен дял на транша, в който се съдържа позицията, измерен като съотношение на а) номиналния размер на транша към б) сумата на номиналните размери на експозициите, които са били секюритизирани. За дериватните

инструменти, изброени в приложение II, вместо номиналната сума се използва сборът от текущата възстановителна стойност и потенциалната бъдеща кредитна експозиция, изчислена в съответствие с глава 6;

K_{IRBR} = съотношението на а) K_{IRB} към б) сумата на стойностите на експозициите, които са били секюритизирани, представено като десетична дроб

L = нивото на кредитно подобрене, измерено като съотношение между номиналния размер на всички траншове, подчинени на транша, в който се държи позицията, и сумата на номиналните размери на експозициите, които са били секюритизирани. Капитализираният бъдещ доход не участва в изчислението на L . Сумите, дължими от контрагенти по посочените в приложение II дериватни инструменти, които представляват траншове, подчинени на въпросния транш, може да се измерват по тяхната текуща възстановителна стойност (без потенциалните бъдещи кредитни експозиции) при изчисляването на нивото на кредитното подобрене;

N = ефективният брой на експозициите, изчислен съгласно член 256. В случаите на пресекюритизация институцията разглежда броя на секюритизационните експозиции в групата, а не броя на базисните експозиции в първоначалните групи, от които произхождат базисните секюритизационни експозиции;

$ELGD$ = рисково претегленият размер на загубата при неизпълнение, изчислен по следния начин:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

където:

LGD_i = средната стойност на параметъра LGD , свързан с всички експозиции на i -тия пореден длъжник, където LGD се определя съгласно глава 3. В случаите на пресекюритизация прилаганата за секюритизирани позиции стойност на параметъра LGD е 100 %. Когато при секюритизация рисковете от неизпълнение и разсейване за изкупени вземания се третират в съвкупност, стойността на параметъра LGD се изчислява като претеглена средна стойност на параметъра LGD за кредитен риск и 75 % от стойността на параметъра LGD за риск от разсейване. Използваните тегла са изчислените поотделно капиталови изисквания за кредитен риск и съответно риск от разсейване.

2. Когато номиналната стойност на най-голямата секюритизирана експозиция C_1 не превишава 3 % от сумата на номиналните стойности на секюритизирани експозиции, за целите на метода на надзорната формула институцията може да използва стойност на параметъра LGD от 50 %, а N се определя съгласно една от следните две формули:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

където:

C_m = е съотношението между сумата на номиналните стойности на m -те най-големи експозиции и сумата на номиналните стойности на секюритизирани експозиции. Нивото на m може да бъде определено от институцията.

За секюритизации, при които всички секюритизирани експозиции представляват на практика експозиции към непрофесионални клиенти, с разрешение от компетентния орган институциите могат да използват метода на надзорната формула, прилагайки опростяванията $h=0$ и $v=0$, при условие че ефективният брой на експозициите не е малък и че експозициите не са силно концентрирани.

3. Компетентните органи информират ЕБО относно случаите, при които институциите прилагат предходната алинея. ЕБО следи различните практики в тази област и изготвя насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
4. Редуцирането на кредитния риск по секюритизиращите позиции може да бъде признато съгласно член 259, параграфи 2—4, ако бъдат спазени посочените в член 242 условия.

Член 258

Ликвидни улеснения

1. За да се определи стойността на експозициите на нерейтинговани секюритизиращи позиции във вид на улеснения под формата на парични аванси, може да се прилага конверсионен коефициент от 0 % към номиналната стойност на ликвидното улеснение, което отговаря на посочените в член 250, параграф 2 условия.
2. Когато за институцията не е възможно да изчисли размерите на рисково претеглените секюритизирани експозиции, все едно че те не са били секюритизирани, институцията може по изключение временно да прилага определения в параграф 3 метод за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за нерейтинговани секюритизиращи позиции във вид на ликвидни улеснения, които отговарят на условията по член 250, параграф 1. Институциите уведомяват компетентните органи относно прилагането на разпоредбите по първото изречение, заедно със съответните си мотиви и предвидения срок на прилагане.
3. Най-високото рисково тегло, което би могло да бъде приложено по глава 2 за секюритизирани експозиции, ако те не бяха секюритизирани, може да бъде приложено спрямо секюритизираща позиция, представлявана от ликвидно улеснение, което отговаря на условията по член 250, параграф 1. За определяне на стойността на експозицията на позицията се прилага конверсионен коефициент от 100 %.

Редуциране на кредитен риск за секюритизиращи позиции, които са предмет на вътрешнорейтинговия подход

1. Когато размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват посредством използването на рейтинговия метод, стойността на експозицията или рисковото тегло за дадена секюритизираща позиция, по отношение на която е получена кредитна защита, може да бъдат променени в съответствие с разпоредбите на глава 4, както се прилагат за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции по глава 2.
2. При пълна кредитна защита, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват посредством използването на метода на надзорната формула, се прилагат следните изисквания:
 - а) институцията определя „ефективното рисково тегло“ на позицията. Тя прави това като разделя рисково претегления размер на стойността на експозицията на позицията и умножи резултата по 100;
 - б) при обезпечена кредитна защита размерът на рисково претеглената експозиция на секюритизиращата позиция се изчислява, като се умножи рисково претегленият размер на позицията, коригирана с размера на обезпечената кредитна защита (E^*), изчислен съгласно глава 4 за изчисляване на размерите на рисково претеглените експозиции по глава 2, приемайки размера на секюритизиращата позиция за E , по ефективното рисково тегло;
 - в) при кредитна защита с гаранции размерът на рисково претеглената експозиция на секюритизираща позиция се изчислява, като се умножи размерът на защитата, коригиран за валутно несъответствие и падежни несъответствия (G_A) в съответствие с разпоредбите на глава 4, с рисковото тегло на институцията, предоставяща защитата; така получената сума се добавя към сумата, която се получава при умножаването на сумата на секюритизиращата позиция минус G_A по ефективното рисково тегло.
3. При частична кредитна защита, където размерите на рисково претеглените експозиции се изчисляват посредством използването на метода на надзорната формула, се прилагат следните изисквания:
 - а) ако редуцирането на кредитния риск покрива на пропорционална основа първата загуба или загуби в секюритизиращата позиция, институцията може да приложи параграф 2;
 - б) в останалите случаи институцията третира секюритизиращата позиция като две или повече позиции, като за непокрита част се счита позицията с по-ниско кредитно качество. За да се изчисли размерът на рисково претеглената експозиция за тази позиция, се прилагат разпоредбите на член 257, при условие че се направят промените, при които T се коригира на e^* в случаите на обезпечена кредитна защита, и на $T-g$ в случаите на кредитна защита с гаранции, където e^* означава съотношението на E^* към общата условна стойност на базисната съвкупност, а E^* е коригираният размер на експозицията на секюритизиращата позиция, изчислен в

съответствие с разпоредбите на глава 4, както се прилагат за изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции съгласно глава 2, приемайки размера на секюритизиращата позиция за Е; и g е съотношението на номиналната стойност на кредитната защита, коригирана за всякакви валутни и падежни несъответствия в съответствие с разпоредбите на глава 4, към сумата на секюритизирани експозиции. При кредитна защита с гаранции рисковото тегло на институцията, предоставяща защитата, се прилага към тази част от позицията, която не попада в коригираната стойност на Т.

4. Когато при кредитна защита с гаранции компетентните органи са разрешили на институцията да изчислява размера на рисково претеглените експозиции за сравними преки експозиции към доставчик на защитата в съответствие с глава 3, съгласно член 230 рисковото тегло g на експозициите към доставчика на защитата се определя в съответствие с посоченото в глава 3.

Член 260

Допълнителни капиталови изисквания при секюритизиране на револвиращи експозиции с предвидена клауза за ускорена амортизация

1. В допълнение към рисково претегления размер по отношение на своите секюритизиращи позиции институцията инициатор изчислява рисково претеглен размер на експозициите съгласно изложената в член 251 методология, когато продава револвиращи експозиции в схема за секюритизация, която съдържа клауза за ускорена амортизация.
2. Чрез дерогация от член 251 стойността на експозицията на участието на инициатора е сумата от:
 - а) стойността на експозицията на онази условна част от групата от усвоени суми по секюритизирани експозиции, която съотнесена към общия размер на усвоените суми по секюритизирани експозиции определя частта от паричните потоци, генерирани от събраните суми по главницата и лихвите и други свързани суми, които не са предназначени за извършване на плащания към инвеститорите в секюритизиращи позиции в схемата за секюритизация;
 - б) стойността на експозициите на онази част от групата неусвоени суми по кредитните линии, чиито усвоени суми са били продадени в схема за секюритизация, делът на които от общия размер на тези неусвоени суми съответства на дела на стойността на експозицията, разгледана в буква а), от стойността на експозицията на групата от усвоени суми, продадени в схемата за секюритизация.

Участието на инициатора не е подчинено спрямо участието на инвеститорите.

Стойността на експозицията на инвеститорското участие е стойността на експозицията на условната част на групата от усвоени суми, невключени в буква а), плюс стойността на експозицията на онази част от групата от неусвоени суми по кредитни линии,

усвоените суми по които са продадени в схемата за секюритизация, невключени в буква б).

3. Размерът на рисково претеглените експозиции по отношение на стойността на експозицията на инициатора съгласно параграф 2, буква а) се изчислява както размера на пропорционална експозиция към секюритизираните усвоените експозиции, така все едно че те не са били секюритизирани, и на пропорционална експозиция към неусвоените суми по кредитните линии, усвоените суми по които са продадени в схема за секюритизация.

Член 261

Намаления в размера на рисково претеглените експозиции

1. Размерът на рисково претеглените експозиции на дадена секюритизираща позиция, на която е присъдено рисково тегло от 1250 %, може да бъде намален с размера на всички специфични корекции за кредитен риск, направени от институцията по отношение на секюритизираните експозиции, умножен по 12,5. Когато за целта биват отчетени специфичните кредитни корекции, те не се отчитат за целите на изчислението, посочено в член 155.
2. Размерът на рисково претеглените експозиции на дадена секюритизираща позиция може да бъде намален с размера на всички специфични кредитни корекции, направени от институцията по отношение на тази позиция, умножен по 12,5.
3. Както е предвидено в член 33, параграф 1, буква к), по отношение на секюритизираща позиция, за която се прилага рисково тегло от 1250 %, институциите могат като алтернатива на включването на позицията в изчисленията си на размерите на рисково претеглените експозиции да приспадат от капитала си рисково претегления размер на позицията при спазване на следните условия:
 - а) а) стойността на експозицията може да се изведе от размера на рисково претеглените експозиции, като се отчитат намаленията, направени в съответствие с параграфи 1 и 2;
 - б) изчисляването на стойността на експозицията може да отразява призната обезпечена защита, по начин който е в съответствие с методологията по членове 242 и 259;
 - в) когато за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции се използва методът на надзорната формула и $L < K_{IRBR}$ и $[L+T] > K_{IRBR}$, позицията може да се третира като две позиции с L равно на K_{IRBR} за позициите от по-висок ранг.
4. Когато институцията прилага предвидената в параграф 3 възможност, тя може от посочената в член 255 сума да извади сумата, приспаданата съгласно въпросния параграф, умножена по 12,5, тъй като сумата на рисково претеглените ѝ позиции в секюритизацията може да бъде ограничена.

РАЗДЕЛ 4

ВЪНШНИ КРЕДИТНИ ОЦЕНКИ

Член 262 *Признаване на АВКО*

1. При определянето на рисковото тегло на дадена секюритизираща позиция институциите могат да използват кредитните оценки на АВКО, само когато те са били присъдени от АВКО или са били одобрени от призната АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.
2. Признати АВКО са всички агенции за кредитен рейтинг, които са регистрирани или сертифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009, и присъждащите кредитен рейтинг централни банки, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1060/2009.
3. ЕБО публикува списък на признатите АВКО.

Член 263 *Изисквания към кредитните оценки на АВКО*

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции съгласно раздел 3 институциите използват кредитната оценка на призната АВКО, само когато са изпълнени следните условия:

- а) не съществува разлика между видовете плащания, отразени в кредитната оценка, и видовете плащания, предвидени в полза на институцията съгласно договора за пораждане на въпросната секюритизираща позиция;
- б) АВКО оповестява кредитните оценки, процедури, методологии и допускания, както и ключовите елементи, които стоят в основата на оценките. АВКО оповестява също анализа на загубите и на паричните потоци, както и на чувствителност на рейтингите към промени в основните допускания, използвани при определянето на рейтингите, включително представянето на групата от активи. Информацията, която се предоставя единствено на ограничен брой субекти, не се счита за оповестена. Кредитните оценки се включват в миграционната таблица на АВКО;
- в) кредитната оценка не се базира изцяло или частично на подкрепа с гаранции, предоставена от самата институция. В този случай при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции съгласно раздел 3 институцията разглежда съответната позиция като нерейтингована.

АВКО поема ангажимент да оповести и изясни начина, по който представянето на групата от активи влияе върху въпросната кредитна оценка.

Член 264
Използване на кредитните оценки

1. Институцията може да номинира една или повече признати агенции за външна кредитна оценка, чиито кредитни оценки да се използват при изчисляването на размера на нейните рисково претеглени експозиции по настоящата глава („номинирана АВКО“).
2. По отношение на своите секюритизиращи позиции институцията използва кредитните оценки последователно, а не селективно, като се ръководи от следните принципи:
 - а) институцията не може да използва кредитните оценки, присъдени от дадена АВКО за нейните позиции в някои траншове, и кредитни оценки на друга АВКО за позициите ѝ в други траншове по същата секюритизационна схема, независимо дали те са били оценени от първата АВКО;
 - б) когато дадена позиция има две кредитни оценки от номинирани АВКО, институцията използва по-малко благоприятната кредитна оценка;
 - в) когато дадена позиция има повече от две кредитни оценки от номинирани АВКО, се използват двете най-благоприятни кредитни оценки. Когато двете най-благоприятни кредитни оценки са различни, се използва по-малко благоприятната от двете.
3. Когато кредитната защита, отговаряща на условията по глава 4, е предоставена пряко на секюритизиращо дружество със специална цел и защитата е отразена в кредитната оценка на позицията от номинирана АВКО, може да се използва рисковото тегло, свързано с тази кредитна оценка. Когато защитата не отговаря на условията по глава 4, кредитната оценка не се признава. Когато кредитната защита се предоставя пряко на секюритизиращата позиция, а не на секюритизиращо дружество със специална цел, кредитната оценка не се признава.

Член 265
Разпределяне

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел за всички признати АВКО да бъде установено кои от посочените в настоящата глава степени на кредитно качество отговарят на съответните кредитни оценки на признатата АВКО. Разпределянето е обективно и последователно и се извършва в съответствие със следните принципи:

- а) ЕБО прави разграничение между различните степени на риск, изразени чрез всяка кредитна оценка;
- б) ЕБО отчита количествени фактори, като например проценти на неизпълнение и/или на загуба, както и историческите данни за представянето на кредитните оценки на всяка АВКО за различни класове активи;
- в) ЕБО разглежда качествени фактори, като например обхвата на сделките, оценявани от АВКО, нейната методология и значението на кредитните ѝ оценки, по-специално дали са основани на очакваната загуба или на първата парична загуба;

- г) ЕБО се стреми да гарантира, че секюритизиращи позиции, за които въз основа на кредитните оценки на признати АВКО се прилага едно и също рисково тегло, подлежат на еквивалентни степени на кредитен риск. При необходимост ЕБО разглежда възможността за промяна на разпределянето на степента на кредитно качество, която съответства на конкретна кредитна оценка.

ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Глава 6

Кредитен риск от контрагента

РАЗДЕЛ 1

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 266

Определяне на стойността на експозицията

1. Институцията определя стойността на експозицията на дериватните инструменти, изброени в приложение II, в съответствие с настоящата глава.
2. Институцията може да определя стойността на експозицията на репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент или маржин заемни сделки в съответствие с настоящата глава, без да прилага глава 4.

Член 267

Определения

За целите на настоящата глава и на дял VI се прилагат следните определения:

Общи термини

- (15) „кредитен риск от контрагента“ (по-долу „CCR“) е рискът контрагентът по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателния сетълмент на паричните потоци по сделката;

Видове сделки

- (16) „трансакции с удължен сетълмент“ са сделки, при които контрагентът поема задължение да достави ценна книга, стока или сума в чуждестранна валута срещу

парични средства, други финансови инструменти или стоки, и обратно, като договорената дата на доставка или сетълмент е по-отдалечена във времето от пазарно установения срок за подобен вид сделки или надхвърля с поне пет работни дни датата, на която банката е сключила сделката, което от двете настъпи по-рано;

- (17) „маржин заемни сделки“ са сделки, при които институцията предоставя кредит във връзка с покупката, продажбата, воденето или търгуването на ценни книжа. Маржин заемните сделки не включват други заеми, които са подсигурени чрез обезпечение във вид на ценни книжа;

Нетираща съвкупност, хеджиращи съвкупности и свързани с тях термини

- (18) „нетираща съвкупност“ означава група от сделки между институцията и един контрагент, които са обект на правно валидно двустранно споразумение за нетиране, което се признава по раздел 7 и глава 4.

Всяка сделка, която не е обект на правно валидно двустранно споразумение за нетиране, което се признава по раздел 7, се разглежда като отделна нетираща съвкупност за целите на настоящата глава.

Съгласно метода на вътрешните модели, изложен в раздел 6, всички нетиращи съвкупности с един контрагент могат да се третираат като една нетираща съвкупност, ако симулираните отрицателни пазарни стойности на отделните нетиращи съвкупности са получили стойност 0 в оценката на очакваната експозиция (по-долу „ЕЕ“).

- (19) „рискова позиция“ е цифровата стойност на риска, която се установява съгласно стандартизирания подход, изложен в раздел 5, по предварително определен алгоритъм;
- (20) „хеджираща съвкупност“ е група от рискови позиции, произтичащи от сделки в рамките на една нетираща съвкупност, като за определянето на стойността на експозицията по изложения в раздел 5 стандартизиран подход е използвано единствено равновесието на тези рискови позиции;
- (21) „маржин споразумение“ е договорно споразумение или клаузи от споразумение, по силата на което/които даден контрагент трябва да достави обезпечение на друг втори контрагент, когато експозицията на втория контрагент към първия надхвърли определено равнище;
- (22) „маржин праг“ е най-големият размер на определена експозиция, преди достигането на който не се изисква обезпечение;
- (23) „маржин рисков период“ е периодът от последната размяна на обезпечение по определена нетираща съвкупност от сделки с изпаднал в неизпълнение контрагент, до момента в който сделките са ликвидирани и остатъчният пазарен риск се хеджира отново;
- (24) „ефективен падеж по метода на вътрешните модели за риск от контрагента за нетираща съвкупност с падеж над една година“ е съотношението между размера на очакваната експозиция при отчитане на пълната продължителност на сделките от нетиращата съвкупност, дисконтиран с безрисковия лихвен процент, и размера на очакваната

експозиция за една година от нетиращото множество, дисконтиран с безрисковия лихвен процент.

Ефективният падеж може да бъде коригиран за отразяване влиянието на риска от подновяване чрез заместване на очакваната експозиция с ефективната очаквана експозиция при период на прогнозиране под една година;

- (25) „кръстосано нетиране на продукти“ е включването на сделки с различни категории продукти в една нетираща съвкупност в съответствие с правилата за кръстосано нетиране на продукти, изложени в настоящата глава;
- (26) за целите на раздел 5 „текуща пазарна стойност“ (по-долу „CMV“) е нетната пазарна стойност на портфейл от сделки в рамките на нетираща съвкупност, като за изчисляването на CMV се използват както положителните, така и отрицателните пазарни стойности;

Разпределения

- (27) „разпределение на пазарните стойности“ е прогнозата на вероятностното разпределение на нетните пазарни стойности към определена бъдеща дата (прогнозен хоризонт) на сделки от една нетираща съвкупност въз основа на пазарната стойност на тези сделки към датата на прогнозата;
- (28) „разпределение на експозициите“ е прогнозата на вероятностното разпределение на пазарните стойности, получено след заместването на отрицателните нетни пазарни стойности от прогнозата с нули;
- (29) „риск-неутрално разпределение“ е разпределение на пазарните стойности или експозициите за бъдещ период от време, изчислени с помощта на производни пазарни величини, като например производна променливост;
- (30) „действително разпределение“ е разпределение на пазарните стойности или експозициите за бъдещ период от време, като разпределението се изчислява въз основа на исторически или реализирани стойности, изчислени въз основа на исторически промени на цени или лихви;

Измерване и корекция на експозициите

- (31) „текуща експозиция“ е положителната пазарна стойност на сделка или портфейл от сделки, включена/-и в една нетираща съвкупност с контрагент, която ще бъде загубена при неизпълнение на контрагента въз основа на допускането, че при производство по несъстоятелност или по ликвидация възстановимата стойност на тези сделки ще бъде нула;
- (32) „върхова експозиция“ е висок процентил на разпределението на експозициите към определена бъдеща дата преди падежа на най-дългосрочната сделка в нетиращата съвкупност;

- (33) „очаквана експозиция“ (по-долу „ЕЕ“) е средната стойност на разпределението на експозициите към определена бъдеща дата преди падежа на най-дългосрочната сделка в нетиращата съвкупност;
- (34) „ефективна очаквана експозиция към определена дата“ (по-долу „ефективна ЕЕ“) е най-голямата очаквана експозиция за тази или предходна дата.
- (35) „очаквана положителна експозиция“ (по-долу „ЕРЕ“) са среднопретеглените по времето очаквани експозиции, като теглата представляват дела на целия времеви интервал, през който съществува отделната очаквана експозиция.

При изчисляването на минималното капиталово изискване се прави осредняване за първата година, а когато падежът на всички договори, включени в нетиращата съвкупност, настъпва преди изтичането на годината, осредняване се извършва за времеви период на най-дългосрочния договор в нетиращата съвкупност;

- (36) „ефективна очаквана положителна експозиция“ (по-долу „ефективна ЕРЕ“) е среднопретеглената по времето ефективна очаквана експозиция през първата година или, когато падежът на всички договори в нетиращата съвкупност настъпва преди изтичането на годината, осредняване се извършва за времеви период на най-дългосрочния договор в нетиращата съвкупност, като теглата представляват дела на целия времеви интервал, през който съществува отделната очаквана експозиция;

Рискове, свързани с CCR

- (37) „риск от подновяване е рискът ЕРЕ да бъде подценена, когато се очаква със съответния контрагент да се осъществяват бъдещи сделки на непрекъсната база.

Допълнителната експозиция, създадена от тези бъдещи сделки, не се включва в изчислението на ЕРЕ;

- (38) „контрагент“ е за целите на раздел 7 всяко юридическо или физическо лице, което участва в споразумение за нетиране, и притежава необходимата за целта договорна правоспособност;
- (39) „договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти“ е двустранно договорно споразумение между институция и контрагент, с което се създава единично правно задължение (базирано на нетирането на обхванатите сделки), обхващащо всички двустранни генерални споразумения и сделки, принадлежащи към включените в споразумението различни категории продукти;

За целите на настоящото определение „различни категории продукти“ означава:

- а) репо сделки или сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;
- б) маржин заемни сделки;
- в) договорите, посочени в приложение II;

- (40) „платежно рамо“ е плащане, договорено в сделка с извънборсов дериватен инструмент с линеен рисков профил, който предвижда размяна на финансов инструмент срещу плащане.

При сделки, които предвиждат размяна на едно плащане срещу друго, тези две платежни рамена обхващат договорно установените брутни плащания, включително условната стойност на сделката.

РАЗДЕЛ 2

МЕТОДИ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА СТОЙНОСТТА НА ЕКСПОЗИЦИЯТА

Член 268

Методи за изчисляване на стойността на експозицията

1. Институциите определят стойността на експозицията за договорите, изброени в приложение II, въз основа на един от методите, изложени в раздели 3—6, в съответствие с настоящия член.

На институциите, които не отговарят на условията за третирането, изложено в член 89, не се разрешава да използват метода на първоначалната експозиция. При определяне на стойността на експозицията за договорите, изброени в точка 3 от приложение II, институциите не използват метода на първоначалната експозиция.

Група от институции може да използва постоянна комбинация от методите, посочени в раздели 3—6. Отделните институции не използват метода на пазарната оценка в комбинация с метода на първоначалната експозиция, освен ако единият от методите е използван в случаите, посочени в член 276, параграф 6.

2. Ако компетентните органи са разрешили в съответствие с член 277, параграфи 1 и 2, институцията може да определи стойността на експозицията за следните позиции, прилагайки изложения в раздел 6 метод на вътрешните модели:

- а) договори, изброени в приложение II;
- б) репо сделки;
- в) сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;
- г) маржин заемни сделки;
- д) трансакции с удължен сетълмент;

3. Когато институцията придобие защита чрез кредитен дериват срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция на риска от контрагента, тя може да изчисли собствените си капиталови изисквания за хеджираната експозиция в съответствие с:

- а) членове 228—231; или

- б) в съответствие с член 148, параграф 3 или член 179, когато е било получено разрешение в съответствие с член 138.

Стойността на експозицията за CCR за тези кредитни деривати е нула, освен ако институцията не прилага подхода по член 293, параграф 2, буква з), подточка ii).

4. Независимо от параграф 3 институцията може да избере при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента да включи последователно всички кредитни деривати, неучастващи в търговския портфейл и придобити като защита срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция към кредитен риск от контрагента, когато кредитната защита е призната съгласно настоящия регламент.
5. Когато продаваните от институцията суапи за кредитно неизпълнение се третираат като кредитна защита, предоставена от въпросната институция, и подлежат на капиталови изисквания за кредитен риск на базисния инструмент върху цялата условна стойност, за целите на CCR стойността на тяхната експозиция в банковия портфейл е нула.
6. Съгласно всички методи, изложени в раздели 3—6, стойността на експозицията за даден контрагент е равна на сбора от стойностите на експозициите, изчислени за всяка нетираща съвкупност от сделки с този контрагент.

Когато институцията изчислява в съответствие с глава 2 рисково претеглените размери на породените от извънборсови деривати експозиции, стойността на експозицията за дадена нетираща съвкупност от изброените в приложение II извънборсови дериватни инструменти, изчислена в съответствие с настоящата глава, трябва да бъде по-голяма от нула, а разликата между сумата от всички стойности на експозициите в нетиращата съвкупност от сделки с контрагента и сумата на CVA за въпросния контрагент — да бъде призната от институцията като обезценка.

7. Институциите определят стойността на породените от трансакции с удължен сетълмент експозиции, чрез който и да било от методите, посочени в раздели 3—6, независимо от метода, който институцията е избрала за третирането на сделки с извънборсови деривати, репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки. При изчисляване на капиталовите изисквания за трансакции с удължен сетълмент, институцията, която използва изложения в глава 3 подход, може да присъжда рискови тегла в съответствие с подхода, предвиден в глава 2, последователно и независимо от значимостта на тези позиции.
8. По отношение на методите, изложени в раздели 3 и 4, институцията приема последователна методология за определяне на условната стойност и гарантира, че отчетената условна стойност осигурява подходящо покритие на свързания с договора риск. Когато договорът предвижда мултиплициране на паричните потоци, институцията коригира условната стойност, за да отчете последиците от мултиплицирането върху структурата на риска по този договор.

РАЗДЕЛ 3

МЕТОД НА ПАЗАРНАТА ОЦЕНКА

Член 269

Метод на пазарната оценка

7. За да определят текущата разменна стойност на всички договори с положителни стойности, институциите определят текущите пазарни стойности по договорите.
8. За да определят потенциалната бъдеща кредитна експозиция, институциите умножават условните стойности или съответно базисните стойности по процентите, посочени в таблица 1, спазвайки следните принципи:
 - а) договори, които не попадат в една от петте категории, посочени в таблица 1, следва да се третираят като договори за стоки, различни от благородни метали;
 - б) за договори, при които главницата се разменя повече от веднъж, процентът се умножава по броя на оставащите плащания, които трябва да бъдат направени съгласно договора;
 - в) за договори, при които остатъчната експозиция се преизчислява на предварително зададени дати на плащане и условията по които се коригират така, че пазарната стойност на договора да бъде нула на тези дати, остатъчният падеж е времето до следващата дата на корекция. При лихвени договори, отговарящи на тези условия и с общ остатъчен падеж над 1 г., процентът не следва да бъде по-малък от 0,5 %.

Таблица 1					
Остатъчен падеж	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато	Договори върху капиталов и инструменти	Договори за благородни метали, без злато	Договори за стоки, различни от благородни метали
До 1 година	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Между 1 и 5 години	0.5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Над 5 години	1.5 %	7.5 %	10 %	8 %	15 %

9. По отношение на договорите за стоки, различни от златото, които са посочени в точка 3 от приложение II, вместо процентите в таблица 1 институцията може да прилага

процентите в таблица 2, при условие че за тези договори институцията прилага посочения в член 350 разширен падежен подход.

Таблица 2				
Остатъчен падеж	Благородни метали (с изключение на злато)	Неблагородни метали	Селскостопански продукти	Други продукти, включително енергийни продукти
До 1 година	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Между 1 и 5 години	5 %	4 %	5 %	6 %
Над 5 години	7,5 %	8 %	9 %	10 %

10. Стойността на експозицията е сборът от текущата разменна стойност и потенциалната бъдеща кредитна експозиция.

РАЗДЕЛ 4

МЕТОД НА ПЪРВОНАЧАЛНАТА ЕКСПОЗИЦИЯ

Член 270

Метод на първоначалната експозиция

1. Стойността на експозицията е условната стойност на всеки инструмент, умножена по заложените в таблица 3 проценти.

Таблица 3		
Първоначален падеж	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато
До 1 година	0,5 %	2 %
Между 1 и 2 години	1 %	5 %
Допълнително начисление за всяка последваща година	1 %	3 %

2. При изчисляването на стойността на експозицията на лихвени договори институцията може да избере дали да използва първоначалния или остатъчния падеж.

РАЗДЕЛ 5

СТАНДАРТИЗИРАН МЕТОД

Член 271

Стандартизиран метод

1. Институциите могат да използват стандартизирания метод (по-долу „СМ“) само при изчисляването на стойността на експозицията за извънборсови деривати и за трансакции с удължен сетълмент.
2. При прилагането на СМ институциите изчисляват стойността на експозицията отделно за всяка нетираща съвкупност, след отчитане на обезпеченията, по следния начин:

$$Exposure\ value = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

където:

CMV = текущата пазарна стойност, преди отчитане на обезпеченията, на портфейла от сделки с контрагент, включени в нетиращата съвкупност, като:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

където:

CMV_i = текущата пазарна стойност на i-тата сделка;

CMC = текущата пазарна стойност на обезпеченията за тази нетираща съвкупност, като:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

където

CMC_l = текущата пазарна стойност на l-тото обезпечение;

i = индекс на сделките;

l = индекс на обезпеченията;

j = индекс на категорията хеджираща съвкупност;

Хеджиращите съвкупности съответстват на рисковите фактори, за които рискови позиции с различни знаци могат да се нетират и измерването на експозицията да става посредством нетна позиция;

RPT_{ij} = рисковата позиция от i-тата сделка по отношение на j-тата хеджираща съвкупност;

RPC_{lj} = рисковата позиция от l-тото обезпечение по отношение на j-тата хеджираща съвкупност;

$CCRM_j$ = множителят на CCR от таблица 5 по отношение на j-тата хеджираща съвкупност;

$\beta = 1,4$.

3. За целите на изчислението по параграф 2:

- а) приемливите обезпечения, получени от контрагента, участват в изчислението с положителен знак, а обезпеченията, дадени на контрагента, участват с отрицателен знак.
- б) само обезпеченията, които са приемливи съгласно член 193, параграф 2 и член 232, участват в СМ;
- в) институцията може да пренебрегне лихвения риск, свързан с платежните рамена с остатъчен срок до падежа под една година;
- г) институцията може да третира сделки с платежни рамена в една валута като една съвкупна сделка с едно платежно рамо. Третирането на платежните рамена се прилага за съвкупната сделка с едно платежно рамо.

Член 272

Сделки с линеен рисков профил

11. Институциите отнасят сделките с линеен рисков профил към рисковите позиции в съответствие със следните разпоредби:
- а) сделки с линеен рисков профил, използващи като базисен актив капиталови инструменти (включително индекси на капиталови инструменти), злато, други благородни метали или други стоки, се отнасят към рисковата позиция в съответния капиталов инструмент (или индекс на капиталови инструменти) или стока и лихвена рискова позиция, съответстваща на платежното рамо;
 - б) сделки с линеен рисков профил, използващи като базисен актив дългови инструменти, се отчитат като лихвена рискова позиция за дълговия инструмент и още една лихвена рискова позиция за платежното рамо.
 - в) сделки с линеен рисков профил, които предвиждат размяната на едно плащане срещу друго, включително и валутни форуърди, се отчитат като лихвена рискова позиция за всяко от платежните рамена.

Когато при някоя от сделките, посочени в буква а), б) или в), платежното рамо или базисният дългов инструмент е в чужда валута, това платежно рамо или базисен инструмент бива отнесен като рискова позиция в тази валута.

12. За целите на параграф 1 размерът на дадена рискова позиция, произтичаща от сделка с линеен рисков профил, е ефективната условна стойност (пазарна цена, умножена по количеството) на базисните финансови инструменти или стоки, преобразувани чрез умножаване по съответния обменен курс в националната валута на институцията, с изключение на дълговите инструменти.
13. При дългови инструменти и при платежни рамена размерът на рисковата позиция е ефективната условна стойност на остатъчните брутни плащания (включително условната стойност), преизчислена в националната валута на изпращащата държава-членка на институцията и съответно умножена според случая по модифицираната дюрация на дълговия инструмент или платежното рамо.
14. Размерът на дадена рискова позиция за суап за кредитно неизпълнение е условната стойност на референтния дългов инструмент, умножена по остатъчния падеж на суапа за кредитно неизпълнение.

Член 273

Сделки с нелинеен рисков профил

1. Институциите определят размера на рисковите позиции за сделки с нелинеен рисков профил съгласно следните параграфи.
2. Размерът на рискова позиция от извънборсов дериват с нелинеен рисков профил, включително опции и суапции, чийто базисен актив не е дългов инструмент, е равен на делта еквивалента на ефективната условна стойност на базисния финансов инструмент на сделката в съответствие в член 274, параграф 1.
3. Размерът на рисковите позиции от извънборсов дериват с нелинеен рисков профил, включително опции и суапции, чийто базисен актив е дългов инструмент или платежно рамо, е равен на делта еквивалента на ефективната условна стойност на финансовия инструмент или платежното рамо, умножен според случая по модифицираната дюрация на дълговия инструмент или на платежното рамо.
4. При изчисляване на размера на рисковите позиции институциите третираят обезпеченията по следния начин:
 - а) обезпечение, получено от контрагента, се третира като вземане от контрагента по дериватен договор (дълга позиция) с падеж на деня на определяне;
 - б) предоставеното на контрагента обезпечение се третира като задължение към контрагента (къса позиция) с падеж на деня на определяне.

Член 274
Изчисляване на рисковите позиции

1. Институцията изчислява размера и знака на рисковите позиции по следния начин:

а) за всички инструменти, които не са дългови:

i) ефективната условна стойност при сделка с линеен рисков профил;

ii) делта еквивалентната условна стойност, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, при сделка с нелинеен рисков профил,

където:

P_{ref} = цената на базисния инструмент в референтната валута;

V = стойността на финансовия инструмент (при опция стойността е цената на опцията);

p = цената на базисния инструмент, изразена в същата валута като V ;

б) за дългови инструменти и за платежните рамена на всички сделки:

i) ефективната условна стойност, умножена по модифицираната дюрация, при сделка с линеен рисков профил;

ii) делта еквивалентната условна стойност, $\frac{\partial V}{\partial r}$, при сделка с нелинеен рисков профил,

където:

V = стойността на финансовия инструмент (при опция това е цената на опцията);

r = ниво на лихвения процент.

Ако V е деноминирана в различна от референтната валута, дериватът се преизчислява в референтната валута чрез умножение със съответния обменен курс.

2. За целите на прилагането на формулите по параграф 1 институциите групират рисковите позиции в хеджиращи съвкупности. За всяка хеджираща съвкупност се изчислява абсолютната стойност на сумата от получените рискови позиции. В резултат на това се получава нетната рискова позиция, която за целите на параграф 1 се изчислява, както следва:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Член 275

Лихвени рискови позиции

1. При изчисляване на лихвените рискови позиции институциите прилагат следните разпоредби.
2. За лихвени рискови позиции, произтичащи от:
 - а) парични влогове, получени от контрагента като обезпечение;
 - б) платежни рамена;
 - в) базисни дългови инструменти,

по отношение на които се прилага капиталово изискване от не повече от 1,60 % в съответствие с таблица 1 от член 325, институциите обособяват тези позиции към една от шестте хеджиращи съвкупности, изложени в таблица 4, за всяка отделна валута.

Таблица 4		
	Референтни лихвени проценти по ДЦК	Други референтни лихвени проценти
Падеж	< 1 година	< 1 година
	> 1 ≤ 5 години	> 1 ≤ 5 години
	> 5 години	> 5 години

3. За лихвени рискови позиции от базисни дългови инструменти или от платежни рамена, при които лихвеният процент е обвързан с референтен лихвен процент, който отразява общото лихвено равнище на пазара, остатъчният падеж е продължителността на времеви период до следващата промяна на лихвения процент. Във всички останали случаи при дълговите инструменти се ползва остатъчният падеж на самия базисен дългов инструмент, а при платежните рамена се ползва остатъчният срок на съответната сделка.

Член 276

Хеджиращи съвкупности

1. Институциите формират хеджиращи съвкупности в съответствие с параграфи 2—5.
2. При суапи за кредитно неизпълнение се обособява отделна хеджираща съвкупност за всеки емитент на базисен референтен дългов инструмент.

Кредитните суапи за n-тото неизпълнение се третираат, както следва:

- а) размерът на рисковата позиция в референтен дългов инструмент, част от съвкупността от експозиции, която е базисна за този кредитен суап, представлява ефективната условна стойност на този дългов инструмент, умножена с модифицираната дюрация на деривата за n-тото неизпълнение по отношение на промяна в кредитния спред на референтния дългов инструмент;
- б) за всеки референтен дългов инструмент, част от съвкупност от експозиции, която е базисна за кредитен суап за n-тото неизпълнение, се обособява отделна хеджираща съвкупност. Рисковите позиции, произтичащи от различни кредитни суапи за n-тото неизпълнение, не се включват в една и съща хеджираща съвкупност;
- в) множителят на CCR, приложим за всяка хеджираща съвкупност, създадена за даден референтен дългов инструмент в дериват при n-тото неизпълнение, е равен на:
 - i) 0,3 % за референтен дългов инструмент с присъдена кредитна оценка от призната АВКО, съответстваща на кредитно качество от 1 до 3;
 - ii) 0,6 % за останалите дългови инструменти.

3. За лихвени рискови позиции, произтичащи от:

- а) парични влогове, предоставени като обезпечение на контрагент, който няма собствени дългови инструменти с нисък специфичен риск;
- б) базисни дългови инструменти,

които биха получили капиталово изискване за специфичен риск по-голямо от 1,6 % в съответствие с таблицата по член 325, се обособява една хеджираща съвкупност за всеки емитент.

Когато дадено платежно рамо е равностойно на такъв дългов инструмент, също се обособява една хеджираща съвкупност за всеки емитент на референтния дългов инструмент.

Институцията може да включва в една и съща хеджираща съвкупност рисковите позиции в дългови инструменти на определен емитент или в референтните дългови инструменти на същия емитент, които са равностойни на платежни рамена или са базисни инструменти по суапи за кредитно неизпълнение.

4. Само идентичните или подобни базисни финансови инструменти, различни от дългови, се включват в една и съща хеджираща съвкупност. Във всички други случаи те се включват в отделни хеджиращи съвкупности.

За целите на настоящия параграф институциите определят дали базисните инструменти са подобни съгласно следните принципи:

- а) емитираните от един емитент капиталови инструменти представляват подобни базисни инструменти. Капиталовият индекс се третира като инструмент с отделен емитент;
- б) активите в един и същ благороден метал представляват подобни базисни инструменти. Индексът от благородни метали се третира като отделен благороден метал;
- в) инструменти с права или задължения за доставка на електроенергия през един и същ период на върхово или невърхово натоварване в рамките на 24 часа представляват подобни базисни инструменти;
- г) активите в една и съща стока представляват подобни базисни инструменти. Индексът от стоки се третира като отделна стока.

5. Множителите за кредитен риск от контрагента (по-долу „CCRM“) за различните категории хеджиращи съвкупности са посочени в следващата таблица:

Таблица 5		
	Категории хеджиращи съвкупности	CCRM
1.	Лихвени позиции	0,2 %
2.	Лихвени позиции, произтичащи от референтни дългови инструменти, които са базисни инструменти по суап за кредитно неизпълнение и за които капиталовото изискване по таблица 1 от дял IV, глава 2 е по-малко или равно на 1,6 %.	0,3 %
3.	Лихвени позиции, произтичащи от дългови инструменти или от референтни дългови инструменти, за които капиталовото изискване по таблица 1 от дял IV, глава 2 е по-голямо от 1,6 %.	0,6 %
4.	Валутни позиции	2,5 %
5.	Позиции от инструменти за доставка на електроенергия	4 %
6.	Позиции в злато	5 %
7.	Капиталови позиции	7 %
8.	Позиции в благородни метали (с изключение на злато)	8,5 %
9.	Позиции в други стоки (без благородни метали и електроенергия)	10 %
10.	Позиции в други базисни инструменти по извънборсови деривати, които не са включени в категориите по-горе	10 %

Базисните инструменти по извънборсови деривати, посочени в точка 10 от таблица 5, се включват в отделни хеджиращи съвкупности за всяка категория базисни инструменти.

6. За сделки с нелинеен рисков профил или за платежни рамена и сделки с базисен актив дългов инструмент, за които в зависимост от обстоятелствата институцията не може да определи делтата или модифицираната дюрация с оценъчен модел, одобрен от компетентния орган за изчисляването на минималните капиталови изисквания за пазарен риск, компетентният орган определя консервативно размера на рисковите позиции и приложимия CCRM или изисква от институцията да използва определения в раздел 3 метод. Нетирането няма да се отчита (т.е. стойността на експозицията се определя при допускане за нетираща съвкупност, състояща се само от тази отделна сделка).
7. Институцията следва да разполага с вътрешни процедури, с които да провери дали съответната сделка е обхваната от правно валиден договор за нетиране, отговарящ на условията по раздел 7, преди последната да бъде включена в определена хеджираща съвкупност.
8. Преди да признае влиянието на обезпеченията за редуциране на кредитния риск от контрагента, институцията прилага вътрешни процедури за проверка дали обезпеченията отговарят на стандартите за правна сигурност, посочени в глава 4.

РАЗДЕЛ 6

МЕТОД НА ВЪТРЕШНИТЕ МОДЕЛИ

Член 277

Метод на вътрешните модели

1. Когато компетентните органи считат, че институцията е изпълнила посоченото в параграф 2 условие, те разрешават на въпросната институция да използва метода на вътрешните модели (по долу „МВМ“) за изчисляване на стойността на експозицията за всяка една от следните сделки:
 - а) сделки по член 268, параграф 2, буква а);
 - б) сделки по член 268, параграф 2, букви б), в) и г);
 - в) сделки по член 268, параграф 2, букви а)—г).

Когато на институцията е разрешено да използва МВМ за изчисляване на стойността на експозицията за всяка от сделките, посочени в букви а)—в) от предходната алинея, тя може също така да използва МВМ за сделките по член 268, параграф 2, буква д).

Независимо от член 268, параграф 1, трета алинея, институцията може да реши да не прилага този метод към несъществени по размер и риск експозиции. В такъв случай към тези експозиции институцията прилага един от методите, посочени в раздели 3—5.

2. Компетентните органи разрешават на институцията да използва МВМ за калкулациите, посочени в параграф 1, само ако институцията е удостоверила, че отговаря на изискванията, посочени в настоящия раздел, и компетентните органи са установили, че поддържаните от институцията системи за управление на CCR биват надеждно и целесъобразно прилагани.
3. Компетентните органи могат да разрешат на институциите в рамките на определен период от време да въвеждат поетапно МВМ за различните видове сделки. През този период на поетапно въвеждане институциите могат да използват методите, установени в раздел 3 или 5, по отношение на видовете сделки, за които те не използват МВМ.
4. Всички извънборсови деривати и трансакциите с удължен сетълмент, за които институцията не е получила разрешение за използване на МВМ, се отчитат с някой от методите, посочени в раздел 3 или 5.

Тези методи могат да бъдат използвани комбинирано и за непрекъснат период от време в рамките на дадена група. В рамките на една институцията тези методи могат да бъдат комбинирано използвани, само когато един от методите се използва в случаите, предвидени в член 276, параграф 6.

5. Институцията, която в съответствие с параграф 1 е получила разрешение да използва МВМ, може да възобнови използването на останалите методи, посочени в раздел 3 или 5, единствено след съответното разрешение от компетентния орган. Компетентните органи дават такова разрешение, ако институцията е посочила основателна причина.
6. Ако институцията престане да изпълнява посочените в настоящия раздел изисквания, тя уведомява компетентния орган и осъществява едно от следните действия:
 - (а) представя пред компетентния орган план за своевременно възстановяване на състоянието, съответстващо на изискванията; или
 - (б) удостоверява пред компетентния орган, че резултатът от това неизпълнение е несъществен.

Член 278

Стойност на експозицията

1. Когато на институцията е разрешено в съответствие с член 277, параграф 1 да използват МВМ за изчисляване на стойността на експозицията на някои или на всички сделки, посочени в същия параграф, тя измерва стойността на експозицията на тези сделки на ниво нетираща съвкупност.

Моделът, използван за тази цел от институцията:

- а) определя прогнозното разпределение на промените в пазарната стойност на нетиращата съвкупност, дължащи се на съвместно изменение на пазарните променливи като например лихвени проценти и валутни курсове;

- б) изчислява стойност на експозицията за нетиращата съвкупност за всяка бъдеща дата в зависимост от съвместното изменение на пазарните променливи.
2. За да може моделът да отчете ефекта от допълването до минималния размер на обезпечението, моделът на стойността на обезпечението трябва да отговаря на качествените и количествените изисквания и изискванията за данните на МВМ в съответствие с настоящия раздел, като в своето прогнозно разпределение на промените в пазарната стойност на нетиращата съвкупност институцията може да включи единствено приемливото финансово обезпечение, посочено в член 193, параграф 2 и член 232.
3. Капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента по отношение на експозициите към CCR, спрямо които институцията прилага МВМ, е по-високата от следните стойности:
- а) капиталовите изисквания за тези експозиции, изчислени на базата на ефективната EPE чрез използването на текущи пазарни данни;
- б) капиталовите изисквания за тези експозиции, изчислени на базата на ефективната EPE чрез използването на единно последователно калибриране на устойчивостта за всички експозиции към CCR, спрямо които се прилага МВМ.
4. Освен при контрагентите, които са определени като носители на специфичен утежняващ риск и попадат в обхвата на член 285, параграфи 4 и 5, институциите изчисляват стойността на експозицията като произведение на коефициента (α) по ефективната очаквана положителна експозиция:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot \text{Effective EPE}$$

където:

$\alpha = 1,4$, освен когато компетентните органи изискат по-висока стойност на α или разрешат на институциите да използват своите собствени оценки в съответствие с параграф 9;

Ефективната EPE се изчислява чрез оценяване на очакваната експозиция (EEt) като средната експозиция на бъдеща дата t, където средната стойност се изчислява на базата на възможните бъдещи стойности на съответните фактори на пазарен риск.

Моделът оценява EE към поредица от бъдещи дати t_1 , t_2 , t_3 и т.н.

5. Ефективната EE се изчислява рекурсивно като:

$$\text{Effective EE}_{t_k} = \max \{ \text{Effective EE}_{t_{k-1}}, \text{EE}_{t_k} \}$$

където:

текущата дата е обозначена като t_0 ;

Ефективната EE_{t0} е равна на текущата експозиция.

6. В тази връзка ефективната EPE е средната ефективна EE през първата година на бъдещата експозиция. Ако падежът на всички договори в нетиращата съвкупност е в рамките на по-малко от една година, EPE е средната EE до момента на настъпване на падежа на всички договори в нетиращата съвкупност. Ефективната EPE се изчислява като претеглената средна стойност на ефективната EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\text{ year}, maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

теглата $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ дават възможност бъдещата експозиция да бъде изчислена към дати, които не са равномерно разположени във времето.

7. Институциите изчисляват EE или върховата експозиция въз основа на разпределение на експозициите, което отчита възможните отклонения от нормалното разпределение.
8. Институцията може да използва изчисленото от модела разпределение, което е по-консервативно от производението на α и ефективната EPE, изчислено за всеки контрагент в съответствие с формулата по параграф 4.
9. Независимо от параграф 4 компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват своите собствени оценки за алфа, когато:
- а) алфа се равнява на съотношението на вътрешния капитал на базата на пълна симулация на експозицията на CCR при различните контрагенти (като числител) и вътрешния капитал на базата на EPE (като знаменател);
 - б) EPE се използва в знаменателя при допускане, че е фиксирана сума.

Когато е изчислен в съответствие с настоящия параграф, параметърът алфа не може да бъде по-малък от 1,2.

10. За да бъде определен параметърът α съгласно параграф 9, институцията гарантира, че числителят и знаменателят се изчисляват по начин, съвместим с методологията за моделиране, спецификациите на параметрите и състава на портфейлите. Използваният при определянето на параметъра α подход трябва да се основава на вътрешния капиталов подход на институцията, да бъде добре документиран и да подлежи на независимо утвърждаване. Освен това институциите правят преглед на своите оценки на α най-малко на тримесечие и по-често, когато с течение на времето се променя съставът на портфейла. Институцията оценява също и свързания с модела риск.
11. Институцията удостоверява пред компетентния орган, че нейните вътрешни оценки на параметъра α отразяват в числителя съществени източници на стохастична зависимост на разпределението на пазарните стойности на сделките или портфейлите от сделки за различните контрагенти. Във вътрешните оценки на параметъра α е отчетена нееднородността на портфейлите.
12. При надзора на използването на приблизителните оценки по параграф 9 компетентните органи вземат предвид значителното отклонение в оценките на алфа, което възниква

вследствие на потенциалното неточно определяне на моделите, използвани за определянето на числителя, особено при наличието на изпъкналост.

13. Променливостта и корелационните коефициенти на факторите на пазарен риск, използвани при съвместното моделиране на пазарния и кредитния риск, следва по целесъобразност да се обуславят от кредитните рискови фактори с цел отразяване на потенциалното увеличаване на променливостта или корелацията при икономически спад.

Член 279

Стойност на експозицията за нетираща съвкупност, предмет на маржин споразумение

1. Ако нетиращата съвкупност е предмет на маржин споразумение и ежедневна пазарна оценка, институцията може да използва една от следните величини за определяне на ЕРЕ:
 - а) ефективната ЕРЕ, без отчитане на обезпеченията, получени или предоставени по силата на маржин споразумението, плюс предоставените на контрагента обезпечения, които не подлежат на ежедневна преоценка и допълване до минималния размер на обезпечението или текущата експозиция;
 - б) очакваното увеличение на експозицията по време на рисковия маржин период плюс по-голямото измежду:
 - i) текущата експозиция, включително всички получени или предоставени обезпечения, които не са изискани или оспорвани;
 - ii) най-голямата нетна експозиция, включително обезпеченията по маржин споразумения, която не би довела до изискване на обезпечението. Тази сума отразява всички приложими прагове, минимални размери на прехвърляеми средства, допълнителни кредитни обезпечения и първоначални обезпечителни маржове по маржин споразумението;
 - в) Ако при изчисляване на ЕЕ моделът отчита ефектите от допълване до минималния размер на обезпечението, след разрешение на компетентния орган институцията може да използва изчислената чрез модела очаквана експозиция пряко във формулата по член 13, параграф 5. Компетентните органи дават такова разрешение, само когато са установили, че при определянето на очакваната експозиция моделът надлежно отразява ефектите от допълване до минималния размер на обезпечението.

За целите на буква б) институциите изчисляват увеличението като очакваната положителна промяна на пазарната стойност на сделките по време на рисковия маржин период. Промените в стойността на обезпечението биват отразявани чрез използване на надзорните корекции за променливост в съответствие с раздел 3 от глава 4 или чрез собствени оценки на корекциите за променливост по комплексния метод за финансовото обезпечение, като по време на рисковия маржин период не се допускат плащания по обезпеченията. Минималната продължителност на рисковия маржин период е посочена в параграфи 2—4.

2. При сделките, за които се извършва ежедневно допълване до минималния размер на обезпечението и пазарна преоценка, рисковият маржин период, използван за моделирането на стойността на експозицията при маржин споразуменията, не е по-кратък от:

- а) 5 работни дни за нетиращите съвкупности, състоящи се единствено от репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки;
- б) 10 работни дни за всички други нетиращи съвкупности.

Букви а) и б) са обект на следните изключения:

- i) за всички нетиращи съвкупности, при които броят на сделките надвишава 5 000 във всеки един момент от тримесечието, рисковият маржин период за следващото тримесечие не трябва да е по-кратък от 20 работни дни. Това изключение не се прилага спрямо експозициите от търговския портфейл на институцията;
- ii) за нетиращите съвкупности, съдържащи една или повече сделки, включващи неликвидно обезпечение или извънборсов дериват, които не могат да бъдат лесно подменени, рисковият маржин период не трябва да бъде по-кратък от 20 работни дни.

Институцията определя дали обезпечението е неликвидно или дали извънборсовите деривати не могат да бъдат лесно подменени при неблагоприятни пазарни условия, които се характеризират с липсата на постоянно работещи пазари, на които контрагентът би могъл в рамките на най-много два дни да получи голям брой ценови котировки, без това да влияе на пазарните цени или цената да бъде формирана с пазарна отстъпка (при обезпеченията) или премия (при извънборсовите дериват).

Институцията преценява дали сделките или ценните книжа, които тя притежава като обезпечение, са съсредоточени към даден контрагент и дали институцията ще бъде в състояние да подмени тези сделки или ценни книжа, ако въпросният контрагент напусне неочаквано пазара.

3. Ако в рамките на предходните две тримесечия институцията е участвала в повече от два спора по заявки за допълване на маржин депозита към дадена нетираща съвкупност или контрагент, които са продължили по-дълго от приложимия рисков маржин период по параграф 2, през следващите две тримесечия институцията използва рисков маржин период, който е поне двойно по-дълъг от посочения по параграф 2, за тази нетираща съвкупност.

4. Когато периодичността на допълването до минималния размер на обезпечението е n дни, рисковият маржин период трябва да бъде равен на периода, посочен в параграф 2, плюс $n - 1$ дни. Т.е.:

Рисковият маржин период = $F + n - 1$

5. Ако вътрешният модел отчита ефекта от допълване до минималния размер на обезпечението при промени в пазарната стойност на нетиращата съвкупност, при изчисляването на стойността на експозициите за извънборсови деривати и сделки, финансирани чрез ценни книжа, институцията моделира обезпечението — различно от парични средства във валутата на самата експозиция, съвместно с експозицията.
6. Ако институцията не е в състояние да моделира обезпечението съвместно с експозицията, при изчисляването на стойността на експозициите за извънборсови деривати и трансакции, финансирани чрез ценни книжа, тя не отчита ефекта от обезпечението, различно от парични средства във валутата на самата експозиция, освен когато институцията използва корекции за променливост, които отговарят на стандартите на комплексния метод за финансовото обезпечение със собствени оценки на корекциите за променливост, или стандартните данни за надзорни корекции за променливост в съответствие с глава 4.
7. Институцията, която използва МВМ, не отчита в своите модели ефекта от намаляване на стойността на експозицията вследствие на клаузи в споразумението за предоставяне на обезпечение, изискващи получаването на обезпечение при влошаване на кредитното качество на контрагента.

Член 280

Управление на CCR — политики, процедури и системи

1. Институцията установява и поддържа рамка за управление на CCR, състояща се от:
 - а) политики, процеси и системи, осигуряващи установяването, измерването, управлението, одобрението и вътрешното отчитане на CCR;
 - б) процедури, гарантиращи съблюдаването на тези политики, процеси и системи.Тези политики, процеси и системи са теоретично надеждни, прилагат се цялостно и биват документирани. Документацията съдържа обяснение на емпиричните техники, използвани за измерване на CCR.
2. Изискваната по параграф 1 рамка за управление на CCR отчита пазарните, ликвидните, правните и операционните рискове, които имат връзка с CCR. Рамката трябва конкретно да гарантира, че институцията съблюдава следните принципи:
 - а) тя не извършва дейност с контрагент, без да оцени неговата кредитоспособност;
 - б) тя надлежно отчита кредитния риск, възникващ преди и по време на сетълмента;
 - в) тя управлява тези рискове по най-подходящ начин на ниво отделен контрагент, обединявайки експозициите на CCR с другите кредитни експозиции, и на ниво свързани с него лица.
3. Институцията, която използва МВМ, удостоверява пред компетентния орган, че при определяне на ликвидните рискове нейната рамка за управление на CCR отчита:

- а) заявките за допълване на маржин депозита, които могат да бъдат получени при покриване на вариационния маржин или на друг вид маржин обезпечение, в т.ч. първоначален или независим маржин, при неблагоприятни пазарни сътресения;
- б) заявките, които могат да бъдат получени за връщане на излишъка по обезпечението, предоставено от контрагента;
- в) заявките, които могат да бъдат получени вследствие на понижаването на нейната външна оценка на кредитното качество.

Институцията гарантира, че естеството и времевия хоризонт на повторно използване на обезпечението са в съответствие с необходимата ѝ ликвидност и не застрашават способността ѝ своевременно да предоставя или връща обезпечения.

4. Управителният орган и висшето ръководство участват активно и гарантират, че за управлението на CCR се отделят необходимите ресурси. В рамките на официална процедура висшето ръководство бива запознато с ограниченията и допусканията на използвания модел и влиянието на тези ограничения и допускания върху достоверността на изходните данни. Висшето ръководство бива също така осведомявано за несигурността на пазарната среда и оперативните проблеми, както и за отразяването им в модела.
5. Ежедневните отчети, изготвяни в съответствие с член 281, параграф 2, буква б) за експозициите на институцията към CCR, се преглеждат от представители на управителния орган, които могат да разпоредят на отделни служители, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, да намалят заетите позиции или да постановят намаление на цялостната експозиция на институцията към CCR.
6. Рамката за управление на CCR, която институцията е установила в съответствие с параграф 1, се ползва заедно с вътрешните кредитни лимити и лимитите за търгуване. Кредитните ограничения и ограниченията за търгуване са свързани с модела за измерване на риска на институцията по последователен начин, който е добре разяснен на служителите, които управляват кредитни позиции или търгуват, и на висшето ръководство. Институцията е въвела официална процедура за докладване на нарушенията на праговете на риска пред съответните представители на управителния орган.
7. Системата за измерване на CCR на институцията включва измерване на използването на кредитни линии в рамките и в края на деня. Институцията измерва текущата експозиция със и без отчитане на обезпеченията. Институцията изчислява и наблюдава върхова експозиция или потенциална бъдеща експозиция на ниво портфейл и на ниво отделен контрагент при избран от нея доверителен интервал. Институцията отчита големите или концентрираните позиции, включително по групи свързани контрагенти, по отрасли и по пазари.
8. Институцията установява, поддържа и редовно ползва изчерпателни тестове за устойчивост. Резултатите от тестовете за устойчивост се преглеждат периодично и най-малко веднъж на тримесечие от висшето ръководство и се отразяват в политиките и лимитите за CCR, приети управителния орган или висшето ръководство. Ако тестовете

за устойчивост установят уязвимост при определени обстоятелства, институцията предприема незабавни мерки за противодействие на тези рискове.

Член 281

Организационна структура на управлението на CCR

1. Институцията, която използва MBM, създава и поддържа:
 - а) звено за контрол на риска съгласно разпоредбите на параграф 2;
 - б) звено за управление на обезпеченията съгласно разпоредбите на параграф 3.
2. Звеното за контрол на риска отговаря за разработването и прилагането на процеса по управление на CCR, включително първоначалното и текущо утвърждаване на модела, като изпълнява следните функции и отговаря на следните изисквания:
 - а) то е отговорно за разработването и прилагането на системата за управление на CCR на институцията;
 - б) изготвя ежедневни отчети и анализи на резултатите, получени чрез модела на институцията за измерване на риска. Анализите включват оценка на връзката между стойността на експозициите към CCR и лимитите за търгуване;
 - в) контролира целостта на входящите данни и изработва и анализира отчетите относно резултатите, получени чрез модела на институцията за измерване на риска, включващи оценка на връзката между стойността на рисковите експозиции и ограниченията за кредитиране и търгуване;
 - г) независимо е от звената, отговарящи за инициирането, подновяването или търгуването на експозициите и не е обект на нерегламентирано въздействие;
 - д) разполага с подходящо квалифициран персонал;
 - е) отчита се пряко на висшето ръководство на институцията;
 - ж) дейността му е тясно свързана с ежедневния процес по управление на кредитния риск на институцията;
 - з) резултатът от дейността му е неразделна част от процеса на планиране, наблюдение и контрол на кредитния риск и общия рисков профил на институцията.
3. Звеното за управление на обезпеченията осъществява следните задачи и функции:
 - а) изчислява и изисква допълване на маржин депозита, управлява спорове по заявки за допълване на маржин депозита, както и ежедневно и точно докладва нивата на допълнителното кредитно обезпечение, първоначалния маржин и маржина за променливост;

- б) контролира целостта на данните, използвани при заявки за допълване на маржин депозита, и осигурява тяхното съответствие и съгласуваност с всички съответни източници на данни в рамките на институцията;
 - в) проследява степента на повторно използване на обезпечения и на всички изменения на правата на институцията по получените или предоставените от нея обезпечения;
 - г) докладва пред съответните представители на управителния орган видовете активи, служещи като обезпечение, които се използват повторно, и условията на това повторно използване, включително инструмент, кредитно качество и падеж;
 - д) проследява концентрацията по отделни видове активи, приети от институцията като обезпечение;
 - е) редовно и най-малко веднъж на всяко тримесечие докладва пред висшето ръководство управленска информация относно обезпеченията, включително информация за вида на получените и предоставените обезпечения, както и размера, продължителността и причините за спорове по заявки за допълване на маржин депозита. При това вътрешно отчитане се отразяват също и тенденциите в данните.
4. Висшето ръководство осигурява достатъчно средства на изискваното по параграф 1, буква б) звено за управление на обезпеченията, като по този начин се гарантира, че неговата оперативна функционалност е на подходящото ниво, което се определя от своевременността и точността на заявките на институцията за допълване на маржин депозита, както и от своевременността, с която институцията реагира на заявките на нейните контрагенти за допълване на маржин депозита. Висшето ръководство гарантира, че звеното разполага с необходимия персонал, за да може дори и при тежки пазарни кризи да обработва своевременно заявките и споровете, вследствие на което институцията да може да ограничи броя на големите си спорове, предизвикани от обемите на търговия.

Член 282

Преглед на системата за управление на CCR

Институцията редовно възлага извършването на независим преглед на системата за управление на CCR в рамките на процедурата си за вътрешен одит. Този преглед включва дейността на звената по контрол и управление на обезпеченията, установени по член 281, и обхваща най-малко следното:

- (а) наличието на подходяща документация за системата и процеса за управление на CCR, изисквани съгласно член 280;
- (б) организацията на звеното за контрола на CCR, установено съгласно член 281, параграф 1, буква а);
- (с) организацията на звеното за управление на обезпеченията, установено съгласно член 281, параграф 1, буква б);

- (d) цялостното използване на мерките за CCR в ежедневното управление на риска;
- (e) процеса на одобрение на моделите за ценообразуване, съобразено с риска и системите за оценка, използвани от фронт-офиса и бек-офиса;
- (f) начина на утвърждаване на значимите промени в процеса за измерване на CCR;
- (g) степента на CCR, обхваната от модела за измерване на риска;
- (h) целостта на управленската информационна система;
- (i) точността и изчерпателността на данните за CCR;
- (j) точността, с която правните изисквания по споразуменията за нетиране и за предоставяне на обезпечение, биват отразени при определяне на стойността на експозициите;
- (k) потвърждаването на съвместимостта, навременността и надеждността на информационните източници, използвана във вътрешните модели, включително тяхната независимост;
- (l) точността и уместността на допусканията за променливостта и корелационните коефициенти;
- (m) точността на изчисленията, включително тези по числено остойностяване на риска;
- (n) потвърждаването на резултатите от бек-тестовите за точността на използвания модел съгласно посоченото по член 287, параграф 1, букви б)–д);
- (o) съблюдаването на приложимите регулаторни изисквания от страна на звеното по контрол на CCR и звеното по управление на обезпеченията.

Член 283

Критерии за цялостно използване

1. Институциите гарантират, че полученото от модела разпределение на експозициите, използвани за изчисляване на ефективната EPE, е неразделна част от ежедневния процес на институцията по управление на CCR и резултатите от модела играят основна роля при разрешаването на заеми, управлението на CCR и вътрешното разпределение на капитала.
2. Институцията удостоверява пред компетентните органи, че тя е използвала модела за изчисляване на разпределението на експозициите, въз основа на което се изчислява EPE, който като цяло отговаря на изложените в настоящия раздел изисквания за период от най-малко една година, преди да е получила одобрение от компетентните органи да използва MBM в съответствие с член 277.
3. Моделът, използван за получаване на разпределението на експозициите към CCR, е част от рамката за управление на CCR, изисквана по силата на член 280. Тази рамка включва

измерване на използването на кредитните линии, сумиране на експозициите към CCR с останалите кредитни експозиции, и вътрешно разпределение на капитала.

4. В допълнение към ЕРЕ институцията измерва и управлява текущата експозиция. По целесъобразност институцията измерва текущата експозиция със и без отчитане на обезпеченията. Критериите за цялостно използване са изпълнени, когато институцията прилага и други измерители на CCR, като например върхова експозиция, ползващи разпределението на експозициите, получено от модела за изчисляване на ЕРЕ.
5. Институцията разполага със системи, позволяващи дневно оценяване на очакваната експозиция, освен ако удостовери пред компетентните органи, че е оправдано по-рядко оценяване на експозициите към CCR. Институцията изчислява очакваната експозиция спрямо прогнозни времеви хоризонти, които подходящо отразяват времевата структура на бъдещите парични потоци и падежните дати на договорите по начин, който съответства на съществеността и състава на експозициите.
6. Експозицията се измерва, наблюдава и контролира за целия срок на договорите в нетиращата съвкупност, а не само в рамките на едногодишен хоризонт. Институцията разполага с процедури за установяване и контрол на рисковете от контрагенти, към които експозицията се увеличава след едногодишния хоризонт. Прогнозното увеличение на експозицията се отчита от модела за вътрешния капитал на институцията.

Член 284

Тестове за устойчивост

7. Институцията разполага с програма за комплексно тестване на устойчивостта на CCR, включително при оценката на капиталовите изисквания за CCR, които са съобразени с изискванията по параграфи 2—10.
8. Чрез тестване на устойчивостта се установяват възможни събития или бъдещи промени в икономическата среда, които могат да имат неблагоприятно влияние върху кредитните експозиции на институцията, и оценка на възможностите на институцията за противодействие срещу такива промени.
9. Получените чрез програмата за тестване на устойчивостта мерки се съпоставят с праговете на риска и се възприемат от институцията като част от процеса, установен по член 79 от Директива [да се впише от Службата за публикации].
10. Програмата отчита изчерпателно всички форми на кредитен риск от контрагента по сделките и обобщените експозиции по отношение на отделните контрагенти в срок, позволяващ извършването на редовни тестове за устойчивост.
11. Тя предвижда основните фактори на пазарния риск да бъдат подлагани на тестове за устойчивост най-малко веднъж месечно, в т.ч. лихвени проценти, валутни котировки, капиталови инструменти, кредитните спредове и цени на стоки, по отношение на всички контрагенти на институцията, за да може институцията да установи и при необходимост да намали прекомерните концентрации на отделни насочващи рискове. Тестването на устойчивостта на експозициите към CCR, включващо отделни фактори, множество фактори, съществени ненасочващи рискове и съвместно подлагане на

тестове за устойчивост на експозиции и кредитоспособност, се извършва на ниво отделен контрагент, група контрагенти и съвкупна институция.

12. То се прилага най-малко веднъж на тримесечие сценарии за многофакторно тестване на устойчивостта и оценка на съществените ненадхвърлящи рискове, включително експозиция по кривата на доходност и базисен риск. Многофакторното тестване на устойчивостта включва най-малко следните сценарии, при които:
 - а) са настъпили сериозни икономически или пазарни промени;
 - б) общата пазарна ликвидност е намаляла значително;
 - в) голям финансов посредник закрива позиции.
13. Сериозността на шокове, упражнявани върху съответните рискови фактори, е съгласувана с целите на тестовете за устойчивост. Когато в рамките на тестовете за устойчивост се оценява платежоспособността, шоковете, упражнявани върху съответните рискови фактори, трябва да са достатъчно сериозни, за да пресъздават безпрецедентната пазарна среда и извънредните, но реалистични неблагоприятни пазарни условия. При тестовете за устойчивост се оценява въздействието от подобни шокове върху на капиталовите изисквания и печалбата. За целите на текущото наблюдение, хеджиране и управление на концентрациите по портфейла програмата разиграва сценарии с по-слабо въздействие и по-висока вероятност за настъпване.
14. При необходимост програмата включва изисквания за обратни тестове за устойчивост, с които да се установят извънредните, но реалистични сценарии, които биха имали съществени неблагоприятни последици. При обратните тестове за устойчивост се отчита въздействието на съществената нелинейност в портфейла.
15. Резултатите от тестовете за устойчивост по програмата се докладват редовно и най-малко веднъж на тримесечие пред висшето ръководство. Докладите и анализът на резултатите обхващат най-значителните последици на ниво контрагент за целия портфейл, съществените концентрации в сегменти от портфейла (по отрасъл или регион) и съответните специфични тенденции по портфейл и контрагент.
16. Висшето ръководство поема водещата роля при включването на тестовете за устойчивост в рамката и културата на управление на риска на институцията и гарантира, че резултатите биват отчитани и използвани за управление на CCR. По отношение на значителните експозиции резултатите от тестовете за устойчивост биват оценявани спрямо насоки, отразяващи склонността на институцията към поемане на риск, както и дискутирани от висшето ръководство с цел предприемането на действия при установяване на прекомерни или концентрирани рискове.

Член 285

Утежняващ риск

1. За целите на настоящия член:

- а) „общ утежняващ риск“ е рискът от положителна корелация между вероятността от неизпълнение от контрагент и факторите на общия пазарен риск;
 - б) „специфичен утежняващ риск“ е рискът от съществуването на правна връзка между контрагента и емитента на базисния извънборсов дериват или трансакция, финансирана чрез ценни книжа.
- 2. Институцията обръща особено внимание на експозиции, пораждащи в значима степен общ и специфичен утежняващ риск.
 - 3. За да установи съществуването на общ утежняващ риск, институцията разработва тестове за устойчивост и анализи на сценарии, наблюдаващи върху рисковите фактори, които влияят неблагоприятно върху кредитоспособността на контрагента. В рамките на тези тестове се разглежда вероятността от сериозни шокове, които настъпват при изменение на взаимовръзката между рисковите фактори. Институцията следи общия утежняващ риск по продукти, по райони, по отрасли или по други категории, които имат отношение към нейната дейност.
 - 4. Институцията разполага с процедури за установяване, наблюдение и контрол на случаите на специфичен утежняващ риск за всяко юридическо лице от началото на съответната сделка до окончателното ѝ уреждане. Сделки с контрагенти, при които е установен специфичен утежняващ риск, се третират съгласно параграф 5.
 - 5. Институциите изчисляват капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагенти, при които е установен специфичен утежняващ риск, в съответствие със следните принципи:
 - а) инструментите, които съдържат специфичен утежняващ риск, не се включват в нетиращата съвкупност от другите сделки с контрагента, и всеки от тях се третира като отделна нетираща съвкупност;
 - б) във всяка такава отделна нетираща съвкупност стойността на експозицията за суапи за кредитно неизпълнение, издадени върху задължения на едно лице, е равна на пълния размер на очакваната загуба в стойността на останалата справедлива стойност на базисните инструменти въз основа на допускането, че основният емитент е в производство по ликвидация;
 - в) LGD за институциите, прилагащи изложения в глава 3 подход, се определя на 100 % за такива суапови операции;
 - г) за институциите, използващи изложения в глава 2 подход, приложимото рисково тегло е равно на присъденото по необезпечена сделка;
 - д) за всички останали трансакции, които формират нетираща съвкупност с едно референтно лице, стойността на експозицията е равна на стойността на трансакцията въз основа на допускането за риск от внезапно неизпълнение на базисното задължение;
 - е) когато при определянето на капиталовите изисквания за допълнителния риск от неизпълнение и миграционния риск се използват вече съществуващи изчисления

за пазарен риск, посочени в дял IV, глава 5, раздел 4, които вече съдържат допускания за LGD, стойността на LGD в използваната формула е 100 %.

6. Институциите представят пред висшето ръководство и съответния комитет на управителния орган редовни отчети относно общите и специфични утежняващи рискове и предприетите действия за тяхното управление.

Член 286

Цялостност на процеса по моделиране

17. Институциите гарантират цялостта на процеса по моделиране, описан в член 278, като прилагат най-малко следните изисквания:
- а) моделът отразява своевременно, пълно и консервативно условията и обстоятелствата на сделките;
 - б) тези условия включват най-малко условните стойности на договорите, датите на падеж, референтните активи, наличните нетиражи и маржин споразумения;
 - в) условията и обстоятелствата се съхраняват в база данни, предмет на редовен и периодичен одит;
 - г) процесът по признаване на нетиращите споразумения включва преглед от правния отдел за потвърждаване правната валидност на нетирането по тях;
 - д) изискваното по буква г) потвърждение се записва в посочената в буква в) база данни от независимо звено;
 - е) въвеждането на условията и обстоятелствата на сделките в модела на EPE подлежи на вътрешен одит;
 - ж) разработен е процес, който текущо сравнява модела и системите, съдържащи изходните данни, и потвърждава, че условията и обстоятелствата са отразени правилно или поне консервативно при изчисляването на очакваната положителна експозиция.
18. Текущите експозиции се изчисляват въз основа на текущите пазарни данни. Институцията може да калибрира своя модел на EPE, използвайки историческа пазарна информация или производни пазарни данни за установяване на параметрите на базисните стохастична процеси, като отклонение, променливост и корелация. Ако институцията използва исторически данни, те трябва да обхващат поне три години. Данните се актуализират най-малко на тримесечие, а при необходимост и по-често, за да се отразят пазарните условия.

За изчисляването на ефективната EPE чрез калибриране на устойчивостта институцията калибрира ефективната EPE, като използва тригодишни данни, които включват период на напрежение върху спредовете за кредитно неизпълнение на нейните контрагенти, или производни пазарни данни от такъв период на напрежение.

За тази цел институцията прилага изискванията по параграфи 3, 4 и 5.

19. Поне веднъж на тримесечие институцията удостоверява пред компетентните органи, че периодът на напрежение, използван за изчисленията по настоящия параграф, съвпада с периода на увеличен суап за кредитно неизпълнение или други кредитни спредове (по заеми или корпоративни облигации) за представителна извадка на нейните контрагенти с търгувани кредитни спредове. Когато институцията не разполага с достатъчно данни за кредитния спред на контрагента, тя отнася този контрагент към специфични данни за кредитния спред по регион, вътрешен рейтинг и бизнес модел.
20. Моделът за определяне на EPE за всички контрагенти използва исторически или производни данни, които включват данни от неблагоприятен кредитен период, като използването им става по начин, съвместим с използвания метод за калибриране на модела на EPE по текущи данни.
21. За да се оцени ефективността на калибрирането на устойчивостта на ефективната EPE, институцията създава няколко сравнителни портфейла, които са уязвими спрямо основните рискови фактори, на които е изложена институцията. Експозициите по тези сравнителни портфейли се изчислява, като се използва а) методология за устойчивостта, основана на текущите пазарни стойности и примерни параметри, калибрирани спрямо неблагоприятни пазарни условия; и б) експозицията, създадена през периода на напрежение, но като се прилага изложението в настоящия раздел метод, (пазарна стойност в края на периода на напрежение, стойности за променливост и корелация от тригодишния период на напрежение.

Компетентните органи изискват от институцията да адаптира калибрирането на устойчивостта, ако експозициите по тези сравнителни портфейли се отклоняват съществено една от друга.

22. Институцията подлага модела на процес по утвърждаване, който е ясно обособен в политиките и процедурите на институцията. Процесът по утвърждаване:
 - а) определя необходимите тестове за осигуряване целостта на модела и установява условията, при които допусканията на модела са нарушени и биха довели до подценяване на очакваната положителна експозиция;
 - б) включва преглед на изчерпателността на модела.
23. Институцията наблюдава присъщите рискове и разполага с процеси за коригиране на своята оценка на ефективната EPE при значителни нива на тези рискове. В съответствие с настоящия параграф институцията:
 - а) установява и управлява своите експозиции към специфичен утежняващ риск, посочен в член 285, параграф 1, буква б), и експозиции към общ утежняващ риск, посочен в член 285, параграф 1, буква а);
 - б) периодично сравнява оценката за очаквания размер на експозицията за едногодишен период с оценката, отчитаща цялата продължителност на експозицията, когато експозицията е с нарастващ рисков профил отвъд едногодишния хоризонт;

- в) периодично сравнява разменната стойност (текущата експозиция) и реализирания профил за експозиции с остатъчен падеж под една година или съхранява данни, позволяващи подобно сравнение.
- 24. Преди да включи в нетираща съвкупност съответната сделка, институцията прилага вътрешна процедура за потвърждаване, че тази сделка е обхваната от правно валиден договор за нетиране съгласно раздел 7.
- 25. Преди да отчете влиянието на обезпеченията, институцията, използваща обезпечения за намаляване на CCR, прилага вътрешна процедура, с която да потвърди, че обезпечението съответства на стандартите за правна сигурност по глава 4.
- 26. ЕБО следи различните практики в тази област и в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 изготвя насоки за прилагането на настоящия член.

Член 287

Изисквания към системата за управление на риска

- 1. Институцията спазва следните изисквания:
 - а) спазва качествените изисквания, установени в част трета, дял IV, глава 5;
 - б) провежда редовни бек-тестовите, сравнявайки реализираните стойности на риска със стойностите, генерирани от модела, както и хипотетични промени на базата на статични позиции с реализирани стойности;
 - в) извършва първоначално утвърждаване и редовен периодичен преглед на модела за измерване на експозицията към CCR и на генерираните от него стойности на риска. Процесът на утвърждаване и прегледът са независими от процеса на разработване на модела;
 - г) управителният орган и висшето ръководство участват в процеса на контрол на риска и гарантират предоставянето на необходимите ресурси за контрол на кредитния риск и на кредитния риск от контрагента. В тази връзка ежедневните отчети, изготвяни от създаденото в съответствие с член 281, параграф 1, буква а) звено за контрол на риска, се преглеждат от представители на управителния орган, които могат да разпоредят на отделни служители, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, да намалят заетите позиции или да постановят намаление на цялостната експозиция на институцията;
 - д) вътрешният модел на институцията за измерване на риска е част от ежедневния процес по управлението на риска на институцията;
 - е) системата за измерване на риска се използва заедно с вътрешните лимити за търгуване и лимитите по експозиции. Кредитните лимити и лимитите за търгуване са свързани с модела за измерване на риска на институцията по последователен начин, който е добре разяснен на служителите, управляващи или търгуващи с кредитни позиции, и на висшето ръководство.

- ж) институцията гарантира, че нейната система за управление на риска е надлежно документирана. По-специално тя поддържа набор от писмени вътрешни политики, контролни механизми и процедури във връзка с функционирането на системата за измерване на риска, и мерки, гарантиращи спазването на тези политики;
 - з) в рамките на вътрешния си одит институцията редовно осъществява независим преглед на системата за измерване на риска. Този преглед обхваща дейностите на звената, ангажирани в търговската дейност, и на независимото звено за контрол на риска. Прегледът на цялостния процес по управление на риска се провежда на редовни интервали (не по-рядко от веднъж годишно) и специално разглежда най-малко всяка една от точките, посочени в член 282;
 - и) текущото утвърждаване на моделите за кредитен риск от контрагента, включително бек-тестването, е обект на редовен преглед от представители на управителния орган, разполагащ с достатъчно правомощия за предприемане на действия за отстраняване на слабостите в моделите.
2. Компетентните органи вземат под внимание степента, до която една институция отговаря на изискванията по параграф 1, когато определят равнището на параметъра алфа, установен в член 278, параграф 4. Само институциите, които отговарят изцяло на въпросните изисквания, имат право да прилагат минималния мултипликационен фактор.
 3. Институцията документира процеса по първоначално и текущо утвърждаване на модела на експозицията към CCR и изчисляването на генерираните от модела рискови стойности с ниво на детайлност, което би позволило на трети страни да пресъздадат съответните анализи и стойности на риска. В тази документация се определя честотата, с която ще се извършват анализите на бек-тестове и другите текущи утвърждавания, както и начинът, по който се извършва утвърждаването по отношение на информационните потоци, портфейлите и анализите, които се използват.
 4. Институцията определя критериите, по които оценява моделите си за експозиция към CCR и моделите, които спомагат за изчисляване на експозицията, и поддържа писмена политика, която описва процедурата за установяване и отстраняване на неприемливите резултати.
 5. Институцията определя как се изграждат представителните портфейли от сделки с контрагенти, използвани при утвърждаването на модела на експозицията към CCR и генерираните от него стойности на риска.
 6. При утвърждаването на модели за измерване на експозицията към CCR и на генерираните от тях стойности на риска, при които се получават прогнозни разпределения, се вземат предвид статистически данни, които не се базират единствено на прогнозното разпределение.

1. При първоначалното и текущото утвърждаване на своя модел на експозицията към CCR и на генерираните от него стойности на риска институцията гарантира, че са изпълнени следните изисквания:
 - а) институцията провежда бек-тестове, използвайки исторически данни за движението на факторите на пазарен риск преди получаването на разрешение от компетентните органи в съответствие с член 277, параграф 1. Бек-тестовите обхващат множество отделни прогнозни времеви хоризонти с минимална продължителност от една година, различни възможни дати на инициализиране и широк набор от пазарни условия;
 - б) институцията, прилагаща изложения в член 278, параграф 12, буква б) подход, утвърждава редовно своя модел с цел да провери дали текущите експозиции са в съответствие с прогнозите през всички маржин периоди в рамките на една година. Ако падежът на някои от сделките в нетиращата съвкупност е по-малък от една година и рисковите фактори на нетиращата съвкупност са с по-висока чувствителност при изключване на тези сделки, това бива отчетено при утвърждаването;
 - в) институцията подлага на бек-тестове резултатите от своя модел на експозицията към CCR, генерираните от него стойности на риска и прогнозните фактори на пазарния риск. При обезпечените сделки прогнозният времеви хоризонт обхваща обичайните маржин рисков периоди, прилагани при обезпечената или при маржин търговията;
 - г) ако при утвърждаването на модела е посочено, че ефективната EPE е подценена, институцията предприеме необходимите действия с цел отстраняване на неточностите на модела;
 - д) институцията проверява ценовите модели, използвани при изчисляването на експозицията към CCR при определен сценарий на бъдещи шокови промени във факторите на пазарния риск, в рамките на процеса по първоначално и текущо утвърждаване на модела. Моделите за оценяване на опции вземат предвид нелинейната зависимост спрямо факторите на пазарен риск;
 - е) моделът на експозицията към CCR обхваща специфичната информация за всяка сделка, която е необходима за обобщаване на експозициите на ниво нетираща съвкупност. Институцията следва да се увери, че сделките са отнесени от модела в подходящата нетираща съвкупност;
 - ж) моделът на експозицията към CCR обхваща специфична информация за всяка сделка с цел отразяване на ефекта от допълването до минималния размер на обезпечението. Той взема предвид както текущия размер на маржин депозита, така и размера на маржин обезпечението, което ще бъде прехвърляно между контрагентите в бъдеще. Този модел отчита естеството на маржин споразуменията (едностранни или двустранни), честотата на заявките за допълване на маржин

депозита, рисковия маржин период, минималния праг за необезпечените експозиции, които институцията е готова да приеме, и минималния размер на прехвърляемите средства. Моделът извършва пазарно оценяване на промяната в стойността на обезпечението или прилага изискванията по глава 4;

- з) процесът по утвърждаване на модела включва постоянно, историческо бек-тестване на представителния контрагент. Институцията периодично подлага на такова бек-тестване редица представителни действителни или хипотетични портфейли от сделки с контрагенти. Тези представителни портфейли се избират въз основа на тяхната чувствителността към същественият рискови фактори и комбинациите от рисковите фактори, на които е изложена институцията;
 - и) институцията извършва бек тестване, с което се цели проверка на ключовите предположения на модела за изчисляване на експозицията към CCR и съответните стойности на риска, като например моделираната връзка между тенденциите при отделните рискови фактори и моделираната връзка между рисковите фактори;
 - й) резултатите от моделите за изчисляване на експозицията към CCR и генерираните от тях стойности на риска са обект на подходящи процедури по бек тестване. Програмата за бек тестване е в състояние да идентифицира неточностите в генерираните от модела на EPE стойности на риска.
 - к) институцията утвърждава своите модели за изчисляване на експозицията към CCR и генерираните от тях стойности на риска във времеви хоризонти, съизмерими с падежа на сделките, обхванати от използвания в съответствие с член 277 МВМ;
 - л) в рамките на процеса по текущо утвърждаване институцията редовно подлага на проверка ценовите модели, използвани при изчисляването на експозицията от контрагента, спрямо подходящи независими сравнителни показатели;
 - м) текущото утвърждаване на модела на експозицията към CCR и на съответните стойности на риска включва оценка на целесъобразността на текущите резултати;
 - н) институцията определя честотата, с която биват актуализирани параметрите на модела на експозицията към CCR, в рамките на процеса по първоначално и текущо утвърждаване;
 - о) при първоначалното и текущото утвърждаване на моделите за измерване на експозицията към CCR се определя дали са подходящи изчисленията на експозициите на ниво отделен контрагент и нетираща съвкупност.
2. След като е получено предварително разрешение от компетентните органи, при изчисляване на регулаторната стойност на експозицията за всеки контрагент може да се използва мярка, която е по-консервативна от произведението на параметъра алфа и ефективната EPE. Степента на консервативност ще бъде определена при първоначалното одобрение от компетентните органи и при редовните надзорни проверки на моделите на EPE. Институцията утвърждава редовно степента на консервативност. Текущото оценяване на резултатите на модела обхваща всички контрагенти, спрямо които се прилага моделът.

3. Ако бек тестването покаже, че моделът не е достатъчно точен, компетентните органи отнемат разрешението за използването му или налагат подходящи мерки, за да гарантират бързото подобряване на модела.

РАЗДЕЛ 7

ДОГОВОРНО НЕТИРАНЕ

Член 289

Признаване на договорното нетиране като намаляващо риска

1. В съответствие с член 292 институциите, отговарящи на изискванията по член 291, могат да третират като намаляващи риска единствено следните видове нетиращи споразумения, които са били признати от компетентните органи в съответствие с член 290:
- а) двустранни договори за новация между институцията и неин контрагент, съгласно които вземанията и задълженията между тях се прихващат автоматично по начин, установяващ нетна сума към всеки момент от действието на договора, като се създава законово обвързващ нов договор, който отменя всички предходни договори и произтичащите от тях задължения между страните;
 - б) други двустранни споразумения между институцията и неин контрагент;
 - в) споразумения за кръстосано нетиране на продукти за институциите, които използват изложения в раздел 6 метод за сделки, попадащи в обхвата на този метод.

Нетирането между набор от сделки, сключени от различни правни субекти от една група, не се признава за целите на определянето на капиталовите изисквания.

Член 290

Признаване на споразумения за нетиране

27. Компетентните органи признават споразуменията за нетиране, единствено когато са изпълнени условията по параграф 2 и по целесъобразност параграф 3. Всички споразумения за нетиране, използвани от институцията за определяне на стойността на експозиция в настоящата част, отговарят на следните условия:
- а) институцията е сключила споразумение за нетиране със своя контрагент, с което се създава само едно правно задължение, обхващащо всички включени сделки, така че в случай на неизпълнение от страна на контрагента, институцията ще има правото да получи или задължението да плати единствено нетната сума от положителните и отрицателните пазарни стойности на отделните включени сделки;
 - б) институцията е представила пред компетентните органи писмено мотивирано правно становище, потвърждаващо, че в случай на правно оспорване на

споразумението за нетиране, вземанията или задълженията на институцията биха били ограничени до сумата по буква а). Правното становище е съобразено с приложимото законодателство:

- i) на юрисдикцията, в която е регистриран контрагентът;
 - ii) а в случаите, когато участва клон на предприятие, намиращ се в държава, различна от държавата, в която е регистрирано предприятието — на юрисдикцията, в която се намира клонът;
 - iii) на юрисдикцията, чиито закони уреждат отделните сделки, включени в споразумението за нетиране;
 - iv) на юрисдикцията, чиито закони уреждат договорите или споразуменията, необходими за изпълнение на споразумението за нетиране;
- в) кредитният риск към всеки контрагент е сумиран по начин, водещ до една правно валидна експозиция, обхващаща нетираните сделки с този контрагент. Резултатът от това сумиране се използва при определянето на кредитните лимити и вътрешното разпределение на капитала;
- г) споразумение за нетиране не съдържа клауза, която при неизпълнение на контрагент позволява на изправната страна да извършва само ограничени плащания или да не извършва плащания към неизправната страна, дори и в случаите, когато неизправната страна е кредитор по нетната сума.

Компетентните органи се уверяват в правната валидност и приложимост на споразумението за нетиране в рамките на посочените в буква б) юрисдикции. Ако някой от компетентните органи не е удовлетворен в това отношение, споразумението за нетиране не се признава за намаляващо риска за никоя от страните по договора. Компетентните органи се информират взаимно за това.

28. Посоченото в буква б) правно становище може да бъде съставено чрез позоваване на видовете споразумения за нетиране. Споразуменията за кръстосано нетиране на продукти отговарят на следните допълнителни условия:

- а) нетната сума по член 290, параграф 2, буква а) е нетната сума на положителните и отрицателните заключителни стойности на всички включени отделни двустранни рамкови споразумения и на положителните и отрицателните пазарни стойности на отделните сделки („нетна сума при кръстосано нетиране на продукти“);
- б) правните становища по член 290, параграф 2, буква б) разглеждат валидността и влизането в сила на споразумението за кръстосано нетиране на продукти съгласно неговите условия и влиянието на споразумението за нетиране върху основните клаузи на включените двустранни рамкови споразумения.

Член 291
Задължения на институциите

1. Институцията въвежда и прилага процедури, за да гарантира, че правната валидност и приложимост на договорното нетиране се преразглежда съобразно промените в законодателството на съответните юрисдикции, посочени в член 290, параграф 2, буква б).
2. Институцията поддържа архив на цялата документация, изисквана във връзка с нейните споразумения за нетиране.
3. Институцията отчита въздействието от нетирането в своята оценка на сумарната експозиция към кредитен риск на всеки контрагент и управлява кредитния риск от контрагентите, отчитайки това въздействие върху оценката.
4. При споразуменията за кръстосано нетиране на продукти, посочени в член 289, институцията прилага процедурите по член 290, параграф 2, буква в), за да провери дали по отношение на всяка сделка, която ще бъде включена в нетиращата съвкупност, съществува правно становище, посочено в член 290, параграф 2, буква б).

Като отчита споразумението за кръстосано нетиране на продукти, институцията продължава да спазва изискванията за признаване на двустранно нетиране и изискванията на глава 4 за признаване на редуцирането на кредитния риск, в зависимост от случая, по отношение на всяко включено отделно двустранно рамково споразумение и сделка.

Член 292
Ефекти от признаване на нетирането като намаляващо риска

5. Споразуменията за нетиране биват третираны по следния начин:
 - а) нетиране за целите на раздели 5 и 6 се признава съгласно посоченото в тези раздели;
 - б) при договори за новация могат да бъдат претеглени по-скоро установените по тези договори единни нетни суми, а не включените брутни суми.

Когато прилагат раздел 3, институциите могат да вземат предвид договора за новация при определяне на:

- i) текущата разменна стойност, посочена в член 269, параграф 1;
- ii) условните суми по главницата или базисните стойности, посочени в член 269, параграф 2.

Когато за определянето на условната сума, посочена в член 270, параграф 1, се прилага раздел 4, институциите могат да вземат предвид договора за новация при изчисляването на условните суми по главницата. В такъв случай институциите прилагат процентите от таблица 3.

в) При други споразумения за нетиране институциите прилагат раздел 3 по следния начин:

- i) текущата разменна стойност, посочена в член 269, параграф 1, за договорите, включени в споразумение за нетиране, се получава, като се отчете действителната хипотетична нетна разменна стойност, която е резултат от споразумението; когато нетирането поражда нетно задължение за институцията, при изчисляване на нетната разменна стойност текущата разменна стойност се изчислява като „0“;
- ii) размерът на потенциалната бъдеща кредитна експозиция, посочена в член 269, параграф 1, за всички договори, включени в споразумение за нетиране, се редуцира в съответствие със следната формула:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

където:

PCE_{red} = намаленият размер на потенциална бъдеща кредитна експозиция за всички договори с определен контрагент, включени в правно валидно двустранно споразумение за нетиране;

PCE_{gross} = сборът на размерите на потенциалната бъдеща кредитна експозиция по всички договори с определен контрагент, включени в правно валидно двустранно споразумение за нетиране и изчислени посредством умножаване на условия размер на главницата по тях с процентите, посочени в таблица 1;

NGR = коефициент нето/бруто, изчислен като частното от нетната разменна стойност за всички договори, включено в правно валидно споразумение за двустранно нетиране с определен контрагент (числител), и брутната разменна стойност за всички договори, включени в правно валидно двустранно споразумение за нетиране с този контрагент (знаменател).

6. При изчисляване на потенциалната бъдеща кредитна експозиция в съответствие с горната формула институциите могат да отчитат напълно съчетани договори, включени в споразумението за нетиране, като един договор с условна стойност, равна на размера на нетното вземане.

При прилагането на член 270, параграф 1 институциите могат да отчитат напълно съчетаните договори в споразумението за нетиране, като един договор с условен размер на главницата, равен на нетните постъпления, и условните размери на главницата се умножават по процентите от таблица 3.

За целите на настоящия параграф напълно съчетани договори са валутни форуърдни договори или подобни на тях, при които условият размер на главницата е равен на съответните парични потоци, когато паричните потоци стават дължими на една и съща дата и са деноминирани изцяло или частично в една валута.

7. За всички други договори, включени в споразумение за нетиране, приложимите проценти могат да бъдат намалени съгласно посоченото в таблица 6:

Таблица 6		
Първоначален падеж	Лихвени договори	Валутни договори
До 1 година	0,35 %	1,50 %
Между 1 и 2 години	0,75 %	3,75 %
Допълнително начисление за всяка следваща година	0,75 %	2,25 %

8. При лихвени договори институциите могат със съгласието на компетентните органи да изберат първоначалния или остатъчния срок на падеж.

РАЗДЕЛ 8

ПОЗИЦИИ В ТЪРГОВСКИЯ ПОРТФЕЙЛ

Член 293

Позиции в търговския портфейл

9. За целите на прилагането на настоящия член приложение II съдържа препратка към дериватни инструменти за трансфер на кредитен риск, както е посочено в раздел В, точка 8 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО.
10. При изчисляване на размера на рисково претеглена експозиция за риск от контрагента по позиции в търговския портфейл институциите съблюдават следните принципи:
- а) при кредитни деривати — суап за обща доходност и суап за кредитно неизпълнение, за да се определи потенциалната бъдеща кредитна експозиция по посочения в раздел 3 метод, условната стойност на инструмента се умножава по следните проценти:
 - i) когато референтното задължение е такова, че ако породи пряка експозиция на институцията, то би представлявало квалифицирана позиция за целите на част трета, дял IV, глава 2 — 5 %;
 - ii) когато референтното задължение е такова, че ако породи пряка експозиция на институцията, то не би представлявало квалифицирана позиция за целите на част трета, дял IV, глава 2 — 10 %;

Институцията, за която експозицията, възникваща от суап за кредитно неизпълнение, представлява дълга позиция в базисния инструмент, може да използва 0 % рисково тегло за потенциалната бъдеща кредитна експозиция, освен ако суапът за кредитно неизпълнение подлежи на прекратяване поради неплатежоспособност на лицето, за което експозицията, възникваща от суапа,

представлява къса позиция в базисния инструмент, дори и когато базисният инструмент не е в изпълнение.

Когато кредитният дериват осигурява защита за „n-то изпълнение“ сред няколко базисни задължения, институцията определя кой от установените по-горе проценти се прилага, като се позовава на задължението с n-тото най-ниско кредитно качество, което, ако възникне за институцията, би представлявало квалифицирана позиция за целите на част три, дял IV, глава 2;

- б) институциите не използват опростения метод за финансово обезпечение, установен в член 217, за признаване на ефекта от финансовото обезпечение;
- в) при репо сделки и сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, включени в търговския портфейл, институциите могат да признаят като приемливо обезпечение всички финансови инструменти или стоки, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл;
- г) при експозиции вследствие на извънборсови дериватни инструменти, включени в търговския портфейл, институциите могат да признаят като допустимо обезпечение стоките, които отговарят на изискванията за включване в търговския портфейл;
- д) при изчисляване на корекциите за променливост, когато финансовите инструменти или стоки, които не са допустими по глава 4, са предмет на заем, продадени или предоставени, или са взети в заем, купени или получени като обезпечение или под друга форма, и институцията използва подхода на надзорни корекции за променливост по раздел 3 от глава 4, институцията третира тези инструменти и стоки като капиталови инструменти от неосновен индекс, регистриран на призната борса;
- е) когато институцията използва подхода на собствените оценки на корекции за променливост съгласно раздел 3 от глава 4, тя изчислява корекции за променливост за всяка отделна позиция по финансовите инструменти или стоките, които не са допустими по глава 4. Когато институцията използва подхода на вътрешните модели, определен в глава 4, тя може да прилага този подход в търговския портфейл;
- ж) във връзка с признаването на рамкови споразумения за нетиране, обхващащи репо сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки или други сделки, обусловени от капиталовите пазари, институциите могат да признават нетирането между позиции в търговския портфейл и банковия портфейл, когато нетираните сделки отговарят на следните условия:
 - i) всички сделки се оценяват ежедневно по пазарни цени;
 - ii) всички позиции, получени в заем, закупени или получени в резултат на сделките, могат да бъдат признати като допустимо финансово обезпечение съгласно глава 4, без да се прилагат букви в)–е) от настоящия параграф;

- з) когато кредитен дериват, включен в търговския портфейл, е част от вътрешно хеджиране и в съответствие с член 199 кредитната защита е призната съгласно настоящия регламент, институциите прилагат един от следните подходи:
- i) за позицията в кредитния дериват не се отчита риск от контрагента;
 - ii) институцията може систематично да включва в изчислението на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента всички кредитни деривати, включени в търговския портфейл, които са част от вътрешно хеджиране или са закупени като защита срещу CCR, когато кредитната защита е призната съгласно глава 4.

РАЗДЕЛ 9

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЕКСПОЗИЦИИ КЪМ ЦЕНТРАЛЕН КОНТРАГЕНТ

Член 294 *Определения*

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

- (1) „защитен от несъстоятелност“ при активи представлява съществуването на ефективни механизми, които гарантират, че активите няма да бъдат достъпни за кредиторите на ЦК или на клирингов член в случай на производство по несъстоятелност на ЦК или на клиринговия член;
- (2) „сделка, свързана с ЦК“ е договор или сделка, посочен/а в член 295, параграф 1, между клиент и клирингов член, който е пряко свързан с договор или сделка, посочен/а в член 295, параграф 1, между този клирингов член и ЦК;
- (3) „клирингов член“ е предприятие, което участва в ЦК и което е отговорно за изпълнението на финансовите задължения, произтичащи от това участие;
- (4) „клиент“ е предприятие, намиращо се в договорни отношения с клирингов член, вследствие на което това предприятие може да осъществява клиринг на своите трансакции чрез ЦК;
- (5) „предварителна вноска“ е платената от институцията вноска към гаранционния фонд на ЦК.

Член 295 *Приложно поле*

- 1. Настоящият раздел се отнася за следните договори и сделки, когато посредник по тях е ЦК:
 - а) изброените в приложение II договори и кредитни деривати;

- б) репо сделки;
 - в) сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки;
 - г) трансакции с удължен сетълмент;
 - д) маржин заемни сделки;
2. Институциите прилагат третирането, определено в членове 297 и 298, спрямо изброените в параграф 1 договори и сделки, при които посредник е ЦК, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:
- а) въпросният ЦК е получил разрешение в своята изпращаща държава-членка да предоставя клирингови услуги в съответствие с националното законодателство, или на ЦК от трета страна или ЦК, който предоставя услуги в държава-членка, различна от неговата изпращаща държава-членка, е било позволено да предоставя клирингови услуги в тази държава-членка в съответствие с националното законодателство на съответната държава-членка;
 - б) компетентният орган на посочения в буква а) ЦК е публикувал документ, удостоверяващ, че ЦК отговаря на всички препоръки за централни контрагенти, публикувани от Комитета по платежни и сетълмент системи и Техническият комитет на Международната организация на комисиите по ценни книжа;
 - в) договорите или сделките не са била отхвърлени от ЦК.
3. Ако не е изпълнен един или няколко от критериите, изброени в параграф 2, институциите прилагат посоченото в член 300 третиране.

Член 296

Третиране на сделките на клиринговите членове и на клиентите

1. Институциите наблюдават всичките си експозиции към ЦК и редовно докладват пред висшето ръководство и съответната комисия или комисии на управителния орган информация за тези експозиции.
2. Когато институцията действа като клирингов член за собствените си нужди или като финансов посредник между клиент и ЦК, тя изчислява капиталовите изисквания за своите експозиции към ЦК в съответствие с членове 297—300.
3. Когато институцията действа като клирингов член и в това си качество действа като финансов посредник между клиент и ЦК, тя изчислява капиталовите изисквания за свързаните с ЦК сделки с клиента в съответствие с приложимите раздели от настоящата глава.
4. Когато институцията е клиент на клирингов член, тя изчислява капиталовите изисквания за свързаните с ЦК сделки с клиринговия член в съответствие с приложимите раздели от настоящата глава.

5. Като алтернатива на подхода, посочен в параграф 4, когато институцията е клиент, тя може да изчисли капиталовите изисквания за свързаните с ЦК сделки с клиринговия член в съответствие с членове 297—300, при условие че са спазени следните две условия:
- а) свързаните с тези трансакции позиции и активи на въпросната институция са разграничени и отделени, както на ниво клирингов член, така и на ниво ЦК, от позициите и активите на клиринговия член и на останалите клиенти на въпросния клирингов член. В резултат на разделянето тези позиции и активи са защитени от несъстоятелност в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на клирингов член или на един или повече от останалите негови клиенти;
 - б) съответните закони, наредби, правила и договорни споразумения, приложими или обвързващи тази институция или ЦК, осигуряват в случай на неизпълнение или неплатежоспособност на клиринговия член прехвърлянето на позициите на институцията, свързани с тези договори и сделки, и на съответните обезпечения към друг клирингов член в рамките на съответния рисков маржин период.
6. Когато институцията, действаща като клирингов член, сключи договорно споразумение с клиент на друг клирингов член, целящо да се гарантира на този клиент преносимостта на посочените в параграф 5, буква б) активи и позиции, въпросната институция може да придаде нулева стойност на експозицията към условното задължение, създадено по силата на въпросното договорно споразумение.

Член 297

Капиталови изисквания за експозиции от търговския портфейл

1. Институцията прилага рисково тегло от 2 % спрямо стойността на всичките си експозиции от търговския портфейл към централни контрагенти.
2. Независимо от параграф 1, когато активите, заложи като обезпечение при ЦК или клирингов член, са защитени от несъстоятелност, в случай че ЦК, клиринговият член или един или няколко от останалите клиенти на клиринговия член изпадне в неплатежоспособност, институцията може да придаде нулева стойност на експозицията към CCR за тези активи.
3. Институцията изчислява стойностите на експозициите от търговския портфейл към ЦК в съответствие с останалите раздели от настоящата глава.
4. За целите на член 108, параграф 8 и член 151 институцията изчислява рисково претегления размер на експозициите си от търговския портфейл към ЦК като сумата от стойностите на експозициите си от търговския портфейл към ЦК, изчислена в съответствие с параграфи 2 и 3, умножена по определеното в съответствие с параграф 1 рисково тегло.
5. Независимо от параграфи 1 и 2, когато институцията заложи активи като обезпечение при ЦК, спрямо тези активи тя прилага рисковото тегло, което иначе се прилага съгласно глави 2—4 към стойностите на експозициите, изчислени в съответствие с параграф 3.

1. Институциите, действащи като клирингови членове, разполагат с капитал за покриване на рисковете, произтичащи от техните вноски към гаранционния фонд на ЦК. Те изчисляват капиталовите изисквания за тези експозиции в съответствие с методиката, определена в настоящия член.

Когато ЦК не разполага с отделни гаранционни фондове за сделки с продукти, носещи единствено сетълмънт рискове съгласно посоченото в дял V, и за договори и сделки, изброени в член 295, параграф 1, а вместо това използва един гаранционен фонд, в който се обединяват загубите по всички сделки и договори, институциите прилагат посочената в настоящия член методология за всички свои вноски към този гаранционен фонд.

2. Институцията изчислява капиталовите изисквания (K_i) за покриване на експозиция от предварителната вноска (DF_i) по следния начин:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

където:

β = коефициентът на концентрация, съобщен на институцията от ЦК;

N = броят на клиринговите членове, съобщен на институцията от ЦК;

DF_{CM} = сумата на предварителните вноски на всички клирингови членове на ЦК
 $\left(\sum_i DF_i \right)$, съобщена на институцията от ЦК;

K_{CM} = сумата на капиталовите изисквания на всички клирингови членове на ЦК,
изчислена в съответствие с приложимата формула по параграф 3 $\left(\sum_i K_i \right)$.

Когато ЦК е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин депозит, получен от неговите клирингови членове, клиринговият член разглежда този първоначален маржин депозит като предварителни вноски за целите на изчисленията по настоящия параграф.

3. Институциите изчисляват K_{CM} по следния начин:

- а) когато $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$ институциите използват следната формула:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^* ;$$

- б) когато $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$ институциите използват следната формула:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP}),$$

в) когато $DF^* < K_{CCP}$ институциите използват следната формула:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

където:

DF_{CCP} = предварително предоставените на ЦК финансови средства, съобщени на институцията от ЦК;

K_{CCP} = хипотетичният капитал на ЦК, съобщен на институцията от ЦК;

DF =

общият размер на предварителните вноски, съобщен на институцията от ЦК;

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i ;$$

$\overline{DF}_i$ = средната предварителна вноска, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, съобщена на институцията от ЦК;

$$c_1 = \text{капиталов фактор, равен на } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\} ;$$

c_2 = капиталов фактор, равен на 100 %;

μ = 1,2.

4. Институциите, действащи като клирингови членове, изчисляват капиталовото изискване (K_i^c) за експозицията от техните договорно обвързани вноски (DF_i^c) по следния начин:

а) когато $DF^* \geq K_{CCP}$ институциите използват следната формула:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

където:

$$c_1 = \text{капиталов коефициент, равен на } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\};$$

DF_{CM}^c = сумата от всички договорно обвързани вноски ($\sum_i DF_i^c$), съобщена на институцията от ЦК;

б) когато $DF^* < K_{CCP}$ институциите използват следната формула:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max \{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. За целите на член 108, параграф 8 и член 151 размерът на рисково претеглените експозиции от предварителната вноска на институцията се изчислява, като капиталовото изискване (K_i), определено в съответствие с параграфи 2—4, бъде умножено по 12,5.
6. „договорно обвързана вноска“ е вноската към гаранционния фонд на ЦК, която институцията е договорно задължена да изплати при настъпване на определено събитие, различна от предварителната вноска.
7. Когато ЦК няма гаранционен фонд и не е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин депозит, получен от неговите клирингови членове, се прилага следното:

а) институцията заменя формулата за изчисляване на капиталовото изискване (K_i) по параграф 2 със следната формула:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

където:

IM_i = първоначалният маржин депозит, предоставен на ЦК от клирингов член i ;

IM = сумата на първоначалните маржин депозити, съобщена на институцията от ЦК;

- б) когато DF_{CCP} е равна на нула, за целите на изчисленията по параграф 3 институциите придават на c_1 стойността от 1,6 %.
8. Когато K_{CCP} е равно на нула, за целите на изчисленията по параграфи 3 и 4 институциите придават на c_1 стойността от 1,6 %.

Член 299

Изчисляване на хипотетичния капитал на ЦК

1. За изброените в член 295, параграф 1 договори и сделки ЦК изчислява хипотетичния капитал, необходим от неговите клирингови членове за целите на настоящия раздел, по следния начин:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

където:

$EBRM_i$ = стойността на експозицията преди редуциране на риска, която е равна на стойността на експозицията на ЦК към клирингов член i , произтичаща от изброените в член 295, параграф 1 договори и сделки, изчислена без отчитане на обезпеченията, предоставени от този клирингов член;

VM_i = вариационен маржин депозит, свързан с клирингов член i ;

IM_i = първоначален маржин, предоставен на ЦК от клирингов член i ;

DF_i = предварителната вноска на клирингов член i ;

RW = рисково тегло от 20 %;

капитал коефициент = 8 %.

2. За целите на изчисленията по параграф 1 се прилага следното:

- а) ЦК изчислява стойността на своите експозиции към клиринговите си членове в съответствие с метода на пазарната оценка, установен в член 269. При изчисляването на тези стойности ЦК приспада от своите експозиции обезпеченията, предоставени от неговите клирингови членове, чийто размер е намален по подходящ начин с надзорните корекции за променливост в съответствие с комплексния метод за финансовото обезпечение, посочен в член 219;
- б) когато клиринговият член има правото, но все още не е получил вариационен маржин депозит от ЦК, ЦК включва в уравнението съответната стойност на VM_i с положителен знак. И обратното, когато ЦК има правото, но все още не е получил вариационен маржин депозит от клиринговия член, ЦК включва в уравнението съответната стойност на VM_i с отрицателен знак;
- в) когато ЦК има експозиция към един или повече ЦК, той третира всяка една от тези експозиции като експозиция към клирингов член и включва всеки маржин депозит или предварителна вноска, получена от ЦК, в изчислението на K_{CCP} ;

- г) когато ЦК използва финансовите си средства едновременно и пропорционално на предварителните вноски на клиринговите си членове, ЦК добавя съответната сума на тези средства към DF_{CM} ;
- д) когато ЦК има обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин депозит, получен от неговите клирингови членове, ЦК разглежда този първоначален маржин депозит като предварителни вноски за целите на изчисленията по параграф 1 и за целите на уведомлението по параграф 4, буква б);

- е) ЦК заменя формулата по член 292, параграф 1, буква в), подточка ii) със следната:

$$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{gross} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{gross} ;$$

- ж) когато ЦК не може да изчисли стойността на NGR, определен в член 292, параграф 1, буква в), подточка ii), той:

- i) уведомява тези свои клирингови членове, които са институции, за неспособността си да изчисли NGR;
- ii) той може за срок от 3 месеца да придаде на NGR стойност от 0,3 с цел изчисляване на PCE_{red} по буква е);

- з) когато в края на срока, посочен в буква ж), подточка ii), ЦК все още не може да изчисли стойността на NGR, той:

- i) преустановява изчисляването на K_{CCP} ;
- ii) уведомява тези свои клирингови членове, които са институции, за преустановеното изчисляване на K_{CCP} ;

- и) при изчисляване на потенциалната бъдеща експозиция за опции и суапции по метода на пазарната оценка, установен в член 269, ЦК умножава условната стойност на договора по абсолютната стойност на коефициента делта за опцията ($\partial V / \partial p$) съгласно посоченото в член 274, параграф 1, буква а);

- й) когато правилата на ЦК предвиждат, че след изчерпване на своя гаранционен фонд ЦК трябва да използва част от финансовите си средства за покриване на загубите от неизпълнението на един или повече от своите клирингови членове, преди да използва договорно обвързаните вноски на своите клирингови членове, ЦК добавя сумата на тези допълнителни финансови средства (DF_{CCP}^a) към общия размер на предварителните вноски (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a .$$

3. ЦК извършва изчисленията по параграф 1 най-малко веднъж на тримесечие или по-често, когато това е поискано от компетентните органи на тези негови клирингови членове, които са институции.
4. ЦК съобщава следната информация на клиринговите си членове, които са институции, и на техните компетентни органи:
 - а) хипотетичния капитал (K_{CCP});
 - б) сумата на предварителните вноски (DF_{CM}) или, когато ЦК няма гаранционен фонд и не е сключил обвързващо договорно споразумение със своите клирингови членове, което да му позволява да използва като предварителни вноски целия или част от първоначалния маржин депозит, получен от неговите клирингови членове, сумата на получените от неговите клирингови членове първоначални маржин депозити ($IM = \sum_i IM_i$);
 - в) сумата на предварително предоставените му финансови средства, които е задължен да използва — по закон или договорно споразумение със своите клирингови членове, за покриване на загубите от неизпълнението на един или повече от своите клирингови членове, преди да използва направените от другите клирингови членове вноски към гаранционния фонд (DF_{CCP});
 - г) средната предварителна вноска ($\overline{DF_i}$);
 - д) общия брой на неговите клирингови членове (N);
 - е) коефициента на концентрация (β), посочен в параграф 5;
 - ж) сумата на всички договорно обвързани вноски (DF_{CM}^c).

ЦК уведомява тези от клиринговите си членове, които са институции, най-малко веднъж на тримесечие или по-често, когато това е поискано от компетентните органи на тези клирингови членове.

5. ЦК изчислява коефициента на концентрация (β) по следната формула:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

където:

$PCE_{red,i}$ = намалената стойност на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори и сделки на ЦК с клирингов член i.

6. Институциите информират своите компетентни органи за получаване на уведомленията, посочени в параграф 2, буква ж), подточка i), параграф 2, буква з), подточка i) и параграф 4.

7. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на:
- а) честотата и датите на изчисленията по параграф 1;
 - б) честотата, датите и единния формат на уведомлението по параграф 4;
 - в) случаите, при които компетентният орган на институция, която действа като клирингов член, може да поиска изчисленията и отчетите да се извършват по-често от посоченото по букви а) и б).

ЕБО представя на Комисията проектите на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 300

Капиталови изисквания за експозиции към нередовни ЦК и за експозиции от нередовни сделки

1. Когато е изпълнено условието, определено в член 295, параграф 3, институциите извършват следното:
- а) те прилагат стандартизирания подход за кредитен риск, установен в глава 2, за изчисляване на стойностите на експозициите и размера на рисково претеглените експозиции от търговския портфейл за своите договори и сделки с ЦК.
 - б) те прилагат следната формула за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите от своите предварителни и договорно обвързани вноски:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Когато не е изпълнено единствено условието по член 295, параграф 2, буква в), институциите прилагат буква а) по отношение на експозициите от търговския портфейл по договори или сделки, отхвърлени от ЦК, и третираат експозиции от своите предварителни и договорно обвързани вноски съгласно установеното в член 298.

2. Институциите изчисляват капиталовото изискване за своите експозиции към ЦК в съответствие с параграф 3 при следните обстоятелства:
- а) те са получили от ЦК уведомлението, изисквано по член 299, параграф 2, буква з), подточка ii), че ЦК е преустановил изчисляването на K_{CCP} ;
 - б) след публично съобщение или уведомление от съответния компетентен орган на ЦК или от самия ЦК институцията е узнала, че въпросният ЦК вече не отговаря на условието, определено в член 295, параграф 2, буква а);
 - в) условието, предвидено в член 295, параграф 2, буква б), вече не е спазено;

3. В рамките на 3 месеца от възникване на обстоятелствата, посочени в параграф 2, букви а) — в), или по-рано, когато компетентният орган изисква това, институцията престава да прилага членове 297 и 298 за изчисляване на капиталовото изискване за експозициите от търговския портфейл и вноските към гаранционния фонд и започва:
- а) да изчислява капиталовото изискване за експозициите от търговския портфейл към въпросния ЦК в съответствие с параграф 1, буква а);
 - б) да изчислява капиталовото изискване за експозициите от своите предварителни и договорно обвързани вноски към въпросния ЦК в съответствие с параграф 1, буква б).